13/1997 Sb.
Zákon
ze dne 23. ledna 1997

O pozemních komunikacích

SHRNUTÍ ZÁKONA OD DOSTUPNÉHO ADVOKÁTA

JUDr. Ondřej Preuss, Ph.D.
Garant obsahu

Zákon o pozemních komunikacích rozděluje silnice na dálnice, silnicel.–III.třídy a místní komunikace. Zákon č.13/1997Sb., známý jako **silniční zákon**, určuje **vlastnictví a údržbu**, povoluje **zábory a uzavírky** a stanoví **poplatky za dálnici**.

Chcete před domem vybudovat vjezd? Požádáte obec o **záběr veřejné zeleně**; bez souhlasu riskujete pokutu 50000Kč. Silničáři musí v zimě sypat do dvou hodin hlavní tahy, vedlejší do dvanácti. Při havárii způsobené neudržovanou silnicí máte nárok na **náhradu škody** od vlastníka komunikace.

Řidič karavanu nad 3,5t platí elektronické mýto, osobní auto dálniční známku. Stavba cyklostezky na koridoru silnice vyžaduje souhlas ŘSD a projekt v souladu s **ochranným pásmem 15m**.

Sledujte web obce; uzavírku či opravu musí vyhlásit předem a můžete navrhnout objížďku šetřící čas i pohonné hmoty.

Vyhlášeno dne 21. února 1997, datum poslední novelizace 10. září 2025

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
Základní ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[1]) a upravuje

a) kategorizaci pozemních komunikací, jejich stavbu, podmínky užívání a jejich ochranu,

b) práva a povinnosti vlastníků pozemních komunikací a jejich uživatelů a

c) výkon státní správy ve věcech pozemních komunikací příslušnými silničními správními úřady a jinými správními orgány.

§ 2

Pozemní komunikace a jejich rozdělení

(1) Pozemní komunikace je dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly[1a]) a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti.

(2) Pozemní komunikace se dělí na tyto kategorie:

a) dálnice,

b) silnice,

c) místní komunikace,

d) účelová komunikace.

Zařazování pozemních komunikací do jednotlivých kategorií a tříd a jejich změny

§ 3

(1) O zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice, silnice nebo místní komunikace a jejich tříd rozhoduje příslušný silniční správní úřad na základě jejího určení, dopravního významu a stavebně technického vybavení.

(2) Dojde-li ke změně dopravního významu nebo určení pozemní komunikace, rozhodne příslušný silniční správní úřad o změně kategorie nebo třídy.

(3) V případě, kdy změna kategorie nebo třídy pozemní komunikace vyžaduje změnu vlastnických vztahů k pozemn komunikaci, může příslušný silniční správní úřad vydat rozhodnutí o změně kategorie pouze na základě smlouvy o budoucí smlouvě o převodu vlastnického práva k dotčené pozemní komunikaci uzavřené mezi stávajícím

vlastníkem a budoucím vlastníkem. Do doby převodu vlastnického práva k dotčené pozemní komunikaci vykonává všechna práva a povinnosti k této pozemní komunikaci její dosavadní vlastník.

§ 4

Dálnice

(1) Dálnice je pozemní komunikace určená pro rychlou dálkovou a mezistátní dopravu motorovými vozidly, která je budována bez úrovňových křížení, s oddělenými místy napojení pro vjezd a výjezd a která má směrově oddělené jízdní pásy.

(2) Dálnice se podle svého určení a dopravního významu rozdělují na dálnice I. třídy a dálnice II. třídy.

(3) Dálnice je přístupná pouze motorovým vozidlům, jejichž nejvyšší povolená rychlost není nižší, než stanoví zvláštní předpis.[2])

§ 5

Silnice

(1) Silnice je veřejně přístupná pozemní komunikace určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci. Silnice tvoří silniční síť.

(2) Silnice se podle svého určení a dopravního významu rozdělují do těchto tříd:

a) silnice I. třídy, která je určena zejména pro dálkovou a mezistátní dopravu,

b) silnice II. třídy, která je určena pro dopravu mezi okresy,

c) silnice III. třídy, která je určena k vzájemnému spojení obcí nebo jejich napojení na ostatní pozemní komunikace.

(3) Silnice může být označena jako silnice pro motorová vozidla podle zvláštního právního předpisu [2]), pouze jde-li o silnici I. třídy, která je budována bez úrovňových křížení, s oddělenými místy napojení pro vjezd a výjezd a na níž není přímo připojena sousední nemovitost s výjimkou nemovitostí přímo připojených z odpočívek.

§ 6

Místní komunikace

(1) Místní komunikace je veřejně přístupná pozemní komunikace, která slouží převážně místní dopravě na území obce.

(2) Místní komunikace se rozdělují podle dopravního významu, určení a stavebně technického vybavení do těchto

tříd:

a) místní komunikace I. třídy,

b) místní komunikace II. třídy, kterou je dopravně významná sběrná komunikace s omezením přímého připojení sousedních nemovitostí,

c) místní komunikace III. třídy, kterou je obslužná komunikace,

d) místní komunikace IV. třídy, kterou je komunikace nepřístupná provozu silničních motorových vozidel nebo na které je umožněn smíšený provoz.

(3) Místní komunikace může být označena jako silnice pro motorová vozidla podle zvláštního právního předpisu [2]), pouze jde-li o místní komunikaci I. třídy, která je budována bez úrovňových křížení, s oddělenými místy napojení pro vjezd a výjezd a na níž není přímo připojena sousední nemovitost s výjimkou nemovitostí přímo připojených z odpočívek.

(4) Prováděcí předpis blíže vymezí znaky pro rozdělení místních komunikací do jednotlivých tříd.

§ 7

Účelová komunikace

(1) Účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Příslušný silniční správní úřad obecního úřadu obce s rozšířenou působností může na žádost vlastníka účelové komunikace a po projednání s Policií České republiky upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka. Úprava nebo omezení veřejného přístupu na účelové komunikace stanovené zvláštními právními předpisy[21]) tím není dotčena.

(2) Účelovou komunikací je i pozemní komunikace v uzavřeném prostoru nebo objektu, která slouží potřebě vlastníka nebo provozovatele uzavřeného prostoru nebo objektu. Tato účelová komunikace není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník nebo provozovatel uzavřeného prostoru nebo objektu. V pochybnostech, zda z hlediska pozemní komunikace jde o uzavřený prostor nebo objekt, rozhoduje příslušný silniční správní úřad.

§ 8

Průjezdní úsek dálnice a silnice

(1) Dálnice a silnice mohou vést zastavěným územím nebo zastavitelnými plochami (dále jen „průjezdní úsek dálnice“ nebo „průjezdní úsek silnice“), pokud se tím převádí převážně průjezdná doprava tímto územím.

(2) Prováděcí předpis stanoví stavebně technické podmínky pro určování hranic průjezdního úseku podle předchozího odstavce.

§ 9

(1) Vlastníkem dálnic a silnic I. třídy je stát. Vlastníkem silnic II. a III. třídy je kraj, na jehož území se silnice nacházejí, a vlastníkem místních komunikací je obec, na jejímž území se místní komunikace nacházejí. Vlastníkem účelových komunikací je právnická nebo fyzická osoba. Stavba dálnice, silnice a místní komunikace není součástí pozemku.

(2) Vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace vede evidenci jím vlastněných pozemních komunikací.

(3) Vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace je povinen vykonávat její správu zahrnující zejména její pravidelné a mimořádné prohlídky, údržbu a opravy. Výkon správy může vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace zajišťovat prostřednictvím správce, jímž je právnická osoba zřízená nebo založená vlastníkem dálnice, silnice nebo místní komunikace za podmínky, že je vůči ní vlastník po celou dobu výkonu správy ovládající osobou. Vlastník, popřípadě správce, mohou dílčími činnostmi v rámci správy dálnice, silnice nebo místní komunikace, zejména činnostmi souvisejícími s údržbou a opravami dotčené dálnice, silnice nebo místní komunikace, pověřit osobu vybranou postupem podle zvláštního právního předpisu[2a]) nebo kraj u silnic I. třídy nacházejících se v jeho územním obvodu na základě veřejnoprávní smlouvy; tato osoba nebo kraj se nestávají správcem dotčené pozemní komunikace.

(4) Je-li výkon správy dálnice, silnice nebo místní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, musí zahrnovat alespoň pravidelné a mimořádné prohlídky, údržbu a opravy, a vlastník musí zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup identifikační údaje správce, vymezení pozemních komunikací, jejichž správu vykonává, a rozsah jím vykonávané správy. Povinně zveřejňovanými identifikačními údaji správce jsou obchodní firma nebo název, adresa sídla a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno; je-li správcem kraj, je povinně zveřejňovaným identifikačním údajem pouze jeho název.

(5) Sousedící kraje mohou veřejnoprávní smlouvou sjednat převod vlastnictví úseku silnice II. nebo III. třídy, jestliže

a) po dotčeném úseku silnice probíhá hranice mezi územím obou krajů, nebo

b) dotčený úsek silnice je vymezen průběhem hranice mezi územím obou krajů a s ním sousedící úseky této silnice jsou na území kraje, který má vlastnictví nabýt.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví členění, rozsah, obsah, četnost a způsob provádění prohlídek dálnic, silnic a místních komunikací, členění, rozsah, obsah a způsob provádění údržby a opravy dálnic, silnic a místních komunikací a obsah, rozsah, formu a způsob vedení evidence dálnic, silnic a místních komunikací.

§ 9a

Ředitelství silnic a dálnic s. p.

(1) Právo hospodařit s dálnicemi a silnicemi I. třídy a jejich součástmi a příslušenstvím má Ředitelství silnic a dálnic s. p.

(2) Ředitelství silnic a dálnic s. p. zajišťuje výstavbu dálnic a silnic I. třídy a jejich součástí a příslušenství, je správcem dálnic a silnic I. třídy a vykonává další činnosti svěřené mu zakládací listinou.

(3) Za dluhy Ředitelství silnic a dálnic s. p. ručí stát. Jde-li o dluh vzniklý v souvislosti s úvěrem nebo s peněžními prostředky poskytnutými dočasně v jiné formě k úhradě nákladů na výstavbu dálnic nebo silnic I. třídy nebo jejich součástí nebo příslušenství, stát za něj ručí, pouze pokud tak stanoví zvláštní zákon. Stát jako ručitele zastupuje Ministerstvo dopravy.

(4) Je-li Ředitelství silnic a dálnic s. p. povinným v exekučním řízení, neuplatní se na něj zákaz nakládání s majetkem po doručení vyrozumění o zahájení exekuce podle exekučního řádu. Zákaz povinného převést nebo zatíži majetek postižený exekučním příkazem nebo s ním jinak nakládat tím není dotčen.

(5) Ředitelství silnic a dálnic s. p. zavede a udržuje vnitřní kontrolní systém podle zákona o finanční kontrole.

(6) Dálnice a silnice I. třídy a jejich součásti a příslušenství se neodpisují podle právních předpisů upravujících účetnictví.

(7) Ředitel Ředitelství silnic a dálnic s. p. se označuje jako generální ředitel.

§ 10

Připojování pozemních komunikací

(1) Pozemní komunikace lze navzájem připojovat zřizováním křižovatek nebo připojovat na ně sousední nemovitost zřízením sjezdů nebo nájezdů. Přímé připojení sousední nemovitosti na pozemní komunikaci není účelovou komunikací.

(2) Větve mimoúrovňových křižovatek a kruhové křižovatky jsou přiřazeny k pozemní komunikaci vyšší kategorie nebo třídy, větve úrovňových křižovatek jsou přiřazeny k pozemní komunikaci nižší kategorie nebo třídy.

(3) Na dálnici, silnici podle § 5 odst. 3 nebo místní komunikaci podle § 6 odst. 3 může být přímo připojena z odpočívky jen stavba, která svým účelem slouží výlučně uživatelům těchto pozemních komunikací (např. čerpací stanice pohonných hmot, motorest, motel, autoservis).

(4) Souvisí-li připojení pozemních komunikací navzájem nebo připojení sousední nemovitosti na dálnici, silnici a místní komunikaci, vyžadující povolení podle tohoto zákona, se záměrem povolovaným podle stavebního zákona, rozhodne o povolení připojení pozemních komunikací navzájem nebo připojení sousední nemovitosti na dálnici, silnici a místní komunikaci, jakož i úpravě takového připojení nebo jeho zrušení stavební úřad rozhodnutím o povolení záměru podle stavebního zákona.

(5) K žádosti o povolení připojení podle odstavce 4 žadatel připojí také vyjádření vlastníka dotčené pozemní

komunikace a jedná-li se o dálnici vyjádření Ministerstva vnitra, v ostatních případech vyjádření Policie České republiky. Nevydá-li vlastník dotčené komunikace vyjádření do 30 dnů od doručení žádosti, která má všechny náležitosti potřebné pro posouzení připojení, platí, že k připojení nemá připomínky a s připojením souhlasí.

(6) Prováděcí předpis upraví technické podmínky pro připojování pozemních komunikací navzájem a podmínky pro připojování sousední nemovitosti na dálnici, silnici a místní komunikaci.

ČÁST DRUHÁ

Silniční pozemek, součásti a příslušenství dálnic, silnic a místních komunikací

§ 11

Silniční pozemek

(1) Silničním pozemkem se rozumí pozemky, na nichž je umístěno těleso dálnice, silnice a místní komunikace a silniční pomocný pozemek.

(2) Těleso dálnice nebo těleso silnice a místní komunikace mimo zastavěné území nebo zastavitelné plochy je ohraničeno spodním okrajem a vnějšími okraji stavby pozemní komunikace, kterými jsou vnější okraje zaoblených hran zářezů či zaoblených pat náspů, vnější hrany silničních nebo záchytných příkopů nebo rigolů nebo vnější hrany pat opěrných zdí, tarasů, koruny obkladních nebo zárubních zdí nebo zářezů nad těmito zdmi.

(3) Těleso průjezdního úseku silnice je ohraničeno šířkou vozovky s krajnicemi mezi zvýšenými obrubami chodníků, zelených pásů nebo obdobných ploch. Na náměstích a podobných prostranstvích je šířkou průjezdního úseku šířka pruhu odlišeného od okolního povrchu druhem nebo materiálem vozovky nebo plochými rigoly, a není-li ani jich, šířka pruhu odpovídající šířce vozovky s krajnicemi navazujících úseků silnice. V ostatních případech je průjezdní úsek dálnice nebo průjezdní úsek silnice ohraničen obdobně jako v odstavci 2.

(4) Šířka průjezdního úseku dálnice nebo průjezdního úseku silnice celništěm na hraničním přechodu odpovídá šířce vozovky s krajnicemi navazujících úseků dálnice nebo silnice.

(5) Silniční pomocný pozemek je pruh pozemku přilehlého po obou stranách k tělesu dálnice, silnice nebo místní komunikace mimo zastavěné území, který slouží účelům ochrany a údržby dálnice, silnice nebo místní komunikace, pokud tyto pozemky jsou ve vlastnictví vlastníka dálnice, silnice nebo místní komunikace.

Součásti a příslušenství

§ 12

(1) Součástmi dálnice, silnice a místní komunikace jsou

a) všechny konstrukční vrstvy vozovek a krajnic, odpočívky, stavby a technická a jiná zařízení určená k provádění kontrolní činnosti při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, přidružené a přídatné pruhy, včetně zastávkových pruhů linkové osobní dopravy,

b) mostní objekty (nadjezdy), po nichž je komunikace vedena, včetně chodníků, revizních zařízení, ochranných štítů a sítí na nich, strojní vybavení sklopných mostů, ledolamy, propustky, lávky pro chodce nebo cyklisty,

c) tunely, galérie, opěrné, zárubní, obkladní a parapetní zdi, tarasy, násypy a svahy, dělicí pásy, příkopy a ostatní povrchová odvodňovací zařízení, silniční pomocné pozemky,

d) svislé dopravní značky, zábradlí, odrazníky, svodidla, pružidla, směrové sloupky, dopravní knoflíky, staničníky, mezníky, vodorovná dopravní značení, dopravní ostrůvky, odrazné a vodicí proužky a zpomalovací prahy,

e) únikové zóny, protihlukové stěny a protihlukové valy, pokud jsou umístěny na silničním pozemku.

(2) Jestliže je konstrukce vozovky uložena přímo na konstrukci jiné stavby (vodního díla, metra, haly, garáží), patří mezi součásti pouze tato vozovka.

(3) Kanalizace, včetně úprav k odvádění vody, lapolů a sedimentačních nebo retenčních nádrží, je součástí dálnice, silnice nebo místní komunikace jen tehdy, slouží-li výlučně k odvádění povrchových vod z této komunikace. V ostatních případech je součástí pouze dešťová vpusť s šachtou a přípojkou do kanalizačního řádu.

(4) Pokud nejsou samostatnými místními komunikacemi, jsou součástmi místních komunikací též přilehlé chodníky, chodníky pod podloubími, veřejná parkoviště a obratiště, podchody a zařízení pro zajištění a zabezpečení přechodů pro chodce.

(5) Odpočívka je stavebně a provozně vymezená plocha dálnice, silnice nebo místní komunikace určená k bezúplatnému stání silničního motorového vozidla na dobu potřebnou pro zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a k odpočinku uživatelů, popřípadě k jejich občerstvení a k doplnění pohonných hmot.

(6) Veřejné parkoviště je stavebně a provozně vymezená plocha místní nebo účelové komunikace anebo samostatná místní nebo účelová komunikace určená ke stání silničního motorového vozidla.

(7) Jízdní pruh nebo pás pro cyklisty je součástí té pozemní komunikace, na jejímž tělese je umístěn. Samostatná stezka pro cyklisty je podle své povahy a umístění buď místní komunikací IV. třídy, nebo účelovou komunikací.

§ 12a

(1) Příslušný silniční správní úřad odpovídá za bezpečnost provozu tunelu o délce přesahující 500 metrů (dále jen „tunel nad 500 m“). Příslušný silniční správní úřad při správě tunelu nad 500 m na základě podkladů správce pozemní komunikace, jejíž součástí je tunel nad 500 m

a) sestavuje bezpečnostní dokumentaci a průběžně v ní zaznamenává změny údajů,

b) vyhotovuje zprávu o mimořádných událostech, k nimž došlo v tunelu nad 500 m,

c) pověřuje koordinací opatření k zajištění bezpečného provozu tunelu nad 500 m fyzickou osobu splňující požadavky, stanovené prováděcím právním předpisem na odbornou kvalifikaci a praxi (dále jen „pověřená osoba“).

(2) Zprávu vyhotovenou podle odstavce 1 písm. b) zašle správce tunelu nad 500 m do 30 dnů ode dne, kdy došlo k mimořádné události Ministerstvu dopravy a složkám integrovaného záchranného systému[11c]). Údaje z těchto zpráv oznamuje Ministerstvo dopravy každé dva roky Evropské komisi.

(3) Náležitosti bezpečnostní dokumentace tunelu nad 500 m, vzor zprávy o mimořádných událostech v tunelu nad 500 m, vymezení činnosti pověřené osoby při koordinaci opatření k zajištění bezpečnosti provozu tunelu nad 500 m, požadavky na její odbornou kvalifikaci a praxi stanoví prováděcí právní předpis.

§ 13

Příslušenstvím dálnice, silnice a místní komunikace jsou

a) přenosné svislé dopravní značky, a dopravní zařízení, [2])

b) hlásiče náledí, hlásky a jiná zařízení pro provozní informace,

c) veřejné osvětlení, světelná signalizační zařízení sloužící k řízení provozu,

d) silniční vegetace, zásněžky, zásobníky a skládky údržbových hmot,

e) objekty a prostranství bezprostředně sloužící výkonu údržby dálnice, silnice nebo místní komunikace (cestmistrovství) nebo k zabezpečení úkolů složek integrovaného záchranného systému a jejich napojení na příslušnou pozemní komunikaci,

f) zařízení zabraňující vniknutí volně žijících živočichů (např. ploty, přechodové můstky, tunely),

g) zařízení pro placení ceny za užívání vymezeného úseku místní komunikace,

h) technická zařízení a jejich součásti, určená k vyměření, výběru a kontrole úhrady poplatku za užití pozemní komunikace (dále jen „systém elektronického mýtného“), jsou-li umístěna na pozemní komunikaci nebo na silničním pozemku,

i) technická zařízení a jejich součásti určené k provádění vysokorychlostního kontrolního vážení pomocí nepřenosných vysokorychlostních vah, jsou-li umístěna na pozemní komunikaci nebo na silničním pozemku,

j) technická zařízení a jejich součásti určená ke kontrole úhrady časového poplatku za užití pozemní komunikace, jsou-li pevně umístěna na pozemní komunikaci nebo na silničním pozemku,

k) kabelovody, pokud jsou umístěny na silničním pozemku a pokud nejsou součástí jiné technické infrastruktury.

§ 14

(1) O součástech a příslušenství průjezdního úseku dálnice a průjezdního úseku silnice platí ustanovení § 12 a 13 s těmito odchylkami:

a) zábradlí a obdobná zařízení jsou součástmi pouze na mostních objektech a na zdech,

b) součástmi ani příslušenstvím nejsou zábradlí, řetězy a jiná zařízení pro zajištění a zabezpečení přechodů pro chodce, veřejné osvětlení, světelná signalizační zařízení sloužící k řízení provozu.

(2) Součástmi ani příslušenstvím dálnice, silnice a místní komunikace nejsou

a) sjezdy nebo nájezdy na sousední nemovitosti, hráze vodních nádrží a rybníků, břehy vodních toků, po nichž komunikace probíhá pod úrovní břehové čáry, nábřežní zdi vybudované k regulaci vodního toku, vodohospodářské objekty pod mosty, zařízení melioračních úprav (propusti, podchody),

b) nástupní ostrůvky, zařízení pro zveřejnění jízdních řádů a čekárny linkové osobní dopravy a hromadné veřejné dopravy, trolejová vedení a jejich sloupy, provozní a technická policejní zařízení,

c) úrovňové přejezdy drah bez závor do vzdálenosti 2,5 m od osy krajní koleje a úrovňové přejezdy drah se závorami ve vzdálenosti mezi závorami, zařízení k zabezpečení přejezdů drah, kolejový svršek tramvajové a železniční dopravy v úrovni vozovky do vzdálenosti 0,5 m od vnější hrany kolejnice, samostatná tělesa drah,

d) autobusová nádraží, motely, motoresty, čerpací stanice pohonných hmot a celniště na hraničních přechodech.

(3) Součástmi ani příslušenstvím dálnic, silnic a místních komunikací dále nejsou inženýrské sítě, energetická, telekomunikační, tepelná a jiná vedení včetně sloupů těchto vedení, pokud neslouží výlučně vlastníkovi dotčené komunikace s výjimkou kabelovodů podle § 13 písm. k), a dále reklamní tabule a poutače všeho druhu, stánky a jiná pojízdná nebo přenosná prodejní zařízení.

§ 15

Silniční vegetace

(1) Silniční vegetace na silničních pomocných pozemcích a na jiných vhodných pozemcích tvořících součást dálnice, silnice nebo místní komunikace nesmí ohrožovat bezpečnost užití pozemní komunikace nebo neúměrně ztěžovat použití těchto pozemků k účelům údržby těchto komunikací nebo neúměrně ztěžovat obhospodařování sousedních pozemků.

(2) Na návrh Policie České republiky nebo po projednání s ní nebo na návrh silničního správního úřadu nebo po projednání s ním je vlastník, popřípadě správce dálnice, silnice a místní komunikace oprávněn v souladu se zvláštními předpisy[3]) kácet dřeviny na silničních pozemcích.

(3) Na silničním pozemku se přípustná vzdálenost stromu od společné hranice se sousedním pozemkem podle

občanského zákoníku snižuje v rozsahu, v jakém je to nezbytné pro splnění požadavků podle odstavce 1, přičemž však nesmí být kratší než 0,5 m. Na pozemku přilehlém k veřejně přístupné účelové komunikaci se tato vzdálenost snižuje v rozsahu, v jakém je to nezbytné pro zajištění bezpečnosti užití této komunikace, přičemž však nesmí být kratší než 0,5 m.

ČÁST TŘETÍ

Výstavba dálnice, silnice, místní komunikace a veřejně přístupné účelové komunikace

§ 16

(1) Jsou-li záměry pozemních komunikací povolovány podle stavebního zákona, posoudí stavební úřad v řízení o povolení záměru také požadavky na plynulost a bezpečnost provozu na pozemní komunikaci. K žádosti o povolení záměru stavby pozemní komunikace stavebník připojí kromě náležitostí stanovených stavebním zákonem také vyjádření z hlediska zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci. Jde-li o dálnici, je příslušné k vydání vyjádření Ministerstvo vnitra, v ostatních případech Policie České republiky.

(2) K žádosti o povolení záměru podle stavebního zákona, kterým je stavba tunelu nad 500 m, stavebník kromě náležitostí stanovených stavebním zákonem připojí také bezpečnostní dokumentaci podle § 12a tohoto zákona obsahující bezpečnostní požadavky na tunely nad 500 m a vyjádření Ministerstva dopravy k této dokumentaci, které je podkladem v řízení o povolení záměru podle stavebního zákona.

(3) Prováděcí předpis stanoví obecné technické požadavky pro stavbu dálnice, silnice a místní komunikace.

§ 17

(1) Dálnice, silnice a místní komunikace I. třídy, jejich součásti, příslušenství a stavby související jsou veřejně prospěšné. Za související stavbu se pro tyto účely považuje i stezka pro cyklisty a stezka pro chodce a cyklisty souběžná se silnicí nebo místní komunikací I. třídy.

(2) Podle zvláštního právního předpisu[7]) lze odejmout nebo omezit

a) vlastnické právo k pozemku nebo ke stavbě nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě potřebným k uskutečnění výstavby, opravy, úpravy, modernizace nebo rekonstrukce dálnice, silnice, místní komunikace I. třídy, jejich součástí, příslušenství nebo staveb souvisejících,

b) vlastnické právo k pozemku, jestliže byla dálnice, silnice nebo místní komunikace zřízena na cizím pozemku.

(3) Pokud se vlastnické právo k pozemku nebo stavbě potřebným k uskutečnění výstavby, opravy, úpravy, modernizace nebo rekonstrukce staveb uvedených v odstavci 1 omezuje smlouvou, sjednává se výše úplaty ve výš 10 000 Kč. Nesouhlasí-li vyvlastňovaný s částkou podle předchozí věty, sjednává se úplata ve výši odpovídající ocenění tohoto omezení stanovené znaleckým posudkem.

(4) Sjednává-li se nájem pozemku nebo stavby potřebných k uskutečnění výstavby, opravy, úpravy, údržby, modernizace nebo rekonstrukce dálnice, silnice I. třídy, jejich součástí, příslušenství nebo staveb souvisejících, nesmí nájemné překročit nejvyšší možnou výši vyplývající z regulace cen stanovené a vydávané podle zákona o cenách pro pozemky veřejné infrastruktury užívané ve veřejném zájmu, je-li uplatněna, a současně nesmí překročit cenu obvyklou; to platí i v případě, sjednává-li se nájem pozemku, na kterém byla zřízena dálnice, silnice I. třídy, jejich součásti, příslušenství nebo stavby související.

§ 18

Zrušení dálnice, silnice nebo místní komunikace

Jestliže zanikl dopravní význam dálnice, silnice nebo místní komunikace a nebylo rozhodnuto o změně kategorie pozemní komunikace, rozhodne příslušný silniční správní úřad o jejím zrušení. Stavební úřad neprodleně rozhodne o změně v užívání stavby nebo o jejím odstranění.

ČÁST ČTVRTÁ

Převedení výkonu některých práv a povinností státu v souvislosti s výstavbou, provozováním a údržbou dálnice

§ 18a

Financovat a zajišťovat výstavbu, provozování a údržbu dálnice nebo silnice I. třídy lze na základě smlouvy o převedení výkonu některých práv a povinností státu jako vlastníka dálnice nebo silnice I. třídy (dále jen „koncesionářská smlouva“) na právnickou osobu vybranou k uzavření koncesionářské smlouvy postupem podle zákona o zadávání veřejných zakázek (dále jen „koncesionář“)[2b]).

§ 18b

Úhrada za výstavbu, provozování a údržbu dálnice nebo silnice I. třídy je koncesionáři na základě koncesionářské smlouvy poskytována postupně v závislosti na ujednání o rozložení rizik, obsaženém v koncesionářské smlouvě, po dokončení výstavby dálnice nebo silnice I. třídy z příjmů Státního fondu dopravní infrastruktury určených na financování výstavby, modernizace, oprav a údržby dálnic a silnic I. třídy.[8a])

§ 18c

Koncesionářskou smlouvu s koncesionářem uzavře jménem státu Ministerstvo dopravy po jejím schválení vládou a po vyslovení souhlasu s údaji vyjadřujícími finanční závazky státu vůči koncesionáři obsaženými v návrhu smlouvy Poslaneckou sněmovnou.

§ 18d

(1) Koncesionářskou smlouvou se stát zavazuje odevzdat koncesionáři územní rozhodnutí pro výstavbu dálnice nebo silnice I. třídy. Koncesionář se zavazuje v území určeném v územním rozhodnutí zajistit na své náklady financování a výstavbu dálnice nebo silnice I. třídy, její provozování a údržbu. Koncesionářská smlouva se uzavírá na dobu nejméně 25 let (dále jen „koncesionářská doba“).

(2) Úhradu podle § 18b lze koncesionáři poskytovat ode dne zahájení provozu na dokončené dálnici nebo silnici I. třídy.

(3) Po skončení smluvní doby je koncesionář povinen odevzdat vybudovanou a provozovanou dálnici nebo silnici I. třídy včetně jejího příslušenství státu a stát se zavazuje tuto dálnici nebo silnici I. třídy převzít, odpovídá-li její stavební a dopravně technický stav stavu stanovenému v koncesionářské smlouvě. Součástí odevzdání a převzetí dálnice nebo silnice I. třídy je společné prohlášení o vzájemném vypořádání všech závazků z koncesionářské smlouvy.

§ 18e

Obsah koncesionářské smlouvy

Koncesionářská smlouva musí obsahovat

a) vymezení úseku dálnice nebo silnice I. třídy, který je předmětem výstavby, provozování a údržby a lhůtu jeho výstavby,

b) stanovení výše celkové investice a návratnosti vynaložených prostředků,

c) stanovení technických kritérií pro výstavbu, provoz a údržbu úseku dálnice nebo silnice I. třídy a způsob kontroly jejich dodržování,

d) závazek státu předat koncesionáři územní rozhodnutí k výstavbě úseku dálnice nebo silnice I. třídy a závazek koncesionáře toto územní rozhodnutí převzít,

e) rozložení rizik mezi stát a koncesionáře po dobu zajištění výstavby úseku dálnice nebo silnice I. třídy, výstavby, provozování a údržby úseku dálnice nebo silnice I. třídy a závazek koncesionáře převzít území určené územním rozhodnutím k výstavbě úseku dálnice nebo silnice I. třídy po zajištění vlastnických práv nebo práv založených smlouvou provést stavbu nebo práv odpovídajících věcnému břemenu,

f) závazek koncesionáře financovat a zajistit výstavbu, provoz a údržbu úseku dálnice nebo silnice I. třídy podle parametrů stanovených smlouvou,

g) závazek koncesionáře uzavřít s pojišťovnou, která má povolení provozovat pojišťovací činnost na území České republiky,[8b]) pojištění majetku a pojištění odpovědnosti za škodu,

h) závazek státu převést ve smlouvě uvedená práva a povinnosti státu jako vlastníka dálnice nebo silnice I. třídy na koncesionáře za cenu dohodnutou ve smlouvě a závazek koncesionáře tato práva a povinnosti od státu za dohodnutou cenu převzít,

i) stanovení doby, po kterou bude úsek dálnice nebo silnice I. třídy provozován a udržován koncesionářem,

j) vymezení stavebního a dopravně technického stavu dálnice nebo silnice I. třídy v době jejího odevzdání koncesionářem a převzetí státem po uplynutí koncesionářské doby,

k) závazek koncesionáře předat po uplynutí dohodnuté doby úsek dálnice nebo silnice I. třídy státu ve stavebním a dopravně technickém stavu stanoveném smlouvou a závazek státu jej převzít,

l) závazek koncesionáře poskytovat čtvrtletně Ministerstvu dopravy písemnou informaci o průběhu výstavby, způsobech zajištění provozování, oprav a údržby dálnice nebo silnice I. třídy,

m) závazek koncesionáře poskytnout na výzvu Ministerstva dopravy informace potřebné pro ověření trvání podmínek stanovených v koncesionářské smlouvě,

n) důvody pro odstoupení od smlouvy,

o) způsob vzájemného vypořádání pro případ odstoupení od smlouvy,

p) sankce v případě nedodržení smluvních podmínek.

§ 18f

(1) Jestliže koncesionář provozuje jiné činnosti než výstavbu, provozování a údržbu dálnice nebo silnice I. třídy, je povinen vést pro tyto činnosti oddělené účtování nákladů, tržeb a výnosů včetně tržeb; finanční prostředky z činností hrazených z veřejných prostředků nelze použít na financování jiných činností.

(2) Po dobu trvání koncesionářské smlouvy koncesionář odpovídá za výstavbu, provozování a údržbu dálnice nebo silnice I. třídy a za dodržení stavebního a dopravně technického stavu dálnice nebo silnice I. třídy stanoveného tímto zákonem.

ČÁST PÁTÁ

Bezpečnost pozemních komunikací

§ 18g

Posouzení stavby a její dokumentace

(1) Pozemní komunikací podléhající posuzování bezpečnosti je, s výjimkou tunelu nad 500 m, který je součástí pozemní komunikace zařazené do transevropské silniční sítě[22]),

a) pozemní komunikace, která je zařazena do transevropské silniční sítě [22]),

b) dálnice,

c) silnice I. třídy, nebo

d) úsek silnice II. nebo III. třídy, na jehož výstavbu, rekonstrukci nebo opravu byly nebo mají být využity prostředky Evropské unie, s výjimkou úseku nacházejícího se v zastavěném území.

(2) Stavebník stavby pozemní komunikace podléhající posuzování bezpečnosti je povinen zajistit posouzení záměru z hlediska zajištění bezpečnosti silničního provozu při užívání stavby, které se provádí v rámci

a) prvotního hodnocení záměru a

b) auditu bezpečnosti pozemních komunikací.

(3) Součástí prvotního hodnocení záměru je

a) rozbor stávajícího stavu sítě pozemních komunikací v území, ve kterém má být záměr uskutečněn, bezpečnosti silničního provozu na ní, jejich nedostatků a dalšího vývoje úrovně bezpečnosti silničního provozu v případě neuskutečnění záměru,

b) stanovení cílů zvýšení úrovně bezpečnosti silničního provozu na síti pozemních komunikací v území, ve kterém má být záměr uskutečněn,

c) vymezení způsobů dosažení stanovených cílů zvýšení úrovně bezpečnosti silničního provozu a posouzení jejich předpokládaných dopadů na bezpečnost silničního provozu a

d) srovnání nákladů a přínosů jednotlivých způsobů dosažení stanovených cílů zvýšení úrovně bezpečnosti silničního provozu.

(4) Výsledkem prvotního hodnocení záměru je zpráva obsahující údaje podle odstavce 3, kterou stavebník stavby pozemní komunikace podléhající posuzování bezpečnosti zohlední při zpracování návrhu dokumentace pro povolení záměru a přiloží k této dokumentaci.

(5) Auditu bezpečnosti pozemních komunikací podléhá

a) návrh dokumentace pro povolení záměru,

b) návrh dokumentace pro provádění stavby,

c) provedená stavba před zahájením zkušebního provozu a

d) dokončená stavba pro kolaudaci.

(6) Výsledkem auditu bezpečnosti pozemních komunikací je zpráva, která obsahuje zejména souhrnný popis předpokládaných dopadů stavebních, technických a provozních vlastností pozemní komunikace na bezpečnost

silničního provozu při jejím užívání a návrhy na odstranění nebo snížení předpokládaných rizik, která plynou z vlastností pozemní komunikace pro účastníky silničního provozu. Stavebník stavby pozemní komunikace podléhající posuzování bezpečnosti doplní zprávu vyhodnocením, zda a jakým způsobem vyhověl návrhům obsaženým ve zprávě, a u návrhů, kterým nevyhověl, uvede důvody jejich nepřijetí.

(7) Stavebník stavby pozemní komunikace podléhající posuzování bezpečnosti předloží stavebnímu úřadu zprávu a vyhodnocení podle odstavce 6 vztahující se

a) k návrhu dokumentace podle odstavce 5 písm. a) k žádosti o povolení záměru,

b) k návrhu dokumentace podle odstavce 5 písm. b) k žádosti o vydání kolaudačního rozhodnutí,

c) ke stavbě podle odstavce 5 písm. c) k žádosti o vydání kolaudačního rozhodnutí a

d) ke stavbě podle odstavce 5 písm. d) k žádosti o vydání kolaudačního rozhodnutí.

(8) V rozhodnutí o povolení záměru pro stavbu pozemní komunikace podléhající posuzování bezpečnosti stavební úřad uloží provedení zkušebního provozu.

(9) Při zpracování auditu bezpečnosti pozemních komunikací se zohlední zejména vliv okolí pozemní komunikace, vliv součástí a příslušenství pozemní komunikace a jejího připojení na ostatní pozemní komunikace a vliv charakteru provozu na pozemní komunikaci na bezpečnost provozu na této pozemní komunikaci.

(10) Kritéria pro posouzení předpokládaných dopadů na bezpečnost silničního provozu podle odstavce 3 písm. c) a předmět auditu bezpečnosti pozemních komunikací stanoví prováděcí právní předpis.

§ 18h

Auditor bezpečnosti pozemních komunikací

(1) Provádět audit bezpečnosti pozemních komunikací a zpracovávat zprávu o výsledku auditu může pouze fyzická osoba s platným povolením (dále jen „auditor bezpečnosti pozemních komunikací“).

(2) Povolení podle odstavce 1 vydá Ministerstvo dopravy na žádost žadateli, který je bezúhonný a prokázal odbornou způsobilost k provádění auditu bezpečnosti pozemních komunikací.

(3) Ministerstvo dopravy zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup seznam jmen a příjmení, identifikačních čísel osoby a sídla nebo místa podnikání auditorů bezpečnosti pozemních komunikací, kteří jsou držiteli platného povolení, a pravidelně jej aktualizuje.

(4) Za bezúhonného podle odstavce 2 se nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně, ať již samostatně nebo v souběhu s jinými trestnými činy, a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání nejméně jednoho roku.

(5) Za účelem zjištění, zda je žadatel bezúhonný, si Ministerstvo dopravy vyžádá podle zvláštního právního

předpisu[23]) výpis z rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z rejstříku trestů a výpis z rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 18i

Odborná způsobilost

(1) Odbornou způsobilost prokazuje žadatel

a) absolvováním bakalářského, magisterského nebo doktorského studijního programu[24]) v oblasti technických věd a technologií nebo ukončeným vyšším odborným vzděláním nebo středním vzděláním s maturitní zkouškou v oborech souvisejících s prováděním auditu bezpečnosti pozemních komunikací,

b) praxí v oblasti bezpečnosti silničního provozu v délce

1. 3 roky, pokud absolvoval bakalářský, magisterský nebo doktorský studijní program [24]),

2. 4 roky, pokud absolvoval vyšší odborné vzdělání, nebo

3. 5 let, pokud absolvoval střední vzdělání s maturitní zkouškou, a

c) úspěšným složením zkoušky.

(2) Zkouška zahrnuje ověření znalostí potřebných pro provedení auditu bezpečnosti pozemních komunikací. Zkoušku skládá žadatel před komisí jmenovanou Ministerstvem dopravy. Komise musí být nejméně tříčlenná a mít lichý počet členů. Předsedou komise musí být státní zaměstnanec zařazený k výkonu státní služby v Ministerstvu dopravy. O výsledku zkoušky vyhotoví komise protokol, který její předseda předá bez zbytečného odkladu Ministerstvu dopravy a oznámí výsledky zkoušky žadateli.

(3) Skládat zkoušku může pouze žadatel, který absolvoval školení pro získání potřebných znalostí, dovedností a postupů pro provádění auditu bezpečnosti pozemních komunikací.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví rozsah, obsah a způsob provádění zkoušky, způsob hodnocení výsledků zkoušky, rozsah a obsah školení a obory související s auditem bezpečnosti pozemních komunikací.

§ 18j

Povinnosti auditora bezpečnosti pozemních komunikací

(1) Auditor bezpečnosti pozemních komunikací nesmí provádět činnosti, jejichž výkon svěřuje tento zákon auditorům bezpečnosti pozemních komunikací, u staveb pozemních komunikací, na jejichž přípravě anebo provádění se podílel, podílí nebo má podílet sám nebo

a) jeho příbuzný v řadě přímé, sourozenec, manžel nebo partner, nebo

b) osoba, s níž je

1. ve vztahu jako společník, člen orgánů společnosti, družstva nebo jako účastník sdružení,

2. v základním pracovněprávním vztahu, nebo

3. ve vztahu obchodním nebo obdobném a tento vztah by mohl ohrozit nezávislost nebo nestrannost auditora bezpečnosti pozemních komunikací.

(2) Auditor bezpečnosti pozemních komunikací je povinen postupovat při činnostech, jejichž výkon svěřuje tento zákon auditorům bezpečnosti pozemních komunikací, nestranně a s řádnou odbornou péčí.

(3) Auditor bezpečnosti pozemních komunikací je povinen Ministerstvu dopravy sdělit, že přestal splňovat podmínku bezúhonnosti podle § 18h odst. 4, bez zbytečného odkladu poté, co se o této skutečnosti dozví.

(4) Auditor bezpečnosti pozemních komunikací je povinen účastnit se pravidelného školení, jehož předmětem je udržování a prohlubování potřebných znalostí, dovedností a postupů pro provádění auditu bezpečnosti pozemních komunikací. Pravidelného školení se auditor bezpečnosti pozemních komunikací zúčastní do konce třetího roku ode dne

a) vydání povolení podle § 18h odst. 1, nebo

b) konání předchozího pravidelného školení.

(5) Rozsah a obsah pravidelného školení stanoví prováděcí právní předpis.

§ 18k

Odnětí povolení auditora bezpečnosti pozemních komunikací

(1) Ministerstvo dopravy odejme povolení podle § 18h odst. 1 auditoru bezpečnosti pozemních komunikací, který

a) přestal být bezúhonný,

b) opakovaně nebo hrubým způsobem porušil povinnosti podle § 18j odst. 1 nebo 2,

c) nezúčastnil se pravidelného školení podle § 18j odst. 4, nebo

d) o odnětí požádal.

(2) Auditor bezpečnosti pozemních komunikací, kterému bylo povolení odejmuto podle odstavce 1 písm. b), může o vydání nového povolení požádat až po uplynutí 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí povolení.

§ 18l

Akreditace k poskytování školení

(1) Školení podle § 18i odst. 3 a § 18j odst. 4 může poskytovat pouze osoba, které byla udělena akreditace k provozování této činnosti Ministerstvem dopravy.

(2) Akreditaci udělí Ministerstvo dopravy osobě, která doloží, že

a) má vytvořen plán pro zajištění školení, ve kterém vymezí organizaci, rozsah a způsob školení, včetně dozoru,

b) školení budou zajišťovat odborně způsobilé osoby, které mají ukončené vzdělání podle § 18i odst. 1 písm. a) a 5 let praxe v oblasti posuzování bezpečnosti pozemních komunikací,

c) má právo k užívání nebytových prostor a vybavení nezbytného pro poskytování školení a

d) uhradila Ministerstvu dopravy správní poplatek.

(3) Osoba, které byla udělena akreditace k poskytování školení, je povinna

a) zajišťovat školení podle vytvořeného plánu,

b) zajišťovat školení odborně způsobilými osobami a

c) mít po celou dobu provozování své činnosti právo k užívání nebytových prostor a vybavení nezbytného pro poskytování školení a mít tyto prostory a vybavení po celou dobu k dispozici.

(4) Ministerstvo dopravy odejme akreditaci k poskytování školení osobě, která opakovaně nebo hrubým způsobem porušila povinnosti podle odstavce 3.

(5) Ministerstvo dopravy zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup seznam jmen a příjmení, obchodních firem nebo názvů, identifikačních čísel osoby a sídel nebo míst podnikání osob, kterým udělilo akreditaci, a pravidelně jej aktualizuje.

§ 18m

Posouzení pozemních komunikací v provozu

(1) Vlastník pozemní komunikace zajistí posouzení jím vlastněných pozemních komunikací podléhajících posuzování bezpečnosti z hlediska rizika dopravních nehod a z hlediska závažnosti jejich dopadů. Posouzení provede auditor bezpečnosti pozemních komunikací na základě

a) prohlídky skutečného stavu pozemní komunikace provedené na místě nebo prostřednictvím elektronického záznamu zobrazujícího pozemní komunikaci nebo její parametry a

b) informací o úsecích pozemních komunikací podléhajících posuzování bezpečnosti, jež jsou v provozu déle než 3 roky, s vysokým počtem dopravních nehod, při nichž došlo k usmrcení nebo těžké újmě na zdraví, v poměru k

intenzitě provozu na pozemní komunikaci; tyto informace předá auditorovi bezpečnosti pozemních komunikací vlastník pozemní komunikace před zahájením posuzování.

(2) Výsledkem posouzení je zpráva zpracovaná auditorem bezpečnosti pozemních komunikací, která obsahuje souhrnný popis provedeného posouzení a hodnocení posuzovaných úseků pozemních komunikací. Posuzované úseky pozemních komunikací se hodnotí z hlediska rizika dopravních nehod a z hlediska závažnosti jejich dopadů jako úseky pozemních komunikací s vysokou, střední nebo nízkou úrovní bezpečnosti.

(3) Zprávy o posouzení jím vlastněných pozemních komunikací předá vlastník pozemní komunikace Ministerstvu dopravy nejpozději do 31. října kalendářního roku, v němž proběhlo toto posouzení. Současně vlastník pozemní komunikace předá Ministerstvu dopravy přehled posuzovaných úseků jím vlastněných pozemních komunikací a jejich hodnocení. Do 31. prosince tohoto roku zveřejní Ministerstvo dopravy způsobem umožňujícím dálkový přístup přehled všech posuzovaných úseků pozemních komunikací a jejich hodnocení.

(4) Vlastník pozemní komunikace zajišťuje, aby bylo posouzení pozemních komunikací podléhajících posuzování bezpečnosti provedeno vždy v průběhu pátého kalendářního roku následujícího po zpracování předchozích zpráv o posouzení jím vlastněných pozemních komunikací.

(5) Způsob určení úseků pozemních komunikací podléhajících posuzování bezpečnosti s vysokým počtem dopravních nehod, při nichž došlo k usmrcení nebo těžké újmě na zdraví, v poměru k intenzitě provozu na pozemní komunikaci, a předmět posouzení a kritéria pro hodnocení posuzovaných úseků pozemních komunikací stanoví prováděcí právní předpis.

§ 18n

Podrobné prohlídky, plánování nápravných opatření a jejich provádění

(1) Vlastník pozemní komunikace zajistí v kalendářním roce následujícím po zpracování zpráv o posouzení jím vlastněných pozemních komunikací provedení podrobné prohlídky úseků pozemních komunikací, které byly ve zprávě hodnoceny jako úseky s nízkou úrovní bezpečnosti a u nichž v tomto kalendářním roce nedojde k provedení nápravných opatření, kterými se zvýší úroveň jejich bezpečnosti. Podrobnou prohlídku provádí skupina nejméně 3 fyzických osob s ukončeným středním vzděláním s maturitní zkouškou a roční praxí v oblasti správy pozemních komunikací nebo bezpečnosti silničního provozu, z nichž alespoň 1 musí být auditorem bezpečnosti pozemních komunikací. Podrobná prohlídka se provádí na místě a zaměřuje se na posouzení dopadů zejména stavebních, technických a provozních vlastností pozemní komunikace na její bezpečnost.

(2) Výsledkem podrobné prohlídky je zpráva o jejích výsledcích zpracovaná auditorem bezpečnosti pozemních komunikací, která obsahuje zejména popis zjištěných rizik a návrhy nápravných opatření včetně posloupnosti jejich provedení. Při zpracování zprávy auditor bezpečnosti pozemních komunikací zohlední obsah poslední zprávy o posouzení pozemních komunikací, obsah předchozích zpráv o výsledcích podrobných prohlídek dotčeného úseku pozemní komunikace, byly-li zpracovány, a údaje o dopravních nehodách na tomto úseku pozemní komunikace.

(3) Na základě zpráv o výsledcích podrobných prohlídek určí vlastník pozemních komunikací podléhajících

posuzování bezpečnosti úseky, u nichž lze předpokládat, že nápravná opatření povedou k výraznému zvýšení bezpečnosti a snížení nákladů vynakládaných v důsledku dopravních nehod, a určí tato nápravná opatření a posloupnost jejich provedení. Do konce kalendářního roku, v němž jsou podrobné prohlídky prováděny, sdělí vlastník pozemní komunikace Ministerstvu dopravy informaci o vybraných úsecích pozemních komunikací a provedených nebo plánovaných nápravných opatřeních včetně posloupnosti jejich provedení.

(4) Na základě informací podle odstavce 3 Ministerstvo dopravy do 3 měsíců po uplynutí lhůty pro jejich sdělení sestaví na dobu 5 let plán zvyšování bezpečnosti pozemních komunikací obsahující přehled úseků pozemních komunikací podléhajících posuzování bezpečnosti vybraných k provedení nápravných opatření a provedených nebo plánovaných nápravných opatření včetně posloupnosti jejich provedení. Plán zvyšování bezpečnosti pozemních komunikací Ministerstvo dopravy zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(5) Do konce každého kalendářního roku sdělí vlastník pozemní komunikace podléhající posuzování bezpečnosti Ministerstvu dopravy informaci o provedených nápravných opatřeních obsažených v plánu zvyšování bezpečnosti pozemních komunikací. Na základě tohoto sdělení Ministerstvo dopravy aktualizuje zveřejněné informace uvedené v plánu zvyšování bezpečnosti pozemních komunikací.

(6) Předmět podrobné prohlídky stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST ŠESTÁ

Užívání pozemních komunikací

§ 19

Obecné užívání

(1) V mezích zvláštních předpisů upravujících provoz na pozemních komunikacích [2]) a za podmínek stanovených tímto zákonem smí každý užívat pozemní komunikace bezplatně obvyklým způsobem a k účelům, ke kterým jsou určeny (dále jen „obecné užívání“), pokud pro zvláštní případy nestanoví tento zákon nebo zvláštní předpis[9]) jinak. Uživatel se musí přizpůsobit stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu dotčené pozemní komunikace.

(2) Dálnice, silnice, místní komunikace, jejich součásti a příslušenství a veřejně přístupné účelové komunikace s vozovkou je zakázáno znečišťovat nebo poškozovat; veřejně přístupné účelové komunikace bez vozovky je zakázáno poškozovat takovým způsobem, že se tím znemožní jejich obecné užívání. Na dálnicích, silnicích a místních komunikacích je dále zakázáno

a) neoprávněně odstraňovat, zakrývat, přemísťovat, osazovat nebo pozměňovat dopravní značky a dopravní zařízení, anebo na těchto věcech cokoliv umísťovat,

b) používat pásová a jiná vozidla, jejichž kola nejsou opatřena pneumatikami nebo gumovými obručemi, nebo používat jiné stroje a zařízení, které mohou způsobit poškození komunikace; výjimečně lze povolit jako zvláštní užívání (§ 25) použití silnice nebo místní komunikace pásovými vozidly Armády České republiky nebo historickými

vozidly,

c) používat sněhové řetězy v úsecích, kde vozovka není dostatečně pokryta sněhovou nebo ledovou vrstvou,

d) používat hroty v pneumatikách, pokud zvláštní předpis [10]) nestanoví jinak,

e) vypouštět vodu, splašky a jiné tekuté odpady,

f) rozjíždět dočasné skládky údržbových hmot, otáčet zemědělské nebo lesní stroje a potahy při provádění polních nebo lesních prací,

g) odstavovat silniční vozidlo, které je pro závady v technickém stavu zjevně technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích[10]) a obnovení způsobilosti by si vyžádalo výměnu, doplnění nebo opravu podstatných částí mechanismu nebo konstrukce silničního vozidla[10]) nebo které není možné identifikovat prostřednictvím identifikačního čísla vozidla umístěného na karoserii nebo rámu vozidla, za čelním sklem nebo na výrobním štítku (dále jen „vrak“),

h) odstavovat silniční vozidlo, které po dobu více než 6 měsíců nesmí být podle zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích provozováno na pozemních komunikacích z důvodu marného uplynutí lhůty pro provedení pravidelné technické prohlídky nebo technické nezpůsobilosti vozidla zjištěné technickou prohlídkou nebo technickou silniční kontrolou,

i) umisťovat nebo provozovat pojízdné nebo přenosné zařízení, které je určeno k prodeji zkapalněných ropných plynů (čerpací stanice).

(3) Na veřejně přístupných účelových komunikacích je dále zakázáno provádět činnosti podle odstavce 2 písm. a), e), g) a h).

§ 19a

Dočasný zákaz stání nebo zastavení silničních vozidel

(1) Silniční správní úřad opatřením obecné povahy dočasně zakáže nebo omezí stání nebo zastavení silničních vozidel na místní komunikaci nebo průjezdním úseku silnice nebo na jejich části, je-li to nezbytné z důvodu zajištění bezpečnosti státu, veřejného pořádku, bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, stavebních prací nebo údržby nebo z důvodu přírodních katastrof nebo jiných mimořádných událostí a odstraňování jejich následků. V opatření obecné povahy silniční správní úřad stanoví rovněž přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu.

(2) Dočasně zakázat nebo omezit stání nebo zastavení silničních vozidel na pozemních komunikacích podle odstavce 1 lze také opatřením obecné povahy vydaným na návrh, který musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat vymezení rozsahu zákazu nebo omezení zastavení nebo stání, jeho předpokládanou délku a popis skutečností prokazujících naplnění důvodu podle odstavce 1.

(3) Návrh opatření obecné povahy musí být zveřejněn nejméně po dobu 10 dnů. Dotčenou osobou, která může k tomuto návrhu podávat námitky, je pouze vlastník a správce pozemní komunikace, jíž se má opatření týkat, a jde-li o opatření vydávané na návrh podle odstavce 2, také navrhovatel. Lhůta pro podávání námitek činí 10 dnů ode dne zveřejnění návrhu opatření obecné povahy. Opatření obecné povahy nabývá účinnosti pátým dnem po dni vyvěšení. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, vydá silniční správní úřad opatření obecné povahy bez řízení o jeho návrhu a opatření obecné povahy nabývá účinnosti dnem vyvěšení.

(4) Bylo-li dočasně zakázáno nebo omezeno stání nebo zastavení silničních vozidel podle odstavců 1 až 3, musí být příslušná dopravní značka na pozemní komunikaci umístěna

a) nejméně 7 dní před prvním dnem dočasného zákazu nebo omezení, nebo

b) bez zbytečného odkladu po nabytí účinnosti opatření obecné povahy, není-li možné dodržet lhůtu podle písmene a).

(5) Bylo-li opatření obecné povahy vydáno na návrh podle odstavce 2, zajišťuje umístění dopravního značení na pozemní komunikaci navrhovatel.

§ 19b

Odstranění silničního vozidla vlastníkem pozemní komunikace

(1) Je-li to nezbytné pro naplnění účelu dočasného zákazu nebo omezení stání nebo zastavení silničních vozidel podle § 19a, je vlastník pozemní komunikace oprávněn odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s tímto zákazem nebo omezením a odstavit je na vhodném místě. Po pominutí důvodů pro odstranění silničního vozidla je vlastník pozemní komunikace povinen vozidlo bez zbytečného odkladu vrátit na místo, odkud bylo odstraněno, nebo na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. Není-li to možné, oznámí vlastník pozemní komunikace provozovateli silničního vozidla a Policii České republiky místo, kde je možné vozidlo vyzvednout, a způsob jeho vyzvednutí.

(2) Bylo-li dopravní značení na pozemní komunikaci umístěno alespoň 7 dní před prvním dnem dočasného zákazu nebo omezení stání nebo zastavení silničních vozidel, nese náklady na odstranění, odstavení a vrácení silničního vozidla jeho provozovatel; to neplatí, prokáže-li závažné důvody, které mu znemožnily vozidlo včas odstranit. Nenese-li náklady na odstranění, odstavení a vrácení silničního vozidla jeho provozovatel, nese je v případě dočasného zákazu nebo omezení přijatého na návrh podle § 19a odst. 2 navrhovatel.

(3) Nevyzvedne-li si provozovatel silniční vozidlo ve lhůtě 6 měsíců od doručení oznámení podle odstavce 1, rozhodne silniční správní úřad, který dočasně zakázal nebo omezil stání nebo zastavení silničních vozidel na pozemních komunikacích podle § 19a, na návrh vlastníka pozemní komunikace o povolení prodeje silničního vozidla ve veřejné dražbě. Silniční správní úřad prodej silničního vozidla nepovolí, pokud nebyly dodrženy podmínky podle odstavce 1, provozovatel projevil vůli silniční vozidlo vyzvednout, nebo pokud zjistí závažné důvody, které brání provozovateli silniční vozidlo vyzvednout. Je-li prodej silničního vozidla povolen, je vlastník pozemní komunikace, ze které bylo odstraněno, oprávněn je prodat na náklady jeho provozovatele.

(4) Pokud se silniční vozidlo ve veřejné dražbě neprodá, vlastník pozemní komunikace jej předá na náklady jeho provozovatele provozovateli zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností podle zákona o výrobcích s ukončenou životností.

(5) Částku získanou z prodeje je vlastník pozemní komunikace povinen předat provozovateli silničního vozidla; za tímto účelem jej vyzve k převzetí částky nebo ke sdělení údajů nezbytných k předání této částky. Pokud si provozovatel silničního vozidla částku nepřevzal nebo nesdělil údaje k jejímu předání do 2 let od doručení výzvy, vyzve jej vlastník pozemní komunikace opakovaně.

(6) Vlastník pozemní komunikace je oprávněn z částky získané z prodeje uhradit náklady podle odstavců 2 a 3, nese-li tyto náklady provozovatel silničního vozidla. Částka zbývající po odečtení těchto nákladů přechází do vlastnictví vlastníka pozemní komunikace, pokud si ji provozovatel silničního vozidla do 1 roku od doručení opakované výzvy nevyzvedl nebo nesdělil údaje nezbytné k jejímu předání.

(7) Oznámení podle odstavce 1 a výzvu podle odstavce 5 doručuje vlastník pozemní komunikace do vlastních rukou. Za tímto účelem je oprávněn vyžádat si poskytnutí údajů o provozovateli silničního vozidla zapsaných v registru silničních vozidel. Nepodaří-li se doručit do vlastních rukou nebo nepodaří-li se zjistit provozovatele silničního vozidla, doručování do vlastních rukou lze nahradit zveřejněním výzvy nebo oznámení na úřední desce obce, v jejímž územním obvodu se nachází pozemní komunikace, ze které bylo vozidlo odstraněno, popřípadě také jiným způsobem v místě obvyklým. Lhůty se v takovém případě počítají ode dne zveřejnění na úřední desce.

(8) Předá-li vlastník pozemní komunikace silniční vozidlo provozovateli zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností podle zákona o výrobcích s ukončenou životností, oznámí to do 10 dnů ode dne předání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu bylo silniční vozidlo ponecháno, za účelem zápisu zániku vozidla v registru silničních vozidel.

§ 19c

Odstranění vraku vlastníkem pozemní komunikace nebo obcí

(1) Silniční správní úřad uloží provozovateli vraku

a) na návrh vlastníka pozemní komunikace povinnost vrak odstavený na dálnici, silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupné účelové komunikaci odstranit a odstavit mimo takovou pozemní komunikaci,

b) na návrh vlastníka pozemní komunikace, ze které byl vrak odstraněn postupem podle § 19b odst. 1, povinnost vrak vyzvednout z místa, kde je odstaven, a odstavit jej mimo dálnici, silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupnou účelovou komunikaci,

c) na návrh obce, na jejímž území se nachází veřejně přístupná účelová komunikace, povinnost vrak odstavený na této veřejně přístupné účelové komunikaci odstranit a odstavit mimo dálnici, silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupnou účelovou komunikaci.

(2) Po marném uplynutí 2 měsíců ode dne, kdy byla pravomocně uložena povinnost podle odstavce 1, zajistí navrhovatel podle odstavce 1 předání vraku na náklady jeho provozovatele provozovateli zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností podle zákona o výrobcích s ukončenou životností. Ustanovení § 19b odst. 8 se užije obdobně.

(3) Provádí-li silniční správní úřad v řízení podle odstavce 1 ohledání vozidla, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze provozovateli vozidla. Není-li silničnímu správnímu úřadu provozovatel vozidla znám a účelem tohoto ohledání je zjištění jeho totožnosti, oznámí se usnesení vylepením na vozidle nejméně 5 dní před provedením ohledání vozidla a současně vyvěšením na úřední desce.

(4) Při ohledání vozidla v řízení podle odstavce 1 lze otevřít uzamčené vozidlo i v nepřítomnosti jeho provozovatele Došlo-li k otevření uzamčeného vozidla v nepřítomnosti jeho provozovatele, zajistí silniční správní úřad uzamčení vozidla.

§ 19d

Odstranění silničního vozidla z pozemní komunikace

(1) Vlastník pozemní komunikace, v případě veřejně přístupné účelové komunikace i obec, na jejímž území se daná veřejně přístupná účelová komunikace nachází, je oprávněn vyzvat provozovatele silničního vozidla, které je v rozporu s § 19 odst. 2 písm. h) odstaveno na dálnici, silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupné účelové komunikaci, aby odstranil důvod, pro který nesmí být vozidlo provozováno na pozemních komunikacích, nebo vozidlo odstranil a odstavil mimo takovou pozemní komunikaci.

(2) Po marném uplynutí 2 měsíců ode dne, kdy byla výzva podle odstavce 1 doručena provozovateli vozidla, je osoba, která učinila výzvu podle odstavce 1, oprávněna vozidlo z pozemní komunikace odstranit a odstavit jej na vhodném místě; v takovém případě oznámí provozovateli vozidla místo, kde je možné vozidlo vyzvednout, a způsob jeho vyzvednutí. Náklady na odstranění a odstavení silničního vozidla nese jeho provozovatel; to neplatí, prokáže-li závažné důvody, které mu znemožnily vozidlo odstranit.

(3) Pro účely doručování výzvy podle odstavce 1 a oznámení podle odstavce 2 se použije § 19b odst. 7 obdobně.

(4) Nevyzvedne-li si provozovatel silniční vozidlo ve lhůtě 3 měsíců od doručení oznámení podle odstavce 2, rozhodne silniční správní úřad příslušný podle pozemní komunikace, ze které bylo silniční vozidlo odstraněno, na návrh osoby, která učinila výzvu podle odstavce 1, o povolení prodeje silničního vozidla ve veřejné dražbě. Silniční správní úřad prodej silničního vozidla nepovolí, pokud nebyly dodrženy podmínky nebo postup podle odstavců 1 a 2, provozovatel projevil vůli silniční vozidlo vyzvednout, nebo pokud zjistí závažné důvody, které brání provozovateli silniční vozidlo vyzvednout. Je-li prodej silničního vozidla povolen, je osoba, která učinila výzvu podle odstavce 1, oprávněna jej prodat na náklady jeho provozovatele. § 19b odst. 4 až 6 a 8 se použijí přiměřeně.

(5) Pro účely postupu podle odstavce 1 je osoba, která je oprávněna učinit výzvu podle odstavce 1 a která má důvodné podezření, že je silniční vozidlo na pozemní komunikaci odstaveno v rozporu s § 19 odst. 2 písm. h), oprávněna vyžádat si poskytnutí údajů rozhodných pro ověření tohoto podezření a údajů o provozovateli silničního

vozidla zapsaných v registru silničních vozidel. Nemůže-li tato osoba opatřit údaje o vozidle potřebné k postupu podle věty první, provede na její žádost silniční správní úřad ohledání vozidla. O konání ohledání zveřejní silniční správní úřad informaci nejméně 5 dní předem vylepením na vozidle a současně vyvěšením na úřední desce. V rámc ohledání vozidla lze otevřít uzamčené vozidlo; v takovém případě zajistí silniční správní úřad jeho uzamčení. Náklady na ohledání a uzamčení vozidla nese osoba, která požádala o ohledání vozidla; bylo-li vozidlo odstaveno na pozemní komunikaci v rozporu s § 19 odst. 2 písm. h), nahradí tyto náklady osobě, která požádala o ohledání vozidla, provozovatel vozidla. O výsledku ohledání vozidla informuje silniční správní úřad osobu, která požádala o ohledání vozidla.

§ 19e

Odstranění zaniklého silničního vozidla z pozemní komunikace

Je-li v registru vozidel zapsán zánik silničního vozidla, ustanovení § 19b až 19d se použijí namísto provozovatele vozidla vůči jeho vlastníkovi.

Zpoplatnění obecného užívání a druhy zpoplatnění

§ 20

(1) Užívání pozemní komunikace, kterou určí prováděcí právní předpis a která je označena dopravní značkou označující zpoplatnění[11a]), stanoveným druhem motorového vozidla, podléhá zpoplatnění (dále jen „zpoplatněná pozemní komunikace“).

(2) Zpoplatnění se stanoví podle

a) typu vozidla a ujeté vzdálenosti po zpoplatněné pozemní komunikaci (dále jen „mýtné“), nebo

b) časového období užívání zpoplatněné pozemní komunikace (dále jen „časový poplatek“).

(3) Za užití zpoplatněné pozemní komunikace stanoveným druhem motorového vozidla nelze uložit současně časový poplatek a mýtné.

(4) Peněžní prostředky získané ze zpoplatnění jsou příjmem Státního fondu dopravní infrastruktury.

§ 20a

Osvobození od zpoplatnění

(1) Zpoplatnění nepodléhá užití zpoplatněné pozemní komunikace silničním motorovým vozidlem

a) vybaveným zvláštním výstražným světlem podle zvláštního právního předpisu [11b]), pokud se jedná o vozidlo

1. Vězeňské služby České republiky,

2. poskytovatele zdravotnické záchranné služby, přepravy pacientů neodkladné péče a zdravotnické dopravní služby,

3. složky integrovaného záchranného systému[11c]) neuvedené v bodech 1 a 2,

b) Ministerstva vnitra používaným Policií České republiky a opatřeným nápisem „POLICIE“ nebo ozbrojeného bezpečnostního sboru jiného státu na základě vzájemnosti,

c) ozbrojených sil České republiky[11d]), včetně vozidel používaných Vojenskou policií a opatřených nápisem „VOJENSKÁ POLICIE“ a vozidel ozbrojených sil jiného státu na základě vzájemnosti,

d) celních orgánů opatřeným nápisem „CELNÍ SPRÁVA“ [11e]),

e) hasičských záchranných sborů a jednotek dobrovolných hasičů opatřených nápisem „HASIČI“,

f) obecní nebo městské policie opatřené nápisem „OBECNÍ POLICIE“ nebo „MĚSTSKÁ POLICIE“ [25]),

g) Vězeňské služby České republiky se zvláštním barevným provedením a označením podle zvláštního právního předpisu[26]),

h) přepravujícím těžce zdravotně postižené občany, kteří jsou podle zvláštního právního předpisu [11f]) držiteli průkazu ZTP, nebo průkazu ZTP/P, pokud provozovatelem silničního motorového vozidla je postižená osoba sama nebo osoba jí blízká[11g]),

i) přepravujícím nezaopatřené děti, které jsou léčeny pro onemocnění zhoubným nádorem nebo hemoblastosou,

j) Generální inspekce bezpečnostních sborů a Bezpečnostní informační služby,

k) provozovaným domovem pro osoby se zdravotním postižením[29]), slouží-li k přepravě osob se zdravotním postižením,

l) při provádění záchranných a likvidačních prací a při ochraně obyvatelstva [11c]),

m) Správy státních hmotných rezerv zařazeným do státních hmotných rezerv podle zvláštního právního předpisu[11h]),

n) správce zpoplatněné pozemní komunikace nebo koncesionáře,

o) používajícím jako palivo výlučně elektrickou energii nebo vodík, činí-li největší povolená hmotnost vozidla nejvýše 4,25 tuny,

p) vybaveným zvláštní registrační značkou pro historická vozidla, kterým byl vystaven průkaz historického vozidla,

q) Inspekce silniční dopravy se zvláštním barevným provedením a označením podle zvláštního právního

předpisu[45]).

(2) Je-li nutno při uzavírce podle § 24 užít pro vedení objížďky zpoplatněnou komunikaci, je možné užít tuto komunikaci bez zpoplatnění.

Časový poplatek

§ 21

(1) Zpoplatněnou pozemní komunikaci lze užít silničním motorovým vozidlem nejméně se čtyřmi koly, jehož největší povolená hmotnost činí nejvýše 3,5 tuny (dále jen „vozidlo v systému časového zpoplatnění“), pouze pokuc

a) byl pro dobu užívání pozemní komunikace vozidlem uhrazen časový poplatek, nebo

b) je vozidlo osvobozeno od zpoplatnění a, jde-li o vozidlo podle § 20a odst. 1 písm. a) až g), j), k), m), n), o) nebo q), osvobození vozidla od zpoplatnění bylo oznámeno Státnímu fondu dopravní infrastruktury.

(2) Časový poplatek lze uhradit na 1 rok, na 30 dnů, na 10 dnů nebo na 1 den. Počátek období, na které se hradí časový poplatek,

a) nesmí předcházet okamžiku provedení úhrady a

b) musí následovat nejpozději 30 dnů po provedení úhrady.

(3) Sazba časového poplatku na 1 rok v roce 2024 činí 2 300 Kč a v každém následujícím kalendářním roce činí sazba časového poplatku na 1 rok součin sazby časového poplatku na 1 rok platné v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce a změnového koeficientu pro daný kalendářní rok; změnový koeficient pro kalendářní rok činí součet

a) koeficientu 1,

b) procentuálního přírůstku nebo poklesu úhrnného průměrného ročního indexu spotřebitelských cen za domácnosti celkem zjištěného Českým statistickým úřadem, ke kterému došlo v období 12 kalendářních měsíců bezprostředně předcházejících červenci kalendářního roku, který bezprostředně předchází danému kalendářnímu roku, vyjádřeného jako desetinné číslo, nejvýše však 0,1, a

c) procentuální změny délky dálnic v provozu v období podle písmene b) vyjádřené jako desetinné číslo; dálnicemi v provozu se rozumí jejich úseky, jejichž užívání bylo povoleno kolaudačním rozhodnutím nebo u nichž byl povolen nebo nařízen zkušební provoz.

(4) Sazba časového poplatku na

a) 30 dnů činí 19 % sazby časového poplatku na 1 rok,

b) 10 dnů činí 12 % sazby časového poplatku na 1 rok a

c) 1 den činí 9 % sazby časového poplatku na 1 rok.

(5) Jde-li o vozidlo v systému časového zpoplatnění používající jako palivo elektrickou energii nebo vodík v kombinaci s jiným palivem, je-li hodnota emisí CO_2 v kombinovaném provozu nejvýše 50 g/km, činí sazba časového poplatku na příslušné časové období 25 % sazby časového poplatku podle odstavce 3 nebo 4.

(6) Jde-li o vozidlo v systému časového zpoplatnění poháněné zemním plynem nebo biometanem, činí sazba časového poplatku na příslušné časové období 50 % sazby časového poplatku podle odstavce 3 nebo 4.

(7) Sazby časového poplatku podle odstavců 3 až 6 se zaokrouhlují na celé desetikoruny dolů. Ministerstvo dopravy vyhlásí každoročně ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv nejpozději do 30. listopadu sdělení o

a) délce dálnic, které byly ke dni 30. června daného kalendářního roku v provozu, a její procentuální změně oproti délce dálnic, které byly v provozu ke dni 30. června bezprostředně předcházejícího kalendářního roku,

b) výši změnového koeficientu pro bezprostředně následující kalendářní rok a

c) sazbách časového poplatku podle odstavců 3 až 6 platných v bezprostředně následujícím kalendářním roce.

(8) Časový poplatek se hradí ve výši sazby platné v kalendářním roce, ve kterém je provedena jeho úhrada.

§ 21a

Úhrada časového poplatku

(1) Výběr časového poplatku zajišťuje Státní fond dopravní infrastruktury. Státní fond dopravní infrastruktury může veřejnoprávní smlouvou pověřit výběrem časového poplatku a činnostmi podle odstavců 4 a 5 třetí osobu.

(2) Časový poplatek se hradí

a) v hotovosti na místech určených Státním fondem dopravní infrastruktury nebo osobou pověřenou výběrem časového poplatku podle odstavce 1, nebo

b) bezhotovostním převodem z účtu vedeného poskytovatelem platebních služeb na příslušný účet Státního fondu dopravní infrastruktury nebo osoby pověřené výběrem časového poplatku podle odstavce 1.

(3) Státní fond dopravní infrastruktury zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup místa určená k úhradě časového poplatku v hotovosti podle odstavce 2 písm. a) a čísla účtů a podmínky, které je nutné dodržet při úhradě časového poplatku bezhotovostním převodem podle odstavce 2 písm. b).

(4) Na základě úhrady časového poplatku se v evidenci vozidel v systému časového zpoplatnění zaznamenají

a) státní poznávací značka vozidla,

b) údaj o státu, ve kterém je vozidlo registrováno,

c) počátek a konec období, na které je časový poplatek uhrazen,

d) údaj o tom, zda jde o vozidlo podle § 21 odst. 5 nebo 6,

e) datum a čas provedení úhrady a

f) adresa elektronické pošty nebo telefonní číslo, byly-li sděleny.

(5) O úhradě časového poplatku se z evidence vozidel v systému časového zpoplatnění vystaví potvrzení, které se předá osobě, která úhradu provedla.

(6) Způsob zaznamenání údajů o provedení úhrady časového poplatku v evidenci vozidel v systému časového zpoplatnění a náležitosti a způsob předání potvrzení o úhradě časového poplatku osobě, která úhradu provedla, stanoví prováděcí právní předpis.

§ 21b

Zaznamenávání osvobození vozidel od časového zpoplatnění

(1) Na základě oznámení provozovatele vozidla v systému časového zpoplatnění provede Státní fond dopravní infrastruktury záznam o osvobození vozidla od zpoplatnění podle § 20a odst. 1 písm. a) až g), j), k), m), n), o) nebo q) v evidenci vozidel v systému časového zpoplatnění. Oznámení a záznam o osvobození vozidla od zpoplatnění se neprovádí u vozidla osvobozeného od zpoplatnění podle § 20a odst. 1 písm. b), jde-li o vozidlo ozbrojeného bezpečnostního sboru jiného státu, u vozidla osvobozeného od zpoplatnění podle § 20a odst. 1 písm. c), má-li přidělenu vojenskou poznávací značku, nebo u vozidla osvobozeného od zpoplatnění podle § 20a odst. 1 písm. o), je-li registrováno v České republice.

(2) Oznámení podle odstavce 1 obsahuje

a) státní poznávací značku vozidla,

b) údaj o státu, ve kterém je vozidlo registrováno,

c) vymezení důvodu pro osvobození vozidla,

d) údaje o provozovateli vozidla, kterými jsou jeho

1. jméno, popřípadě jména, a příjmení, obchodní firma nebo název,

2. datum narození nebo, jde-li o právnickou nebo podnikající fyzickou osobu, její identifikační číslo,

3. adresa bydliště nebo sídla provozovatele vozidla, není-li vozidlo registrováno v České republice, a

e) úředně ověřený podpis provozovatele vozidla.

(3) K oznámení podle odstavce 1 se přikládá

a) kopie osvědčení o registraci silničního vozidla nebo osvědčení o shodě dokládající naplnění důvodu pro osvobození, jde-li o osvobození vozidla od zpoplatnění podle § 20a odst. 1 písm. o), a

b) plná moc udělená provozovatelem vozidla opatřená jeho úředně ověřeným podpisem, je-li provozovatel vozidla zastoupen na základě plné moci.

(4) Neobsahuje-li oznámení náležitosti podle odstavce 2 nebo přílohy podle odstavce 3, nahlíží se na něj, jako by nebylo učiněno; Státní fond dopravní infrastruktury o tom neprodleně uvědomí provozovatele vozidla včetně uvedení důvodu.

(5) Pominou-li důvody pro osvobození vozidla od zpoplatnění, je provozovatel vozidla v systému časového zpoplatnění, u něhož je v evidenci vozidel v systému časového zpoplatnění zaznamenáno osvobození vozidla od zpoplatnění, povinen to oznámit nejpozději do 10 pracovních dnů Státnímu fondu dopravní infrastruktury, který bez zbytečného odkladu záznam o osvobození vozidla od zpoplatnění v evidenci vozidel v systému časového zpoplatnění vymaže; oznámení musí obsahovat úředně ověřený podpis provozovatele vozidla.

(6) Podává-li se oznámení o osvobození vozidla od zpoplatnění nebo oznámení o pominutí důvodů pro osvobození vozidla od zpoplatnění elektronicky, musí být podány na elektronickém formuláři, který Státní fond dopravní infrastruktury zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(7) Úředně ověřený podpis podle odstavce 2 písm. e), odstavce 3 písm. b) nebo odstavce 5 se nevyžaduje, byl-li předmětný úkon podepsán způsobem, se kterým zvláštní právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu[39]).

§ 21c

Evidence vozidel v systému časového zpoplatnění

(1) Evidence vozidel v systému časového zpoplatnění obsahuje údaje o

a) vozidlech, pro která byl uhrazen časový poplatek, vymezené v § 21a odst. 4,

b) vozidlech v systému časového zpoplatnění, u nichž bylo oznámeno osvobození vozidla od zpoplatnění, vymezené v § 21b odst. 2 písm. a) až d),

c) tom, zda jsou vozidla zaevidována do systému elektronického mýtného, zahrnující státní poznávací značku vozidla a údaj o státu, ve kterém je vozidlo registrováno, a

d) počtu vozidel v systému časového zpoplatnění, která užila zpoplatněnou pozemní komunikaci bez úhrady časového poplatku.

(2) Evidence vozidel v systému časového zpoplatnění je informačním systémem veřejné správy [11m]).

(3) Správcem evidence vozidel v systému časového zpoplatnění je Státní fond dopravní infrastruktury.

(4) Státní fond dopravní infrastruktury umožní ověřit způsobem umožňujícím dálkový přístup podle státní

poznávací značky vozidla, zda je pro toto vozidlo

1. uhrazen časový poplatek a počátek a konec období, na které je uhrazen, nebo

2. v evidenci vozidel v systému časového zpoplatnění zaznamenáno osvobození vozidla od zpoplatnění.

(5) Státní fond dopravní infrastruktury zajistí dálkový a nepřetržitý přístup k údajům obsaženým v evidenci vozidel v systému časového zpoplatnění Ministerstvu vnitra, Policii České republiky, Generální inspekci bezpečnostních sborů a orgánům Celní správy České republiky.

(6) Údaje podle odstavce 1 písm. a) se v evidenci vozidel v systému časového zpoplatnění uchovávají po dobu 2 let od konce období, pro které byl uhrazen časový poplatek.

(7) Státní fond dopravní infrastruktury sleduje, zda jsou zpoplatněné pozemní komunikace užívány v souladu s § 21 odst. 1, a využívá údaje obsažené v evidenci vozidel v systému časového zpoplatnění ke zvýšení efektivity kontroly úhrady časového poplatku.

Mýtné

§ 22

(1) Užití zpoplatněné pozemní komunikace silničním motorovým vozidlem nejméně se čtyřmi koly, jehož největší povolená hmotnost činí více než 3,5 tuny, nebo traktorem o největší povolené hmotnosti vyšší než 3,5 tuny a konstrukční rychlosti 80 $km.h^{-1}$ nebo vyšší (dále jen „vozidlo v systému elektronického mýtného“) podléhá úhradě mýtného. Mýtné se ukládá za účelem dosažení návratnosti

a) nákladů vynaložených na zpoplatněné pozemní komunikace a

b) externích nákladů, jimiž se rozumí náklady vyvolané při provozu vozidel v systému elektronického mýtného na zpoplatněných pozemních komunikacích

1. znečištěním ovzduší,

2. hlukem a

3. emisemi CO_2.

(2) Výše mýtného se zjišťuje pomocí systému elektronického mýtného, jehož součástí je elektronické palubní zařízení, kterým musí být vybaveno vozidlo v systému elektronického mýtného (dále jen „elektronické zařízení“). Elektronické zařízení je nepřenositelné a jeho užití je vázáno na konkrétní vozidlo zaevidované v systému elektronického mýtného. Výše mýtného se stanoví součinem sazby mýtného a ujeté vzdálenosti po zpoplatněné pozemní komunikaci. Sazby mýtného jsou rozlišeny podle kategorie vozidla, počtu náprav a hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy, kategorie pozemní komunikace a

a) emisní třídy EURO vozidla, jde-li o část mýtného ukládanou za účelem dosažení návratnosti nákladů podle

a) emisní třídy EURO vozidla, jde-li o část mýtného ukládanou za účelem dosažení návratnosti nákladů podle odstavce 1 písm. b) bodu 1; tato část mýtného se v případě vozidla, které splňuje nejpřísnější emisní úroveň stanovenou prováděcím právním předpisem, po dobu, kterou tento předpis stanoví, neukládá, a

b) emisní třídy CO_2 vozidla, jde-li o část mýtného ukládanou za účelem dosažení návratnosti nákladů podle odstavce 1 písm. b) bodu 3.

(3) Vláda může nařízením stanovit, že se provozovateli vozidla v systému elektronického mýtného poskytne za časové období stanovené nařízením vlády sleva z části mýtného celkově uloženého za účelem dosažení návratnost nákladů podle odstavce 1 písm. a), pokud výše této části mýtného uložená v průběhu tohoto časového období za užití zpoplatněných pozemních komunikací tímto vozidlem převýší částku stanovenou nařízením vlády. Výše slevy na mýtném může činit nejvýše 13 % z výše části mýtného uložené podle věty první v případě, pokud by se sleva neposkytla.

(4) U vozidel osvobozených od zpoplatnění podle § 20a se mýtné nehradí. Vozidlo v systému elektronického mýtného musí být pro účely kontroly vybaveno elektronickým zařízením, s výjimkou vozidla, které má přidělenu vojenskou poznávací značku nebo zvláštní registrační značku historického vozidla, a užití zpoplatněné pozemní komunikace podle § 20a odst. 2.

(5) Výši sazeb mýtného a rozlišení sazeb mýtného podle kritérií uvedených v odstavci 2 stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Při stanovení sazeb mýtného nesmí celkový výnos z uloženého mýtného za období kalendářního roku překročit poměrnou část nákladů, jejichž návratnost má být uložením mýtného dosažena. Náklady vynaloženými na zpoplatněné pozemní komunikace jsou

a) náklady na výstavbu zpoplatněných pozemních komunikací,

b) náklady na údržbu a opravu zpoplatněných pozemních komunikací,

c) náklady na správu související s provozem zpoplatněných pozemních komunikací a

d) náklady na výstavbu a provoz systému elektronického mýtného.

(7) Překročí-li v kalendářním roce celkový příjem z části mýtného uložené za účelem dosažení návratnosti nákladů podle odstavce 1 písm. a) poměrnou část těchto nákladů, sazby mýtného se upraví do dvou let od zjištění tohoto překročení tak, aby celkový výnos z části mýtného uložené za účelem dosažení návratnosti nákladů podle odstavce 1 písm. a) nepřesáhl výši těchto nákladů.

(8) Strukturu, popis, způsob výpočtu nákladů, jejichž návratnost má být uložením mýtného dosažena, a způsob stanovení sazeb mýtného stanoví prováděcí právní předpis.

§ 22a

Provoz systému elektronického mýtného

(1) Provoz systému elektronického mýtného a výběr mýtného zajišťuje Ministerstvo dopravy. Ministerstvo dopravy může pověřit provozem systému elektronického mýtného a výběrem mýtného organizaci zřízenou Ministerstvem dopravy nebo právnickou osobu, u níž funkci zakladatele vykonává jménem státu Ministerstvo dopravy, (dále jen „provozovatel systému elektronického mýtného“) na základě souhlasu vlády.

(2) Ministerstvo dopravy a provozovatel systému elektronického mýtného spolupracují při provozování systému a výběru elektronického mýtného s Policií České republiky. Za tím účelem vytvoří provozovatel systému elektronického mýtného především na síti dálnic organizační a technické předpoklady pro dohled na bezpečnost a plynulost silničního provozu, monitorování a vyhodnocování dopravní situace.

(3) Technické podmínky systému elektronického mýtného stanoví prováděcí právní předpis.

§ 22b

Evropská služba elektronického mýtného

(1) Evropská služba elektronického mýtného je souborem činností a služeb, které umožňují snadnou propojitelnost systémů elektronického mýtného alespoň ve 4 členských státech Evropské unie a nepřetržité užívání zpoplatněných pozemních komunikací vozidlem ve všech systémech elektronického mýtného v těchto státech při využití jediného elektronického zařízení bez nutnosti přizpůsobovat jeho nastavení jednotlivým systémům elektronického mýtného a za podmínky souhrnné úhrady mýtného osobě, která poskytuje evropskou službu elektronického mýtného a elektronické zařízení vydala.

(2) Poskytovat evropskou službu elektronického mýtného může právnická osoba, která je usazena v České republice a bylo jí k této činnosti uděleno Ministerstvem dopravy oprávnění, nebo právnická osoba, které bylo toto oprávnění uděleno příslušným orgánem jiného členského státu Evropské unie (dále jen „poskytovatel evropského mýtného“). Hodlá-li poskytovatel evropského mýtného poskytovat evropskou službu elektronického mýtného v České republice, musí k tomu mít uzavřenu smlouvu o poskytování evropské služby elektronického mýtného s provozovatelem systému elektronického mýtného.

(3) Provozovatel vozidla v systému elektronického mýtného hradí mýtné za užití zpoplatněné pozemní komunikace vozidlem v systému elektronického mýtného, pokud má uzavřenu smlouvu o poskytování evropské služby elektronického mýtného s poskytovatelem evropského mýtného, tomuto poskytovateli.

§ 22c

Práva a povinnosti provozovatele systému elektronického mýtného

(1) Provozovatel systému elektronického mýtného je povinen

a) určit druhy elektronických zařízení, které lze evidovat v systému elektronického mýtného a umožnit použití elektronických zařízení splňujících požadavky podle § 22g odst. 1 poskytnutých poskytovatelem evropského

mýtného, nejde-li o elektronické zařízení, které je evidováno jako zablokované nebo nefunkční,

b) vést evidenci údajů pro účely provozování systému elektronického mýtného (dále jen „evidence údajů o mýtném“),

c) určit emisní třídu CO_2 vozidla v systému elektronického mýtného a zapsat ji v evidenci údajů o mýtném,

d) zajistit bezplatné poskytnutí elektronického zařízení každému provozovateli vozidla v systému elektronického mýtného nebo jím zmocněné osobě[11l]), která o to požádá, pokud nebylo elektronické zařízení poskytnuto poskytovatelem evropského mýtného,

e) zajistit výběr mýtného od provozovatele vozidla v systému elektronického mýtného nebo od jím zmocněné osoby[11l]), nejedná-li se o případ podle písmene g),

f) vydat v elektronické podobě provozovateli vozidla v systému elektronického mýtného nebo jím zmocněné osobě doklad, v němž jsou uvedeny alespoň emisní třída CO_2 vozidla v systému elektronického mýtného, celkově vyúčtované mýtné, část mýtného ukládaná za účelem dosažení návratnosti nákladů podle § 22 odst. 1 písm. a) a část mýtného ukládaná za účelem dosažení návratnosti nákladů podle § 22 odst. 1 písm. b); to neplatí,

1. uvede-li provozovatel vozidla v systému elektronického mýtného nebo jím zmocněná osoba, že vydání dokladu nepožaduje, nebo

2. jde-li o vozidlo v systému elektronického mýtného, ohledně kterého uzavřel provozovatel tohoto vozidla smlouvu s poskytovatelem evropského mýtného podle § 22b odst. 3, a jehož elektronické zařízení není evidováno jako zablokované,

g) zajistit výběr souhrnného mýtného, jež vzniklo užitím zpoplatněných pozemních komunikací vozidly v systému elektronického mýtného, ohledně kterých uzavřeli provozovatelé těchto vozidel smlouvu s poskytovatelem evropského mýtného podle § 22b odst. 3, s výjimkou vozidel, jejichž elektronické zařízení je evidováno jako zablokované, a to na základě výkazu o mýtném, které poskytovatel evropského mýtného předkládá provozovateli systému elektronického mýtného, ve lhůtách a podle podmínek stanovených ve smlouvě podle písmene i),

h) zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup prohlášení o systému elektronického mýtného podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[41]), v němž stanoví podmínky přístupu poskytovatelů evropského mýtného do jím provozovaného systému elektronického mýtného,

i) uzavřít s poskytovatelem evropského mýtného smlouvu o poskytování evropské služby elektronického mýtného v rámci systému elektronického mýtného, splnil-li poskytovatel evropského mýtného podmínky uvedené v prohlášení podle písmene h) a platit mu za poskytování evropské služby elektronického mýtného odměnu,

j) zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup seznam všech poskytovatelů evropského mýtného, s nimiž má uzavřenu smlouvu podle písmene i), a průběžně jej aktualizovat a

k) vést oddělené účetnictví o nákladech a výnosech vztahujících se k provozování systému elektronického mýtného a peněžní prostředky z veřejných rozpočtů poskytnuté k provozování tohoto systému vést samostatně a

nepoužívat je na financování jiných činností.

(2) Evidence údajů o mýtném je informačním systémem veřejné správy podle zvláštního zákona [11m]), jehož správcem je provozovatel systému elektronického mýtného. Evidence údajů o mýtném obsahuje údaje o

a) provozovatelích vozidel v systému elektronického mýtného a jejich vlastnících, není-li vlastník provozovatelem, a o poskytovatelích evropského mýtného,

b) vozidlech, která byla zaevidována do systému elektronického mýtného,

c) čase a místě průjezdu vozidel v systému elektronického mýtného,

d) používaných elektronických zařízeních, která byla zaevidována do systému elektronického mýtného,

e) vozidlech, za která nebyla splněna povinnost uhradit mýtné, a o jimi ujetých kilometrech,

f) dalších skutečnostech, které jsou nezbytné pro provozování systému elektronického mýtného, stanovených prováděcím právním předpisem.

(3) Provozovatel systému elektronického mýtného v evidenci údajů o mýtném zpracovává údaje způsobem stanoveným zvláštním zákonem[11m]). Provozovatel systému elektronického mýtného zajistí dálkový a nepřetržitý přístup k údajům podle odstavce 2 písm. a) a b) z evidence údajů o mýtném silničním správním úřadům, Policii České republiky, Bezpečnostní informační službě a Celní správě České republiky v rozsahu nezbytném pro výkon jejich působnosti. Provozovatel systému elektronického mýtného poskytuje údaje podle odstavce 2 písm. c) až f) z evidence údajů o mýtném na základě písemné žádosti správcům pozemních komunikací, silničním správním úřadům, Policii České republiky, Bezpečnostní informační službě, Celní správě České republiky v rozsahu nezbytném pro výkon jejich působnosti. Provozovatel systému elektronického mýtného poskytuje pro účely sledování a kontroly, zda jsou zpoplatněné pozemní komunikace užívány v souladu s § 21 odst. 1, Státnímu fondu dopravní infrastruktury způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje podle odstavce 2 písm. b).

(4) Provozovatel systému elektronického mýtného je oprávněn požadovat

a) od provozovatele vozidla v systému elektronického mýtného nebo od jím zmocněné osoby [11l]) s výjimkou vozidla v systému elektronického mýtného, jehož užití na zpoplatněné pozemní komunikaci zpoplatnění nepodléhá, a s výjimkou vozidla, pro které poskytuje službu elektronického mýtného poskytovatel evropského mýtného,

1. úhradu mýtného,

2. složení kauce a

b) od poskytovatele evropského mýtného úhradu souhrnného mýtného v případech podle odstavce 1 písm. g).

(5) Složení kauce je zárukou, že elektronické zařízení bude vráceno nepoškozené provozovateli systému elektronického mýtného. Po převzetí nepoškozeného elektronického zařízení vrátí provozovatel systému elektronického mýtného kauci v plné výši provozovateli vozidla nebo jiné zmocněné osobě[11l]).

(6) Kauce a finanční prostředky určené pro úhradu mýtného vložené na zaevidovaném elektronickém zařízení propadnou, neproběhla-li u zaevidovaného elektronického zařízení ode dne jeho převzetí nebo ode dne proběhnutí poslední mýtné transakce po dobu delší než 1 rok žádná mýtná transakce a elektronické zařízení nebylo do této doby vráceno provozovateli systému elektronického mýtného. Provozovatel systému elektronického mýtného v takovém případě elektronické zařízení a příslušné vozidlo odebere z evidence údajů o mýtném. Kauce propadne rovněž tehdy, bylo-li zaevidované elektronické zařízení vráceno provozovateli systému elektronického mýtného poškozené. Propadlé kauce a propadlé finanční prostředky určené pro úhradu mýtného vložené na zaevidovaných elektronických zařízeních jsou příjmem Státního fondu dopravní infrastruktury.

(7) Způsob určení emisní třídy CO_2 vozidla v systému elektronického mýtného a výši kauce stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Způsob stanovení výše odměny za poskytování evropské služby elektronického mýtného stanoví prováděcí právní předpis.

§ 22d

Oprávnění k poskytování evropské služby elektronického mýtného

(1) Ministerstvo dopravy udělí právnické osobě na základě písemné žádosti oprávnění k poskytování evropské služby elektronického mýtného, pokud

a) je usazena v České republice,

b) má udělenu certifikaci systému řízení jakosti podle evropské technické normy[31]),

c) vlastní nebo má právo užívat technické vybavení nezbytné k poskytování evropské služby elektronického mýtného,

d) jí používané prvky systému elektronického mýtného jsou vyrobeny v souladu s požadavky podle § 22g odst. 1,

e) splňuje podmínky odborné způsobilosti pro poskytování evropské služby elektronického mýtného,

f) splňuje podmínky finanční způsobilosti pro poskytování evropské služby elektronického mýtného,

g) má zpracován plán řízení rizik, který obsahuje postupy a opatření k zajištění úrovně jím poskytovaných služeb, a

h) má dobrou pověst.

(2) Žadatel o udělení oprávnění k poskytování evropské služby elektronického mýtného je odborně způsobilý, pokud alespoň 1 člen statutárního orgánu je absolventem magisterského studijního programu v oblasti technických věd nebo ekonomie a má alespoň 3 roky praxe v oblasti správy nebo poskytování elektronického mýtného, služeb informační společnosti, služeb elektronických komunikací nebo služeb institucí elektronických peněz.

(3) Finanční způsobilostí pro poskytování evropské služby elektronického mýtného se rozumí schopnost žadatele o udělení oprávnění k poskytování evropské služby elektronického mýtného finančně zabezpečit řádné a nepřetržité poskytování evropské služby elektronického mýtného v členských státech Evropské unie. Finanční způsobilost se prokazuje účetní závěrkou za předcházející rok ověřenou auditorem, popřípadě poslední účetní závěrkou ověřenou auditorem, a dokladem o uzavření pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s poskytováním evropské služby elektronického mýtného.

(4) Žadatel o udělení oprávnění k poskytování evropské služby elektronického mýtného není finančně způsobilý, pokud bylo rozhodnuto o zrušení s likvidací nebo bylo rozhodnuto o úpadku[32]), nebo jestliže má nedoplatky na daních, pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále nebo na pojistném na všeobecné zdravotní pojištění včetně penále.

(5) Poskytovatel evropského mýtného má dobrou pověst, pokud členové statutárního orgánu jsou bezúhonní. Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání alespoň 1 roku, pro trestný čin spáchaný úmyslně, jehož skutková podstata souvisí s podnikáním, nebo pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s předmětem podnikání, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(6) Za účelem zjištění, zda žadatel splňuje podmínku dobré pověsti podle odstavce 1 písm. h), si Ministerstvo dopravy vyžádá podle zvláštního právního předpisu[23]) výpis z rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z rejstříku trestů a výpis z rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(7) Podmínky udělení oprávnění k poskytování evropské služby elektronického mýtného je poskytovatel evropského mýtného povinen plnit po celou dobu platnosti tohoto oprávnění. Ministerstvo dopravy každý rok ověří plnění podmínek podle odstavce 1 písm. b) a f) až h).

(8) Náležitosti plánu pro řízení rizik stanoví prováděcí právní předpis.

§ 22e

Povinnosti poskytovatele evropského mýtného

(1) Poskytovatel evropského mýtného podle § 22d odst. 1 je povinen

a) do 1 měsíce od udělení oprávnění k poskytování evropské služby elektronického mýtného uveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje o plánovaném rozsahu pokrytí systému elektronického mýtného v členských státech Evropské unie a každoročně je aktualizovat,

b) do 3 let od udělení oprávnění k poskytování evropské služby elektronického mýtného uzavřít smlouvy o poskytování evropské služby elektronického mýtného s provozovateli všech systémů elektronického mýtného alespoň ve 4 členských státech Evropské unie, které jsou součástí evropské služby elektronického mýtného; v každém z těchto členských států Evropské unie musí smlouvy o poskytování evropské služby elektronického mýtného uzavřít s provozovateli všech systémů elektronického mýtného do 2 let od uzavření první z nich,

c) zajistit nepřetržité poskytování evropské služby elektronického mýtného ve všech systémech elektronického mýtného podle písmene b),

d) uveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup své smluvní podmínky a údaje o rozsahu pokrytí systémů elektronického mýtného v členských státech Evropské unie jím poskytovanou službou elektronického mýtného a průběžně je aktualizovat,

e) zajistit poskytnutí elektronického zařízení, které umožní poskytnutí evropské služby elektronického mýtného ve všech systémech elektronického mýtného, s jejichž provozovateli uzavřel smlouvu o poskytování evropské služby elektronického mýtného, každému provozovateli vozidla, jemuž na základě smlouvy poskytuje evropskou službu elektronického mýtného, a

f) postupovat v souladu s plánem pro řízení rizik a nechat jej nejméně každé 2 roky přezkoumat a aktualizovat.

(2) Poskytovatel evropského mýtného, který má uzavřenu smlouvu o poskytování evropské služby elektronického mýtného s provozovatelem systému elektronického mýtného, je povinen

a) při uzavírání smlouvy o poskytování evropské služby elektronického mýtného informovat provozovatele vozidla o způsobech úhrady mýtného a o zpracování osobních údajů a jeho právech s tím souvisejících,

b) zajistit poskytnutí elektronického zařízení každému provozovateli vozidla, jemuž na základě smlouvy poskytuje evropskou službu elektronického mýtného,

c) vést v rozsahu a způsobem stanoveným touto smlouvou evidenci zablokovaných a nefunkčních elektronických zařízení, která vydal, a poskytnout provozovateli systému elektronického mýtného údaje o vozidle, pro které bylo zablokované elektronické zařízení vydáno, a o jeho provozovateli,

d) vydat v elektronické podobě provozovateli vozidla, jemuž na základě smlouvy poskytuje evropskou službu elektronického mýtného, doklad, v němž jsou uvedeny alespoň emisní třída CO_2 vozidla v systému elektronického mýtného, celkově vyúčtované mýtné, část mýtného ukládaná za účelem dosažení návratnosti nákladů podle § 22 odst. 1 písm. a) a část mýtného ukládaná za účelem dosažení návratnosti nákladů podle § 22 odst. 1 písm. b); to neplatí, uvede-li provozovatel vozidla, že vydání dokladu nepožaduje,

e) neprodleně informovat provozovatele vozidla, jemuž na základě smlouvy poskytuje evropskou službu elektronického mýtného, o neuhrazení mýtného podle podmínek uvedených ve smlouvě o poskytování evropské služby elektronického mýtného a stanovit mu přiměřenou lhůtu k úhradě mýtného.

(3) Poskytovatel evropského mýtného, který má uzavřenu smlouvu o poskytování evropské služby elektronického mýtného s provozovatelem systému elektronického mýtného, nesmí odepřít uzavření smlouvy o poskytování evropské služby elektronického mýtného s provozovatelem vozidla z důvodu jeho státní příslušnosti, státu pobytu nebo státu registrace vozidla.

§ 22f

Odnětí oprávnění k poskytování evropské služby elektronického mýtného

Ministerstvo dopravy může odejmout jím udělené oprávnění k poskytování evropské služby elektronického mýtného, pokud poskytovatel evropského mýtného

a) přestal splňovat některou z podmínek udělení oprávnění uvedených v § 22d odst. 1,

b) opakovaně nebo hrubým způsobem porušil některou z povinností poskytovatele evropského mýtného uvedených v přímo použitelném předpisu Evropské unie[41]), nebo

c) neplní některou z povinností uvedených v § 22e; k nesplnění povinnosti uzavřít smlouvy o poskytování evropské služby elektronického mýtného s provozovateli všech systémů elektronického mýtného do 2 let od uzavření první takové smlouvy v členském státě Evropské unie se nepřihlíží, bylo-li způsobeno neposkytnutím součinnosti provozovatelem systému elektronického mýtného.

§ 22g

(1) Provozovatel systému elektronického mýtného a poskytovatel evropského mýtného jsou povinni při poskytování evropské služby elektronického mýtného užívat pouze takové prvky systému elektronického mýtného, které

a) splňují technické požadavky stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie[42]),

b) byly podrobeny posouzení shody a posouzení vhodnosti pro použití podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[41]) a

c) jsou opatřeny prohlášením o shodě a prohlášením o vhodnosti pro použití podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[41]).

(2) Je-li prvek systému elektronického mýtného opatřen označením CE podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[34]), má se za to, že předmětný prvek splňuje požadavky podle odstavce 1.

(3) Činnosti posuzování shody nebo posuzování vhodnosti pro použití, které přímo použitelný předpis Evropské unie[41]) vyhrazuje oznámenému subjektu, může vykonávat pouze

a) právnická osoba, které k tomu bylo uděleno oprávnění Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, nebo

b) oznámený subjekt, u něhož oznámení provedl příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie.

(4) Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví udělí oprávnění k výkonu činnosti oznámeného subjektu na žádost žadateli, který splňuje požadavky kladené na oznámený subjekt přímo použitelným předpisem Evropské unie[42]). Splňuje-li žadatel kritéria stanovená příslušnými harmonizovanými normami[43]), předpokládá se, že splňuje požadavky kladené na oznámený subjekt v rozsahu, v němž se

harmonizované normy na tyto požadavky vztahují. Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictv rozhodne o žádosti o udělení oprávnění k výkonu činnosti oznámeného subjektu do 3 měsíců ode dne jejího podání.

(5) Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví oznámí Evropské komisi a ostatním členským státům Evropské unie osobu, které udělil oprávnění k výkonu činnosti oznámeného subjektu.

(6) Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví kontroluje, zda oznámené subjekty splňují požadavky kladené na ně přímo použitelným předpisem Evropské unie[42]) a provádí posouzení shody a posouzení vhodnosti pro použití podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[41]). Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví oprávnění k výkonu činnosti oznámeného subjektu odejme, pokud oznámený subjekt

a) o to požádá,

b) přestal splňovat požadavky kladené na něj přímo použitelným předpisem Evropské unie [42]), nebo

c) provádí posouzení shody nebo posouzení vhodnosti pro použití v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie[41]).

(7) Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví oznámí Evropské komisi a ostatním členským státům Evropské unie odejmutí oprávnění k výkonu činnosti oznámeného subjektu.

(8) Pokud Ministerstvo dopravy zjistí nebo má důvodné podezření, že prvek systému elektronického mýtného používaný nebo určený k použití při poskytování evropské služby elektronického mýtného není v souladu s požadavky podle odstavce 1 nebo brání propojitelnosti systému elektronického mýtného v rámci evropské služby elektronického mýtného, uloží ochranné opatření podle zvláštního právního předpisu[35]).

(9) Provozovatel systému elektronického mýtného je povinen v případě změny systému elektronického mýtného, která vyžaduje úpravu prvku systému elektronického mýtného, zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup aktualizované prohlášení o systému elektronického mýtného, v němž budou stanoveny nové požadavky na prvky systému elektronického mýtného a postup opětovného posouzení jejich shody a vhodnosti pro použití. Prohlášení provozovatel systému elektronického mýtného zveřejní v takovém předstihu, aby opětovné posouzení shody a vhodnosti pro použití bylo možné dokončit alespoň 1 měsíc před zavedením změny systému elektronického mýtného.

§ 22h

(1) V případě sporů týkajících se uzavření smlouvy podle § 22c odst. 1 písm. i), jejího obsahu nebo ohledně práv a povinností po jejím uzavření, se mohou provozovatel systému elektronického mýtného nebo poskytovatel evropského mýtného písemně obrátit na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže s žádostí o vyjádření se k předmětu sporu.

(2) Úřad pro ochranu hospodářské soutěže do 1 měsíce od obdržení žádosti podle odstavce 1 sdělí provozovateli systému elektronického mýtného a příslušnému poskytovateli evropského mýtného, zda má veškeré potřebné

informace a podklady nezbytné pro posouzení sporu a v případě potřeby si od nich vyžádá předložení doplňující informace nebo podkladu v přiměřené lhůtě. Provozovatel systému elektronického mýtného nebo příslušný poskytovatel evropského mýtného je povinen žádosti o předložení doplňujících informací nebo podkladů ve stanovené lhůtě vyhovět.

(3) Úřad pro ochranu hospodářské soutěže vydá nejpozději do 6 měsíců od obdržení žádosti podle odstavce 1 vyjádření, v němž zejména posoudí, zda jsou smluvní podmínky nediskriminační, vyvážené a v souladu s požadavky stanovenými právními předpisy.

(4) Ministerstvo dopravy zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup

a) identifikační údaje provozovatele systému elektronického mýtného,

b) druh technologie využívané systémem elektronického mýtného,

c) údaje potřebné pro stanovení výše sazeb mýtného,

d) prohlášení o systému elektronického mýtného,

e) identifikační údaje poskytovatele evropského mýtného, s nímž má provozovatel systému elektronického mýtného uzavřenu smlouvu o poskytování evropské služby elektronického mýtného,

f) identifikační údaje poskytovatele evropského mýtného, kterému Ministerstvo dopravy udělilo oprávnění k poskytování evropské služby elektronického mýtného, a

g) výsledky přezkumu plánu pro řízení rizik podle § 22e odst. 1 písm. f).

(5) Každou změnu údajů podle odstavce 4 Ministerstvo dopravy neprodleně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Povinnosti provozovatele a řidiče vozidla v systému elektronického mýtného

§ 22i

(1) Provozovatel vozidla v systému elektronického mýtného je před užitím zpoplatněné pozemní komunikace povinen

a) provozovateli systému elektronického mýtného nebo poskytovateli evropského mýtného, pokud s ním má uzavřenu smlouvu o poskytování evropské služby elektronického mýtného, poskytnout údaje potřebné k zaevidování jím provozovaného vozidla do systému elektronického mýtného a nahlásit mu bez zbytečného odkladu změnu těchto údajů,

b) zajistit instalování zaevidovaného elektronického zařízení do vozidla v systému elektronického mýtného,

c) poučit řidiče jím provozovaných vozidel o způsobu nakládání s elektronickým zařízením a jeho užíváním.

(2) Provozovatel vozidla v systému elektronického mýtného je povinen zajistit úhradu mýtného podle podmínek sjednaných s provozovatelem systému elektronického mýtného, nehradí-li mýtné poskytovatel evropského mýtného podle § 22c odst. 4 písm. b).

(3) Provozovatel vozidla nesmí

a) použít zaevidované elektronické zařízení do jiného vozidla v systému elektronického mýtného,

b) přikázat, dovolit, ani svěřit řízení vozidla v systému elektronického mýtného na zpoplatněné pozemní komunikaci, pokud toto vozidlo není zaevidováno a vybaveno elektronickým zařízením vozidla.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví způsob provádění evidence v systému elektronického mýtného, způsob nakládání s elektronickým zařízením a jeho užívání a způsob úhrady mýtného.

(5) Podrobnosti podmínek úhrady mýtného na zpoplatněné pozemní komunikaci v systému elektronického mýtného mohou být stanoveny ve smluvních podmínkách provozovatele systému elektronického mýtného.

§ 22j

(1) Řidič vozidla v systému elektronického mýtného je povinen

a) před užitím zpoplatněné pozemní komunikace zajistit zaevidování vozidla v systému elektronického mýtného, nejedná-li se o vozidlo, ohledně kterého byla uzavřena smlouva s poskytovatelem evropského mýtného, a zajistit instalaci elektronického zařízení do zaevidovaného vozidla v systému elektronického mýtného, nebyly-li tyto povinnosti splněny provozovatelem vozidla podle § 22i odst. 1 písm. a) a b), a zadat do elektronického zařízení údaje umožňující správné stanovení mýtného,

b) po celou dobu jízdy po zpoplatněné pozemní komunikaci udržovat elektronické zařízení v provozu,

c) nakládat s elektronickým zařízením pouze způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

d) uhradit mýtné provozovateli systému elektronického mýtného, nebylo-li uhrazeno provozovatelem vozidla v systému elektronického mýtného, nebo nehradí-li mýtné poskytovatel evropského mýtného podle § 22c odst. 4 písm. b),

e) na výzvu policisty nebo celníka umožnit kontrolu úhrady mýtného, nehradí-li mýtné poskytovatel evropského mýtného podle § 22c odst. 4 písm. b), a funkčnosti elektronického zařízení.

(2) Řidič vozidla v systému elektronického mýtného nesmí řídit vozidlo v systému elektronického mýtného po zpoplatněné pozemní komunikaci, pokud toto vozidlo není v systému elektronického mýtného zaevidováno a vybaveno příslušným elektronickým zařízením.

(3) Druhy údajů, které jsou potřebné k zadání do elektronického zařízení a které umožňují stanovení mýtného, a

podmínky užívání elektronického zařízení stanoví prováděcí právní předpis.

§ 22k

Není-li dlužné mýtné uhrazeno ani na základě výzvy provozovatele systému elektronického mýtného, ve které je stanovena přiměřená lhůta k úhradě, je provozovatel systému elektronického mýtného oprávněn domáhat se svého práva u soudu včetně zaplacení úroku z prodlení určeného předpisy práva občanského.

§ 23

(1) Pro účely organizování dopravy na území obce může obec v nařízení obce vymezit oblasti obce, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy[12])

a) k stání silničního motorového vozidla v obci na dobu časově omezenou, nejvýše však na dobu 24 hodin,

b) k odstavení nákladního vozidla nebo jízdní soupravy v obci na dobu potřebnou k provedení celního řízení,

c) k stání silničního motorového vozidla provozovaného právnickou nebo fyzickou osobou za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu,[12a]) která má sídlo nebo provozovnu ve vymezené oblasti obce, nebo k stání silničního motorového vozidla fyzické osoby, která má místo trvalého pobytu nebo je vlastníkem nemovitosti ve vymezené oblasti obce nebo k stání silničních motorových vozidel stanovených v nařízení obce,

nebude-li tímto užitím ohrožena bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích a jiný veřejný zájem. V nařízení obce stanoví obec způsob placení sjednané ceny a způsob prokazování jejího zaplacení.

(2) Místní komunikace nebo jejich určené úseky podle odstavce 1 musí být označeny příslušnou dopravní značkou podle zvláštního právního předpisu.[2])

(3) V nařízení obec může vymezit oblasti obce, ve kterých nelze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít k účelům uvedeným v odstavci 1 písm. a) až c).

(4) Pro účely organizování dopravy na území obce může obec v nařízení obce vymezit oblasti obce s časovým a druhovým omezením zásobování. V nařízení obce stanoví obec druhy a kategorie silničních vozidel, časové vymezení a činnosti, které jsou předmětem omezení.

§ 24

Omezení obecného užívání uzavírkami a objížďkami

(1) Provoz na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích může být částečně nebo úplně uzavřen, popřípadě může být nařízena objížďka. Nikdo nemá nárok na náhradu případných ztrát, jež mu vzniknou v důsledku uzavírky nebo objížďky.

(2) O uzavírce a objížďce rozhoduje příslušný silniční správní úřad na základě žádosti osoby, v jejímž zájmu má dojít k uzavírce. Příslušný silniční správní úřad žádost projedná

a) s vlastníkem pozemní komunikace, která má být uzavřena, a s vlastníkem pozemní komunikace, po níž má být vedena objížďka,

b) s obcí, na jejímž zastavěném území má být povolena uzavírka nebo nařízena objížďka,

c) s provozovatelem dráhy,[13]) jde-li o pozemní komunikaci, na níž je umístěna dráha,

d) s Policií České republiky, má-li objízdná trasa vést po silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupné účelové komunikaci.

(3) Týká-li se uzavírka územního obvodu více silničních správních úřadů, přísluší rozhodování silničnímu správnímu úřadu, v jehož územním obvodu je nejdelší část uzavírky; ostatní silniční správní úřady jsou v těchto případech dotčenými správními úřady.

(4) Při rozhodování příslušný silniční správní úřad dbá, aby uzavírka byla vždy omezena na nejkratší možnou dobu, objížďka byla řádně technicky zabezpečena a byla z hlediska provozu vyhovující a aby byl umožněn přístup k sousedním nemovitostem. Silniční správní úřad může v rozhodnutí stanovit podmínky, při jejichž nesplnění může udělené povolení omezit nebo zrušit. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(5) Příslušný silniční správní úřad rozhodnutí neprodleně oznámí

a) Hasičskému záchrannému sboru České republiky,

b) příslušným poskytovatelům zdravotnické záchranné služby,

c) dopravcům v linkové osobní dopravě, jde-li o pozemní komunikaci, na níž je tato doprava provozována a jsou-li silničnímu správnímu úřadu tito dopravci známi,

d) všem silničním správním úřadům, které povolují zvláštní užívání pozemních komunikací nadměrnými vozidly podle § 25 odst. 6 písm. a),

e) Ministerstvu vnitra, jde-li o dálnice, v ostatních případech Policii České republiky,

f) provozovateli systému elektronického mýtného, jde-li o zpoplatněné pozemní komunikace.

(6) Vlastník dálnice, silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace, po níž má být vedena objížďka, je povinen strpět bezúplatně provoz převedený na ni z uzavřené pozemní komunikace. Případné úpravy objížďkových pozemních komunikací nutné z důvodu objížďky a náhrada případných následných škod se stanoví v podmínkách rozhodnutí o uzavírce a objížďce a uskuteční na náklad žadatele o uzavírku a objížďku.

(7) Uzavírka a objížďka musí být označena předepsaným způsobem. Označení zabezpečuje žadatel o uzavírku a objížďku na svůj náklad a odpovídá za jeho stav po dobu trvání uzavírky a objížďky.

(8) V případě nebezpečí z prodlení (živelní pohromy, dopravní nehody, zřícení nebo poškození objektů) musí příslušnou část pozemní komunikace neprodleně uzavřít a označit alespoň provizorním způsobem její vlastník nebo správce, je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce. V případě havárie inženýrské sítě nebo jiného vedení je povinen příslušnou část pozemní komunikace neprodleně uzavřít a alespoň provizorně označit vlastník této inženýrské sítě nebo tohoto vedení a věc neprodleně oznámit vlastníkovi pozemní komunikace nebo správci, je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce. Tím není dotčeno ustanovení § 36 odst. 6. Vlastník pozemní komunikace nebo správce, je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, oznámí uzavření a označení její části správnímu úřadu příslušnému ke stanovení místní a přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích neprodleně poté, co uzavření a označení provedl nebo se o něm dozvěděl.

(9) Prováděcí předpis stanoví náležitosti žádosti o povolení uzavírky a o nařízení objížďky a náležitosti rozhodnutí v těchto věcech.

§ 24a

Omezení vjezdu některých vozidel

(1) Tranzitní nákladní dopravu prováděnou nákladním vozidlem nebo jízdní soupravou, jejichž největší povolená hmotnost činí 12 tun a více, lze na silnici II. a III. třídy zakázat nebo omezit stanovením místní úpravy provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu[2]), jen je-li možné využít jinou vhodnou trasu včetně trasy vedoucí po pozemní komunikaci podléhající zpoplatnění.

(2) Za tranzitní nákladní dopravu se nepovažuje užití pozemní komunikace

a) nezbytné pro dosažení místa nakládky, vykládky, údržby nebo opravy vozidla, sídla, provozovny nebo bydliště dopravce nebo bydliště řidiče,

b) složkami integrovaného záchranného systému,

c) nezbytné pro plnění úkolů ozbrojených sil České republiky a ozbrojených sil jiného státu.

§ 24b

Rozšíření obecného užívání

(1) Při splnění podmínek zajišťujících bezpečnost a plynulost silničního provozu a ochranu stavu pozemní komunikace lze na určených dálnicích, silnicích nebo místních komunikacích užít vozidlo, jehož

a) výška, hmotnost nebo rozložení hmotnosti na nápravy, skupiny náprav, kola nebo skupiny kol překračuje hodnoty stanovené zákonem o silničním provozu, jde-li o vnitrostátní silniční dopravu, nebo

b) výška, šířka, hmotnost nebo rozložení hmotnosti na nápravy, skupiny náprav, kola nebo skupiny kol překračuje

hodnoty stanovené zákonem o silničním provozu, jde-li o vnitrostátní přepravu dřeva, o využití pracovních strojů samojízdných pro zemědělské práce nebo pro opravy nebo údržbu pozemních komunikací anebo o vnitrostátní přepravu pracovních strojů využívaných pro opravy nebo údržbu pozemních komunikací nebo vnitrostátní jízdu s přepravou těchto pracovních strojů související.

(2) Pozemní komunikace podle odstavce 1 nebo jejich úseky určí Ministerstvo dopravy opatřením obecné povahy. V opatření obecné povahy Ministerstvo dopravy dále

a) vymezí kategorie nebo podkategorie vozidel a přepravy, při nichž lze tato vozidla užít podle odstavce 1,

b) stanoví, které z hodnot podle odstavce 1 mohou být překročeny, největší povolenou míru jejich překročení a další podmínky zajišťující bezpečnost a plynulost silničního provozu a ochranu stavu pozemní komunikace, při jejichž splnění lze užít vozidlo podle odstavce 1, například označení vozidla, doprovod vozidla nebo omezení rychlosti vozidla, a

c) stanoví dobu jeho platnosti, která nepřesáhne 5 let.

(3) Dotčenými orgány při vydávání opatření obecné povahy jsou

a) Ministerstvo vnitra, jde-li o dálnici,

b) Policie České republiky, jde-li o silnici nebo místní komunikaci, a

c) krajský úřad, jde-li o silnici nebo místní komunikaci v jeho správním obvodu.

(4) Návrh opatření obecné povahy projedná Ministerstvo dopravy s dotčenými orgány. Nevyjádří-li se dotčený orgán do 30 dnů ode dne doručení návrhu, má se za to, že s návrhem souhlasí.

(5) Opatření obecné povahy nebo jeho návrh zveřejní Ministerstvo dopravy pouze na své úřední desce a na úředních deskách krajských úřadů, jejichž správních obvodů se opatření obecné povahy týká. Po nabytí účinnosti zveřejní Ministerstvo dopravy opatření obecné povahy rovněž ve Věstníku dopravy.

(6) Ministerstvo dopravy může prodloužit platnost opatření obecné povahy, jsou-li splněny podmínky pro jeho vydání. Ministerstvo dopravy zruší opatření obecné povahy, nejsou-li splněny podmínky pro jeho vydání.

(7) Užít vozidlo podle odstavce 1 lze jen při splnění všech podmínek stanovených opatřením obecné povahy. Je-li jako podmínka stanoven policejní doprovod, je provozovatel takto užitého vozidla povinen uhradit náklady s tím spojené Policii České republiky.

(8) Povinnost řídit se místní a přechodnou úpravou provozu není při užití vozidla podle odstavce 1 dotčena. Užití vozidla podle odstavce 1 nezbavuje uživatele povinnosti k náhradám za poškození nebo znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace.

§ 25

Zvláštní užívání

(1) K užívání dálnic, silnic a místních komunikací jiným než obvyklým způsobem nebo k jiným účelům, než pro které jsou určeny (dále jen „zvláštní užívání“), je třeba povolení příslušného silničního správního úřadu vydaného s předchozím souhlasem vlastníka dotčené pozemní komunikace, a může-li zvláštní užívání ovlivnit bezpečnost nebo plynulost silničního provozu, také s předchozím souhlasem Ministerstva vnitra, jde-li o dálnici, v ostatních případech se souhlasem Policie České republiky. Souhlas vlastníka se zvláštním užíváním podle odstavce 6 písm. c) bodu 3 se nevyžaduje v případě, že se jedná o veřejně prospěšnou stavbu nebo stavbu nebo zařízení přípojek technické infrastruktury nebo další stavby nebo zařízení technické infrastruktury, které jsou drobnou stavbou podle přílohy č. 1 stavebního zákona; k návrhu na zvláštní užívání může vlastník uplatnit námitky, o kterých rozhodne silniční správní úřad.

(2) Silniční správní úřad vydá rozhodnutí o povolení zvláštního užívání právnické nebo fyzické osobě na základě písemné žádosti na dobu určitou a v rozhodnutí stanoví podmínky zvláštního užívání. Povolení ke zvláštnímu užívání nezbavuje uživatele povinnosti k náhradám za poškození nebo znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace.

(3) Porušuje-li právnická nebo fyzická osoba podmínky stanovené v rozhodnutí o vydání povolení, silniční správní úřad rozhodne o odnětí povolení. Právnické nebo fyzické osobě, které bylo odňato povolení ke zvláštnímu užívání, lze udělit povolení ke zvláštnímu užívání na základě znovu podané žádosti nejdříve po uplynutí tří let ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí povolení ke zvláštnímu užívání nabylo právní moci.

(4) Silniční správní úřad může rozhodnout o změně vydaného povolení na základě odůvodněné žádosti držitele povolení ke zvláštnímu užívání.

(5) V době branné pohotovosti státu není třeba povolení ke zvláštnímu užívání pro vozidla Armády České republiky.

(6) Zvláštním užíváním dálnice, silnice a místní komunikace je

a) užití dálnice, silnice nebo místní komunikace vozidly nebo jízdními soupravami, jejichž hmotnost, rozměry včetně nákladu nebo rozložení hmotnosti na nápravy, skupiny náprav, kola nebo skupiny kol překračují hodnoty stanovené zákonem o silničním provozu (dále jen „nadměrné vozidlo“), není-li umožněno opatřením obecné povahy podle § 24b,

b) užití dálnice nebo silnice pro motorová vozidla [2]) motorovými vozidly, jejichž nejvyšší povolená rychlost je nižší, než stanoví zvláštní právní předpis[2]),

c) užití dálnice, silnice nebo místní komunikace a silničního pomocného pozemku pro

1. zřizování a provozování zařízení pro písemnou, obrazovou, světelnou nebo jiným způsobem prováděnou reklamu nebo propagaci (dále jen „reklamní zařízení“),

2. umísťování, skládání a nakládání věcí nebo materiálů nesloužících k údržbě nebo opravám těchto komunikací,

nebudou-li neprodleně odstraněny (zařízení staveniště, skládka stavebních hmot nebo paliva apod.),

3. provádění stavebních prací, nepodléhají-li povolení záměru podle stavebního zákona,

4. zřizování vyhrazeného parkování,

5. zřizování a provoz stánků, pojízdných či přenosných prodejních a jiných podobných zařízení,

6. audiovizuální tvorbu,

d) pořádání sportovních, kulturních, náboženských, zábavních a podobných akcí, jestliže by jimi mohla být ohrožena bezpečnost nebo plynulost silničního provozu,

e) výjimečné užití silnice nebo místní komunikace pásovými vozidly Armády České republiky nebo historickými vozidly, jejichž kola nejsou opatřena pneumatikami nebo gumovými obručemi,

f) výjimečné užití místní komunikace a silnice samojízdnými pracovními stroji a přípojnými vozidly traktorů, které nemají schválenou technickou způsobilost podle zvláštního právního předpisu.[13a])

(7) Zvláštní užívání spočívající v zřízení a provozování reklamního zařízení může povolit příslušný silniční správní úřad nejdéle na dobu pěti let, bude-li zřízení a provozování reklamního zařízení splňovat tyto podmínky:

a) nebude jej možné zaměnit s dopravními značkami ani dopravními zařízeními,

b) nebude oslňovat uživatele dotčené pozemní komunikace nebo jinak narušovat provoz na pozemní komunikaci,

c) pozemní komunikace v místě, kde je umístěno reklamní zařízení, bude vybavena na náklad vlastníka reklamního zařízení svodidly nebo jinak zabezpečena proti možnému střetu vozidel s konstrukcí reklamního zařízení a

d) reklamní zařízení bude sloužit k označení provozovny nacházející se v zastavěném území podle § 30 odst. 3 ve vzdálenosti do 50 metrů od reklamního zařízení nebo mimo zastavěné území v silničním ochranném pásmu ve vzdálenosti do 200 metrů od reklamního zařízení, jedná-li se o reklamní zařízení na dálnici, silnici I. třídy nebo na jejich silničním pomocném pozemku.

Podmínky stanovené v povolení musí trvat po celou dobu platnosti povolení. Zánik některé z podmínek je povinen vlastník reklamního zařízení oznámit do 30 dnů příslušnému silničnímu správnímu úřadu, který povolení odejme.

(8) Věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle odstavce 1 nebo v rozporu s ním, s výjimkou reklamních zařízení, je jejich vlastník povinen odstranit neprodleně po doručení výzvy příslušného silničního správního úřadu. Neučiní-li tak, zajistí odstranění a likvidaci věci příslušný silniční správní úřad na náklady vlastníka věci.

(9) Nemůže-li příslušný silniční správní úřad zjistit vlastníka věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle odstavce 1, s výjimkou reklamních zařízení, zveřejní výzvu k odstranění věci způsobem v místě obvyklým a po marném uplynutí lhůty 10 dnů ode dne zveřejnění výzvy zajistí odstranění a likvidaci věci na náklady

vlastníka dotčené pozemní komunikace nebo správce, je-li výkon správy dotčené pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce. Zjistí-li vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace nebo správce, je-li výkon správy této pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, vlastníka věci dodatečně, může vůči němu uplatnit nárok na náhradu nákladů vzniklých odstraněním a likvidací věci.

(10) Silniční správní úřad vlastníku pozemní komunikace nebo jejímu správci, je-li výkon její správy zajišťován prostřednictvím správce, na jeho žádost sdělí, zda je reklamní zařízení na dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo na silničním pomocném pozemku zřízeno a provozováno na základě povolení ke zvláštnímu užívání. Je-li na dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo na silničním pomocném pozemku zřízeno nebo provozováno reklamní zařízení bez povolení ke zvláštnímu užívání, je vlastník této pozemní komunikace nebo její správce, je-li výkon její správy zajišťován prostřednictvím správce, povinen reklamní zařízení na náklady jeho vlastníka odstranit a uskladnit na vhodném místě. Odstranění reklamního zařízení bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem[5]).

(11) Vlastník nebo správce pozemní komunikace, který odstranil reklamní zařízení postupem podle odstavce 10, zveřejní po dobu 3 měsíců způsobem umožňujícím dálkový přístup identifikační údaje reklamního zařízení a informaci, kde a jakým způsobem si může reklamní zařízení jeho vlastník vyzvednout. Reklamní zařízení lze jeho vlastníku vydat pouze po uhrazení nákladů na odstranění a uskladnění reklamního zařízení. Nedojde-li k vydání reklamního zařízení jeho vlastníku do 3 měsíců ode dne zveřejnění informací podle věty první, je vlastník nebo správce pozemní komunikace, který reklamní zařízení odstranil, oprávněn reklamní zařízení na náklady jeho vlastníka zlikvidovat.

(12) Umísťování věcí na dálnici, silnici a místní komunikaci, které jsou uvedeny v § 14 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) až d), není zvláštním užíváním dálnice, silnice a místní komunikace, vyžaduje však předchozí souhlas vlastníka dotčené komunikace.

(13) Prováděcí předpis stanoví náležitosti žádosti o povolení zvláštního užívání dálnice, silnice a místní komunikace a náležitosti rozhodnutí v této věci.

(14) V případě, že je v podmínkách zvláštního užívání podle odstavce 6 písm. a) požadován k zabezpečení bezpečnosti nebo plynulosti silničního provozu policejní doprovod, je osoba, na jejíž žádost bylo povolení vystaveno, povinna uhradit náklady s tímto spojené Policii České republiky.

(15) Prováděcí předpis stanoví výši náhrad za poskytnutí policejního doprovodu.

§ 25a

Zvláštní užívání dálnic, silnic a místních komunikací nadměrnými vozidly

(1) Silniční správní úřad povolí zvláštní užívání dálnice, silnice nebo místní komunikace nadměrným vozidlem, nedojde-li tím k ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích ani stavu pozemní komunikace nad únosnou míru. Povolit lze

a) opakované zvláštní užívání dálnic a silnic a dále místních komunikací I. a II. třídy na území hlavního města Prahy v rozsahu uveřejněném Ministerstvem dopravy způsobem umožňujícím dálkový přístup nadměrným vozidlem po dobu 1 roku, nepřesahuje-li jeho

1. délka 25,25 metrů, šířka 2,6 metrů, výška 4,5 metrů a hmotnost 48 tun a jde-li o jízdní soupravu tvořenou tažným vozidlem, přívěsem a návěsem nebo tažným vozidlem a 2 přívěsy, nebo

2. délka 30 metrů, šířka 3,5 metrů, výška 4,5 metrů a hmotnost 60 tun a jde-li o nadměrné vozidlo neuvedené v bodě 1, nebo

b) jednorázové zvláštní užívání dálnice, silnice nebo místní komunikace nadměrným vozidlem.

(2) Žádost o povolení obsahuje

a) údaje o žadateli a o provozovateli vozidla, je-li odlišný od žadatele, jimiž se rozumí jeho

1. jméno, popřípadě jména, a příjmení, obchodní firma nebo název,

2. datum narození nebo identifikační číslo,

3. adresa pobytu nebo sídla,

b) údaje o nadměrném vozidle, kterými jsou jeho státní poznávací značka, tovární značka, obchodní označení, označení typu a technické parametry, a

c) v případě povolení

1. podle odstavce 1 písm. a) počátek doby, po kterou má být opakované zvláštní užívání pozemních komunikací povoleno, nebo

2. podle odstavce 1 písm. b) období, které není delší než 10 dnů, v němž má být jednorázově užita pozemní komunikace na základě povolení, a vymezení této pozemní komunikace.

(3) Překročí-li hmotnost nadměrného vozidla včetně nákladu 90 tun, k žádosti o povolení podle odstavce 1 písm. b) se přiloží

a) nákres obrysu nadměrného vozidla s vyznačením rozměrů a umístění nákladu a

b) statický posudek ověřující zatížitelnost mostů a únosnost vozovek na pozemních komunikacích, jejichž zvláštní užívání má být povoleno, který není starší než 6 měsíců.

(4) Povolením podle odstavce 1 písm. a) lze povolit opakované zvláštní užívání i jiné místní komunikace, pokud o to žadatel požádá. V takovém případě musí být tato místní komunikace v žádosti vymezena a k žádosti musí být přiložen souhlas jejího vlastníka. K žádosti o povolení podle odstavce 1 písm. b) podané Ministerstvu dopravy, kterým má být povoleno rovněž zvláštní užívání místní komunikace, musí být přiložen souhlas jejího vlastníka.

(5) Je-li žadatelem právnická nebo podnikající fyzická osoba, lze Ministerstvu dopravy žádost podat pouze

způsobem umožňujícím dálkový přístup prostřednictvím uživatelského rozhraní stanoveného Ministerstvem dopravy; v tomto případě musí být žadatel ztotožněn prostřednictvím prostředků elektronické identifikace podle právních předpisů upravujících elektronickou identifikaci[44]).

(6) Účastníky řízení jsou žadatel a vlastník dotčené pozemní komunikace.

(7) Silniční správní úřad požádá vlastníka pozemní komunikace o vyjádření a Ministerstvo vnitra nebo Policii České republiky o vydání závazného stanoviska, vyžaduje-li se jejich souhlas se zvláštním užíváním a nemá-li jej silniční správní úřad k dispozici. Nevyjádří-li se vlastník pozemní komunikace nebo nevydá-li Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky závazné stanovisko do 5 pracovních dnů, platí, že se zvláštním užíváním souhlasí bez podmínek.

(8) Ministerstvo dopravy požádá vlastníka pozemní komunikace o vyjádření a Ministerstvo vnitra nebo Policii České republiky o vydání závazného stanoviska za podmínek podle odstavce 7 způsobem umožňujícím dálkový přístup prostřednictvím uživatelského rozhraní stanoveného Ministerstvem dopravy. Vyjádření a závazné stanovisko lze Ministerstvu dopravy doručit pouze tímto způsobem.

(9) Silniční správní úřad může v rozhodnutí stanovit podmínky nezbytné k tomu, aby zvláštním užíváním pozemní komunikace nadměrným vozidlem nedošlo k ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích ani stavu pozemní komunikace nad únosnou míru. Silniční správní úřad v rozhodnutí vždy stanoví, že nadměrným vozidlem nelze užít pozemní komunikaci v případě, že překročení hodnoty hmotnosti, rozměru nebo rozložení hmotnosti na nápravy, skupiny náprav, kola nebo skupiny kol stanovené zákonem o silničním provozu lze předejít rozdělením nákladu; to neplatí, jde-li o nadměrné vozidlo uvedené v odstavci 1 písm. a) bodě 1.

(10) S výjimkou vyžádání vyjádření nebo závazného stanoviska podle odstavce 7 může být vydání rozhodnutí prvním úkonem silničního správního úřadu v řízení. Odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(11) Technické parametry vozidla uváděné v žádosti stanoví prováděcí právní předpis.

Sjízdnost dálnice, sjízdnost a schůdnost silnice a místní komunikace a její zabezpečení

§ 26

(1) Dálnice, silnice a místní komunikace jsou sjízdné, jestliže umožňují bezpečný pohyb silničních a jiných vozidel přizpůsobený stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu těchto pozemních komunikací a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

(2) V zastavěném území jsou místní komunikace a průjezdní úsek silnice schůdné, jestliže umožňují bezpečný pohyb chodců, kterým je pohyb přizpůsobený stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu těchto komunikací a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

(3) Stavebním stavem dálnice, silnice nebo místní komunikace se rozumí jejich kvalita, stupeň opotřebení povrchu,

podélné nebo příčné vlny, výtluky, které nelze odstranit běžnou údržbou, únosnost vozovky, krajnic, mostů a mostních objektů a vybavení pozemní komunikace součástmi a příslušenstvím.

(4) Dopravně technickým stavem dálnice, silnice nebo místní komunikace se rozumí jejich technické znaky (příčné uspořádání, příčný a podélný sklon, šířka a druh vozovky, směrové a výškové oblouky) a začlenění pozemní komunikace do terénu (rozhled, nadmořská výška).

(5) Povětrnostními situacemi a jejich důsledky, které mohou podstatně zhoršit nebo přerušit sjízdnost, jsou vánice a intenzivní dlouhodobé sněžení, vznik souvislé námrazy, mlhy, oblevy, mrznoucí déšť, vichřice, povodně a přívalové vody a jiné obdobné povětrnostní situace a jejich důsledky.

(6) Závadou ve sjízdnosti pro účely tohoto zákona se rozumí taková změna ve sjízdnosti dálnice, silnice nebo místní komunikace, kterou nemůže řidič vozidla předvídat při pohybu vozidla přizpůsobeném stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu těchto pozemních komunikací a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

(7) Závadou ve schůdnosti pro účely tohoto zákona se rozumí taková změna ve schůdnosti pozemní komunikace, kterou nemůže chodec předvídat při pohybu přizpůsobeném stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

§ 27

(1) Uživatelé dálnice, silnice, místní komunikace nebo chodníku nemají nárok na náhradu škody, která jim vznikla ze stavebního stavu nebo dopravně technického stavu těchto pozemních komunikací.

(2) Vlastník dálnice, silnice, místní komunikace nebo chodníku je povinen nahradit škody vzniklé uživatelům těchto pozemních komunikací, jejichž příčinou byla závada ve sjízdnosti, pokud neprokáže, že nebylo v mezích jeho možností tuto závadu odstranit, u závady způsobené povětrnostními situacemi a jejich důsledky takovou závadu zmírnit, ani na ni předepsaným způsobem upozornit.

(3) Vlastník místní komunikace nebo chodníku je povinen nahradit škody, jejichž příčinou byla závada ve schůdnosti chodníku, místní komunikace nebo průjezdního úseku silnice, pokud neprokáže, že nebylo v mezích jeho možností tuto závadu odstranit, u závady způsobené povětrnostními situacemi a jejich důsledky takovou závadu zmírnit, ani na ni předepsaným způsobem upozornit.

(4) Vlastník dálnice, silnice, místní komunikace nebo chodníku je povinen nahradit vlastníkům sousedních nemovitostí škody, které jim vznikly v důsledku stavebního stavu nebo dopravně technického stavu těchto komunikací; není však povinen nahradit škody vzniklé vlastníkům sousedních nemovitostí v důsledku provozu na těchto pozemních komunikacích.

(5) Úseky silnic, místních komunikací a chodníků, na kterých se pro jejich malý dopravní význam nezajišťuje sjízdnost a schůdnost odstraňováním sněhu a náledí, je vlastník nebo správce, je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, povinen označit podle zvláštního právního předpisu[2]) nebo prováděcího právního předpisu. Vymezení takových úseků silnic stanoví příslušný kraj svým nařízením a vymezení

úseků místních komunikací a chodníků stanoví příslušná obec svým nařízením.

(6) Je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, nahradit škodu podle odstavců 2 až 4 je povinen namísto vlastníka pozemní komunikace správce. Vlastník pozemní komunikace v takovém případě ručí za splnění povinnosti k náhradě škody.

(7) Prováděcí předpis blíže vymezí rozsah, způsob a časové lhůty pro odstraňování závad ve sjízdnosti dálnice, silnice a místní komunikace. Obec stanoví nařízením rozsah, způsob a lhůty odstraňování závad ve schůdnosti chodníků, místních komunikací a průjezdních úseků silnic.

§ 28

(1) Při znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace, které způsobí nebo může způsobit závady ve sjízdnosti nebo schůdnosti, musí ten, kdo znečištění způsobil, je bez průtahů odstranit a uvést tuto pozemní komunikaci do původního stavu; nestane-li se tak, je povinen uhradit vlastníkovi této pozemní komunikace nebo správci, je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, náklady spojené s odstraněním znečištění a s uvedením pozemní komunikace do původního stavu. Tím nejsou dotčeny zvláštní předpisy upravující nakládání s nebezpečnými věcmi.[14])

(2) Při poškození dálnice, silnice nebo místní komunikace, které způsobí nebo může způsobit závadu ve sjízdnosti nebo schůdnosti anebo ohrozit bezpečnost silničního provozu podle zvláštního předpisu,[2]) musí ten, kdo poškození způsobil, tuto skutečnost neprodleně oznámit vlastníkovi pozemní komunikace nebo správci, je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, a uhradit mu náklady spojené s odstraněním poškození a s uvedením pozemní komunikace do původního stavu; může se též s vlastníkem nebo správcem pozemní komunikace dohodnout, že poškození odstraní sám.

(3) Pokud závadu ve sjízdnosti nebo schůdnosti pozemní komunikace nelze neprodleně odstranit, je ten, komu povinnost k odstranění znečištění, popřípadě k úhradě nákladů na odstranění poškození náleží, povinen místo alespoň provizorním způsobem neprodleně označit a závadu oznámit vlastníkovi pozemní komunikace nebo správci, je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce.

§ 29

Pevné překážky

(1) Na vozovkách, dopravních ostrůvcích a krajnicích dálnice, silnice, místní komunikace a veřejně přístupné účelové komunikace mohou být umístěny pouze dopravní značky a zařízení[2]) kromě zábradlí, zrcadel a hlásek; ostatní předměty tvoří pevnou překážku.

(2) Pevnou překážku lze umístit na pozemní komunikaci pouze na základě povolení silničního správního úřadu vydaného po projednání s vlastníkem dotčené pozemní komunikace a se souhlasem Ministerstva vnitra, jde-li o dálnici, v ostatních případech se souhlasem Policie České republiky. Povolení lze vydat pouze za předpokladu, že

nebude ohrožena bezpečnost a plynulost silničního provozu a že žadatel o vydání povolení zajistí na svůj náklad všechna potřebná opatření.

(3) Pevné překážky, na jejichž umístění nebylo vydáno povolení, jsou jejich vlastníci povinni odstranit na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem. Po marném uplynutí stanovené lhůty je vlastník, popřípadě správce dálnice, silnice nebo místní komunikace oprávněn odstranit pevnou překážku na náklady jejího vlastníka.

(4) Tvoří-li pevnou překážku sloup nadzemního telekomunikačního nebo energetického vedení, pro jehož umístění nebylo vydáno povolení silničního správního úřadu, může být na jeho umístění vydáno povolení podle odstavce 2 nebo dohodne lhůtu pro jeho odstranění vlastník dotčené pozemní komunikace s vlastníkem dotčeného vedení; nedojde-li k dohodě o lhůtě odstranění, rozhodne soud.

(5) Tvoří-li pevnou překážku strom, postupuje se podle ustanovení § 15.

§ 29a

(1) Ministerstvo dopravy nebo jím pověřená osoba vede Centrální evidenci pozemních komunikací. V Centrální evidenci pozemních komunikací se evidují:

a) informace o pozemních komunikacích,

b) rozhodnutí o uzavírkách a objížďkách na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích (§ 24) a

c) rozhodnutí o povolení zvláštního užívání dálnic, silnic a místních komunikací (§ 25).

(2) Centrální evidence pozemních komunikací je informačním systémem veřejné správy [11m]).

(3) Vlastníci pozemních komunikací jsou povinni předávat do Centrální evidence pozemních komunikací údaje o pozemních komunikacích v rozsahu stanoveném Ministerstvem dopravy.

(4) Správní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o uzavírkách a objížďkách na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích je povinen zveřejnit údaje z rozhodnutí o uzavírkách a objížďkách na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích, které stanoví prováděcí právní předpis, bez zbytečného odkladu prostřednictvím Centrální evidence pozemních komunikací způsobem umožňujícím dálkový přístup[14a]).

(5) Správní úřad příslušný ke stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu[2]) je povinen zveřejnit údaje o zákazu nebo omezení tranzitní nákladní dopravy podle § 24a bez zbytečného odkladu prostřednictvím Centrální evidence pozemních komunikací způsobem umožňujícím dálkový přístup[14a]).

(6) Správní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o povolení zvláštního užívání dálnic, silnic a místních komunikací je povinen zveřejnit údaje z rozhodnutí o povolení zvláštního užívání dálnic, silnic a místních komunikací, které stanoví

prováděcí právní předpis, bez zbytečného odkladu prostřednictvím Centrální evidence pozemních komunikací způsobem umožňujícím dálkový přístup[14a]).

(7) Provozovatel Centrální evidence pozemních komunikací informuje o vydání rozhodnutí nebo stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích podle odstavců 4 až 6 neprodleně po jejich zveřejnění

a) Hasičský záchranný sbor České republiky,

b) příslušného poskytovatele zdravotnické záchranné služby,

c) Policii České republiky,

d) dopravce v linkové osobní dopravě, jde-li o pozemní komunikaci, na níž je tato doprava provozována, jsou-li silničnímu správnímu úřadu tito dopravci známi,

e) silniční správní úřady, které povolují zvláštní užívání pozemních komunikací nadměrnými vozidly.

(8) Způsob předávání údajů do Centrální evidence pozemních komunikací, jejich druh, rozsah a formát, způsob vedení Centrální evidence pozemních komunikací, způsob a rozsah zveřejnění údajů vedených v této evidenci stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST SEDMÁ

Ochrana pozemních komunikací a jejich styk s okolím

Silniční ochranná pásma

§ 30

(1) K ochraně dálnice, silnice a místní komunikace I. nebo II. třídy a provozu na nich mimo zastavěné území obcí slouží silniční ochranná pásma. Silniční ochranné pásmo pro nově budovanou nebo rekonstruovanou dálnici, silnici a místní komunikaci I. nebo II. třídy vzniká na základě rozhodnutí o povolení záměru podle stavebního zákona.

(2) Silničním ochranným pásmem se pro účely tohoto zákona rozumí prostor ohraničený svislými plochami vedenými do výšky 50 m a ve vzdálenosti

a) 50 m od osy přilehlého jízdního pásu dálnice anebo od osy větve její křižovatky s jinou pozemní komunikací; pokud by takto určené pásmo nezahrnovalo celou plochu odpočívky, tvoří hranici pásma hranice silničního pozemku,

b) 50 m od osy vozovky nebo přilehlého jízdního pásu silnice I. třídy nebo místní komunikace I. třídy,

c) 15 m od osy vozovky nebo od osy přilehlého jízdního pásu silnice II. třídy nebo III. třídy a místní komunikace II. třídy.

(3) Zastavěným územím obce je pro účely určení silničního ochranného pásma podle tohoto zákona území, které

splňuje tyto podmínky:

a) na území je postaveno pět a více budov odlišných vlastníků, kterým bylo přiděleno popisné nebo evidenční čísl a které jsou evidovány v katastru nemovitostí[27]),

b) mezi jednotlivými budovami, jejichž půdorys se pro tyto účely zvětší po celém obvodu o 5 m, nebude spojnice delší než 75 m. Spojnice tvoří rohy zvětšeného půdorysu jednotlivých budov (u oblouků se použijí tečny). Spojnice mezi zvětšenými půdorysy budov, spolu se stranami upravených půdorysů budov, tvoří zastavěné území obce.

Ochranné pásmo může být zřízeno s ohledem na stanovené podmínky pouze po jedné straně dálnice, silnice nebo místní komunikace I. a II. třídy.

(4) Hranice silničního ochranného pásma definovaná v § 30 odst. 2 písm. a) je pro případ povolování zřizování a provozování reklamních zařízení, které by byly viditelné uživateli dotčené pozemní komunikace, posunuta z 50 metrů na 250 metrů.

§ 31

(1) Zřízení a provozování reklamního zařízení v silničním ochranném pásmu podléhá povolení.

(2) Zřízení a provozování reklamního zařízení lze povolit pouze, není-li zaměnitelné s dopravními značkami, světelnými signály, zařízeními pro provozní informace nebo s dopravními zařízeními a nemůže-li oslnit uživatele dotčené pozemní komunikace nebo jinak narušit provoz na pozemních komunikacích.

(3) Jedná-li se o reklamní zařízení viditelné z pozemní komunikace v silničním ochranném pásmu dálnice a silnice I. třídy, lze jeho zřízení a provozování povolit pouze pokud splňuje podmínky podle odstavce 2 a slouží-li k označení provozovny, která se nachází v silničním ochranném pásmu ve vzdálenosti do 200 metrů od reklamního zařízení.

(4) Povolení podle odstavce 1 vydává příslušný silniční správní úřad po předchozím souhlasu

a) vlastníka dotčené nemovitosti, na které má být reklamní zařízení zřizováno a provozováno,

b) Ministerstva vnitra, jde-li o silniční ochranné pásmo dálnice,

c) Policie České republiky, jde-li o silniční ochranné pásmo silnice a místní komunikace.

(5) Silniční správní úřad vydá rozhodnutí o povolení zřizovat a provozovat reklamní zařízení právnické nebo fyzické osobě na základě písemné žádosti na dobu určitou, nejdéle na dobu pěti let, a v rozhodnutí stanoví podmínky zřizování a provozování reklamního zařízení.

(6) Vlastník nemovitosti v silničním ochranném pásmu je oprávněn v obecném zájmu umístit na své nemovitosti pouze reklamní zařízení, které bylo povoleno.

(7) Porušuje-li právnická nebo fyzická osoba podmínky stanovené v rozhodnutí o vydání povolení ke zřizování a

provozování reklamních zařízení, silniční správní úřad rozhodne o odnětí povolení. Právnické nebo fyzické osobě, které bylo odňato povolení, lze udělit povolení na základě znovu podané žádosti nejdříve po uplynutí tří let ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí povolení nabylo právní moci.

(8) Silniční správní úřad může rozhodnout o změně vydaného povolení na základě odůvodněné žádosti držitele povolení.

(9) Je-li v silničním ochranném pásmu zřízeno nebo provozováno reklamní zařízení v rozporu s odstavcem 1 bez povolení, vyzve silniční správní úřad neprodleně poté, co se o tom dozvěděl, vlastníka pozemní komunikace, v jejímž ochranném pásmu je reklamní zařízení zřízeno nebo provozováno, nebo jejího správce, je-li výkon její správy zajišťován prostřednictvím správce, k odstranění reklamního zařízení, a vlastníka nemovitosti, na které je reklamní zařízení zřízeno nebo provozováno, k poskytnutí součinnosti podle odstavce 12. Silniční správní úřad vlastníka pozemní komunikace nebo jejího správce nevyzývá, je-li současně vlastníkem nemovitosti, na které je reklamní zařízení zřízeno nebo provozováno; v takovém případě silniční správní úřad vlastníku nebo správci pozemní komunikace na jeho žádost sdělí, zda je reklamní zařízení zřízeno a provozováno na základě povolení podle odstavce 1.

(10) Reklamní zařízení zřízené nebo provozované v ochranném pásmu pozemní komunikace v rozporu s odstavcem 1 bez povolení je vlastník této pozemní komunikace nebo její správce, je-li výkon její správy zajišťován prostřednictvím správce, povinen na náklady jeho vlastníka odstranit a uskladnit na vhodném místě. Odstranění reklamního zařízení bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem[5]).

(11) Vlastník nebo správce pozemní komunikace, který odstranil reklamní zařízení postupem podle odstavce 10, zveřejní po dobu 3 měsíců způsobem umožňujícím dálkový přístup identifikační údaje reklamního zařízení a informaci, kde a jakým způsobem si může reklamní zařízení jeho vlastník vyzvednout. Reklamní zařízení lze jeho vlastníku vydat pouze po uhrazení nákladů na odstranění a uskladnění reklamního zařízení. Nedojde-li k vydání reklamního zařízení jeho vlastníku do 3 měsíců ode dne zveřejnění informací podle věty první, je vlastník nebo správce pozemní komunikace, který reklamní zařízení odstranil, oprávněn reklamní zařízení na náklady jeho vlastníka zlikvidovat.

(12) Vlastník nemovitosti, na které je zřízeno a provozováno reklamní zařízení bez povolení podle odstavce 1, je povinen umožnit na nezbytnou dobu a v nezbytné míře vstup na svoji nemovitost za účelem odstranění tohoto reklamního zařízení. Vznikne-li tím škoda na nemovitosti, je ten, kdo škodu způsobil, povinen ji nahradit; této odpovědnosti se nemůže zprostit.

§ 32

Vlastník pozemní komunikace je vždy účastníkem řízení o povolení stavby nebo činnosti v ochranném pásmu.

§ 32a

(1) Stavebník, který hodlá v silničním ochranném pásmu ve vzdálenosti do 25 m od osy přilehlého jízdního pásu dálnice nebo silnice I. třídy umístit drobnou stavbu podle stavebního zákona, s výjimkou drobné stavby uvedené v bodě 1 písm. d) až h) přílohy č. 1 ke stavebnímu zákonu, je povinen před zahájením stavby požádat správce dálnice nebo silnice I. třídy o udělení písemného souhlasu s umístěním stavby v ochranném pásmu.

(2) Souhlas podle odstavce 1 může obsahovat podmínky pro provedení a užívání drobné stavby.

(3) Správce dálnice nebo silnice I. třídy souhlas podle odstavce 1 neudělí, pokud by umístěním drobné stavby podle odstavce 1 mohlo dojít k

a) ohrožení bezpečnosti nebo plynulosti silničního provozu,

b) narušení technického stavu dálnice nebo silnice I. třídy, nebo

c) omezení její správy nebo provozu.

(4) Neudělí-li správce dálnice nebo silnice I. třídy stavebníkovi souhlas, může se stavebník obrátit na příslušný silniční správní úřad k přezkoumání důvodů odmítnutí tohoto souhlasu. Silniční správní úřad vyzve správce pozemní komunikace k vyjádření k důvodům odmítnutí souhlasu a posoudí, zda důvody odmítnutí udělení souhlasu odpovídají podmínkám stanoveným tímto zákonem. Silniční správní úřad při přezkumu souhlasu postupuje přiměřeně podle správního řádu.

(5) Správce dálnice nebo silnice I. třídy vyzve stavebníka k odstranění stavby nebo stavebním úpravám drobné stavby podle odstavce 1 za účelem odstranění rizik podle odstavce 3 a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu, pokud stavebník

a) o udělení písemného souhlasu podle odstavce 1 před zahájením stavby nepožádal,

b) nedodržel v něm stanovené podmínky, nebo

c) drobnou stavbu provedl, ačkoli mu bylo udělení souhlasu odmítnuto.

(6) Neodstraní-li stavebník drobnou stavbu nebo neprovede stavební úpravy ve stanovené lhůtě po doručení výzvy, považuje se drobná stavba za stavbu provedenou v rozporu s právními předpisy a správce dálnice nebo silnice I. třídy může podat podnět stavebnímu úřadu na zahájení řízení o odstranění stavby.

§ 33

V silničním ochranném pásmu na vnitřní straně oblouku silnice a místní komunikace I. nebo II. třídy o poloměru 500 m a menším a v rozhledových trojúhelnících prostorů úrovňových křižovatek těchto pozemních komunikací se nesm zřizovat a provozovat jakékoliv objekty, vysazovat stromy nebo vysoké keře a pěstovat takové kultury, které by svým vzrůstem a s přihlédnutím k úrovni terénu rušily rozhled potřebný pro bezpečnost silničního provozu; to neplatí pro lesní porosty s keřovým parkem zajišťující stabilitu okraje lesa. Strany rozhledových trojúhelníků se stanovují 100 m u silnice označené dopravní značkou podle zvláštního předpisu[2]) jako silnice hlavní a 55 m u

silnice označené dopravní značkou podle zvláštního předpisu[2]) jako silnice vedlejší.

§ 34

(1) Vlastník, popřípadě správce dálnice, silnice a místní komunikace I. nebo II. třídy je oprávněn v silničním ochranném pásmu na nezbytnou dobu a v nezbytné míře vstupovat na cizí pozemky, nebo na stavby na nich stojící, za účelem oprav, údržby, umístění zásněžek, odstraňování následků nehod a jiných překážek omezujících silniční provoz. Přitom je povinen dbát toho, aby tím byla co nejméně rušena práva vlastníků a aby vstupem a činnostmi nevznikly škody, kterým je možno zabránit. Vznikne-li tím škoda na pozemku nebo na stavbě, je ten, kdo škodu způsobil, povinen ji nahradit; této odpovědnosti se nemůže zprostit.

(2) Jedná-li se o pozemní komunikaci nebo její část, pro kterou se nezřizuje silniční ochranné pásmo, platí toto ustanovení pro vstup vlastníka, popřípadě správce pozemní komunikace na sousední pozemky.

(3) Nelze-li dosáhnout požadovaného účelu jinak, je vlastník, popřípadě správce dálnice, silnice nebo místní komunikace oprávněn ve stavu nouze nebo v naléhavém veřejném zájmu na zachování sjízdnosti a schůdnosti této pozemní komunikace na nezbytnou dobu, v nezbytné míře a za náhradu použít nemovitost vlastníka v silničním ochranném pásmu, a není-li silniční ochranné pásmo zřízeno, vlastníka sousední nemovitosti.

§ 35

Ochrana dálnice, silnice a místní komunikace

(1) Vlastníci nemovitostí v sousedství dálnice, silnice a místní komunikace jsou povinni strpět, aby na jejich pozemcích byla provedena nezbytná opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li toto nebezpečí výstavbou nebo provozem dálnice, silnice a místní komunikace nebo přírodními vlivy; vznikne-li toto nebezpečí z jednání těchto vlastníků, jsou povinni učinit nezbytná opatření na svůj náklad. O rozsahu a způsobu provedení nezbytných opatření a o tom, kdo je provede, rozhodne silniční správní úřad.

(2) Silniční správní úřad zjišťuje zdroje ohrožování dálnice, silnice a místní komunikace a zdroje rušení silničního provozu na nich. Zjistí-li zdroj ohrožení jiný, než je uveden v odstavci 1, nařídí silniční správní úřad jeho provozovateli nebo vlastníku odstranění zdroje tohoto ohrožení. Nevyhoví-li provozovatel nebo vlastník zdroje ohrožení, silniční správní úřad rozhodne o odstranění zdroje ohrožení na jeho náklady.

(3) Vlastník nemovitosti sousedící s průjezdním úsekem silnice nebo s místní komunikací v zastavěném území je v nezbytně nutných případech povinen za jednorázovou úhradu strpět zřízení věcného břemene na své nemovitosti spočívajícího v umístění veřejného osvětlení, dopravních značek světelných signálů, dopravních zařízení a zařízení pro provozní informace a tabulek s označením místních názvů. Rozhodnutí o zřízení věcného břemene a o výši úhrady vydává příslušný silniční správní úřad u dopravních značek světelných signálů, dopravních zařízení a zařízení pro provozní informace na základě stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích nebo zařízení pro provozní informace.[11a])

§ 36

Styk dálnice, silnice a místní komunikace s vedeními a s okolím

(1) Žádá-li to veřejný zájem, může dálnice, silnice a místní komunikace křížit inženýrské sítě a jiná vedení, vody, zásoby přírodních podzemních vod, území chráněná podle zvláštních předpisů,[15]) vodohospodářská a jiná díla, nebo se jich jinak dotknout a může být jimi křížena nebo jinak dotčena, a to způsobem přiměřeným ochraně životního prostředí a místním poměrům tak, aby byly co nejméně dotčeny zájmy zúčastněných vlastníků.

(2) Energetická, telekomunikační, vodovodní, kanalizační a jiná vedení, zařízení pro rozvod tepla a topných plynů (dále jen „vedení"), s výjimkou vedení tramvajových a trolejbusových drah, pokud nejsou zřizována pro potřeby dálnice, silnice nebo místní komunikace, nesmějí být podélně umísťována v jejich tělese, na silničních pozemcích a v nich a na mostech a mostních objektech, pokud v dalších ustanoveních není stanoveno jinak.

(3) Na silniční pozemek nebo do něj, s výjimkou silničního pozemku pod vozovkou nebo krajnicí a středního dělícího pásu, nebo na most nebo mostní objekt lze podélně umístit vedení pouze na základě smlouvy o zřízení věcného břemene nebo jiné smlouvy uzavřené mezi vlastníkem pozemní komunikace a vlastníkem vedení a za jednorázovou úhradu, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak; podmínky stanovené stavebním zákonem tím nejsou dotčeny. Nedojde-li k dohodě, rozhodne o zřízení věcného břemene a výši úhrady soud.

(4) V zastavěném území mohou být podélně umísťována vedení, kromě případů uvedených v odstavci 3 a za podmínek uvedených v tomto odstavci, i v chodnících a v přilehlých zelených pásech průjezdního úseku silnice nebo v místní komunikaci při nejvyšším možném ohledu vůči vegetaci. V případech, kdy je vyloučena možnost jiného technického řešení, mohou být vedení dále umístěna i v silničním pozemku pod vozovkou, krajnicí, nebo ve středním dělícím pásu těchto pozemních komunikací.

(5) Při provádění stavebních prací na dálnici, silnici nebo místní komunikaci, při kterých by mohlo dojít k poškození vedení, je vlastník vedení povinen na výzvu vlastníka dotčené pozemní komunikace zajistit bezúplatně potřebné podklady a odborný dozor.

(6) V případě havárie vedení není pro nezbytné práce k bezprostřednímu odstranění této havárie potřebné předchozí povolení ke zvláštnímu užívání dálnice, silnice nebo místní komunikace. Vlastník vedení je povinen neprodleně oznámit vlastníku dotčené pozemní komunikace nebo správci, je-li výkon správy dotčené pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, provedení prací, jejich místo alespoň provizorně označit a zabezpečit a zajistit následné uvedení dotčeného úseku pozemní komunikace do původního stavu podle podmínek stanovených v dodatečném povolení ke zvláštnímu užívání pozemní komunikace.

(7) Při výstavbě nové dálnice, silnice nebo místní komunikace nebo při jejich rekonstrukci je objednatel této stavby povinen uhradit jen vyvolané nezbytné úpravy přímo dotčeného úseku vedení, a to na úrovni stávajícího technického řešení. Úpravy související s modernizací nebo se zvýšením výkonnosti vedení je povinen uhradit jejich vlastník.

(8) Pokud tento zákon nestanoví jinak, platí zvláštní předpisy [15]) o styku dálnice, silnice a místní komunikace s

inženýrskými sítěmi a jinými vedeními, s vodami, zásobami přírodních podzemních vod, s územím chráněným podle zvláštních předpisů, s dobývacím prostorem a s vodohospodářskými a jinými díly. Podrobnosti o způsobu umísťování, oprav a udržování inženýrských sítí a jiných vedení na silničních pozemcích stanoví prováděcí předpis.

§ 37

Styk s dráhami

(1) Křížení pozemní komunikace s dráhou se zřizuje mimo úroveň kolejí nebo v úrovni kolejí. Úrovňové křížení (dále jen „přejezd“) je možné zřídit na

a) tramvajové a trolejbusové dráze a vlečce, nebo

b) jiné dráze na základě povolení příslušného silničního správního úřadu.

(2) Povolení podle odstavce 1 písm. b) lze vydat pouze,

a) pokud je zajištěna bezpečnost provozu na dráze a bezpečnost a plynulost provozu na pozemní komunikaci, a

b) jde-li o dráhu, která umožňuje provozování drážních vozidel rychlostí nejvýše 160 km.h $^{-1}$.

(3) O vydání povolení rozhoduje na žádost vlastníka dráhy nebo pozemní komunikace příslušný silniční správní úřad, který si pro vydání povolení podle odstavce 1 písm. b) opatří vyjádření drážního správního úřadu k zajištění bezpečnosti provozu na dráze v případě zřízení přejezdu a vyjádření Policie České republiky k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci. Souvisí-li přejezd vyžadující povolení podle tohoto zákona se záměrem povolovaným podle stavebního zákona, rozhodne o něm stavební úřad rozhodnutím o povolení záměru podle stavebního zákona. Podkladem v řízení o povolení záměru podle stavebního zákona jsou vyjádření uvedená ve větě první.

(4) Zabezpečovací zařízení na přejezdu s dráhou umísťuje a udržuje vlastník dráhy. Vlastník dráhy je povinen udržovat v řádném stavu pozemní komunikaci na přejezdu bez závor do vzdálenosti 2,5 m od osy krajní koleje, na přejezdu se závorami v úseku mezi závorami, a to v celé šíři tělesa pozemní komunikace. Pokud šířka pozemní komunikace na přejezdu neodpovídá šířce jejích přilehlých úseků, je vlastník dráhy povinen přejezd při jeho rekonstrukci přiměřeně rozšířit; u silnice a místní komunikace užší než 5 m musí být na přejezdu zachována volná šířka alespoň 5 m.

(5) U silnice a místní komunikace I. a II. třídy je vlastník dráhy povinen zajistit

a) úpravu přejezdu umožňující plynulé najíždění silničních vozidel,

b) opatření na přejezdu v zastavěném území, aby chodci při přechodu dráhy nebyli nuceni používat vozovky silnice nebo místní komunikace,

c) aby umístěná drážní zařízení nebránila nutnému rozhledu uživatelů silnice nebo místní komunikace a s

výjimkou trolejových vedení nezasahovala do prostoru nad jejich vozovku do výše 5 m; zařízení, která tomu neodpovídají, musí být při rekonstrukci dráhy přemístěna nebo odstraněna.

(6) Je-li to z technických důvodů nutné nebo žádá-li to veřejný zájem, může být kromě tramvajové a trolejbusové dráhy vedena po pozemní komunikaci i jiná dráha, a to způsobem přiměřeným místním poměrům tak, aby byly co nejméně dotčeny zájmy zúčastněných vlastníků i provozovatelů a aby nebyl vzájemně ohrožován jejich provoz. Případné střety zájmů rozhoduje příslušný silniční správní úřad se souhlasem drážního správního úřadu.

(7) Pokud tento zákon nestanoví jinak, platí zvláštní předpisy [13]) pro styk pozemní komunikace s dráhou, pro jejich křížení, zabezpečení těchto křížení a pro používání pozemní komunikace k vedení dráhy.

§ 37a

Rušení přejezdů

(1) Na žádost vlastníka dráhy nebo pozemní komunikace povolí příslušný silniční správní úřad zrušení přejezdu, pokud k přístupu k nemovitostem, k němuž je využívána pozemní komunikace, je možné využít jinou vhodnou trasu, která

a) není delší o více než 5 km a

b) nevede přes přejezd s nižším stupněm zabezpečení.

(2) Účastníkem řízení o povolení zrušení přejezdu je vlastník pozemní komunikace, vlastník dráhy a obec, na jejímž území se rušený přejezd nachází.

(3) Silniční správní úřad si před vydáním rozhodnutí vyžádá závazné stanovisko

a) Policie České republiky k posouzení vhodnosti trasy podle odstavce 1, jde-li o zrušení přejezdu na silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupné účelové komunikaci, a

b) drážního správního úřadu k posouzení stupně zabezpečení přejezdu, má-li trasa podle odstavce 1 vést přes přejezd.

§ 38

Používání dálnice, silnice a místní komunikace při velkých stavbách

(1) Pokud v důsledku jiné investiční výstavby bude dlouhodobě nebo trvale znemožněno užívání pozemní komunikace nebo její části, je objednatel této výstavby povinen na svůj náklad provést přeložku pozemní komunikace nebo postavit náhradní pozemní komunikaci. Vlastníkem této pozemní komunikace je vlastník překládané nebo nahrazené pozemní komunikace. Nabyl-li objednatel vlastnické právo k pozemku, na který byla tato pozemní komunikace umístěna, popřípadě silničnímu pomocnému pozemku, převede jej bezúplatně

vlastníkovi překládané nebo nahrazené pozemní komunikace.

(2) Má-li se při velké stavbě nebo při rozsáhlých těžebních pracích nebo terénních úpravách vyžadujících povolení záměru podle stavebního zákona používat silnice nebo místní komunikace v rozsahu nebo způsobem, jemuž neodpovídá stavební stav nebo dopravně technický stav těchto pozemních komunikací, musí být objednatelem díla a na jeho náklad zajištěny potřebné úpravy dotčené pozemní komunikace, popřípadě vybudování objížďky odpovídající předpokládanému provozu, a to v dohodě s vlastníkem silnice nebo místní komunikace.

(3) Nedojde-li k dohodě, rozhodne o rozsahu potřebných úprav dotčené pozemní komunikace, případně o stanovení tras staveništní dopravy nebo o vybudování objížďky příslušný stavební úřad na základě vyjádření příslušného silničního správního úřadu. Příslušný silniční správní úřad je povinen vydat vyjádření do 30 dnů od doručení žádosti o jeho vypracování.

Kontrolní vážení vozidel

§ 38a

(1) Na dálnicích, silnicích a místních komunikacích se provádí kontrolní vážení a měření (dále jen „kontrolní vážení“) vozidel spadajících do kategorie M2, M3, N1, N2, N3, T, C, O, R, S nebo SS[10]) nebo jízdních souprav tvořených těmito vozidly. Kontrolní vážení může zahrnovat kontrolu hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy, kontrolu poměru hmotností vozidel v jízdní soupravě, kontrolu rozložení hmotnosti na nápravy, skupiny náprav, kola nebo skupiny kol, kontrolu rozměrů vozidla nebo jízdní soupravy včetně nákladu nebo kontrolu dodržení podmínek spojitelnosti vozidel v jízdní soupravu.

(2) Podle tohoto zákona se rozlišují dvě kategorie kontrolního vážení:

a) kontrolní vážení vozidla nebo jízdní soupravy nepřenosnými vysokorychlostními vahami, při kterém nedochází k odklonění vozidla z provozu (dále jen „vysokorychlostní kontrolní vážení“), a

b) kontrolní vážení vozidla nebo jízdní soupravy všemi jinými technickými zařízeními, než jaká jsou uvedena v písmenu a) výše, při kterém dochází k odklonění vozidla z provozu (dále jen „nízkorychlostní kontrolní vážení“).

(3) Nízkorychlostní kontrolní vážení

a) zajišťuje v součinnosti s Policií České republiky nebo s Inspekcí silniční dopravy vlastník pozemní komunikace nebo jím pověřená osoba, nebo

b) provádí Policie České republiky nebo Inspekce silniční dopravy samostatně.

(4) Vysokorychlostní kontrolní vážení zajišťuje vlastník pozemní komunikace nebo jím pověřená osoba.

(5) Odesílatel nesmí v dokladech, které vydal k přepravované zásilce, uvést nižší hmotnost zásilky, než je její skutečná hmotnost. Je-li zásilka přepravována v kontejneru nebo výměnné nástavbě, vydá odesílatel k zásilce doklad obsahující údaje o hmotnosti zásilky a hmotnosti kontejneru nebo výměnné nástavby. Provozovatel vozidla

nebo, je-li zásilka přepravována jízdní soupravou, provozovatel jízdní soupravy zajistí, aby doklady vydané odesílatelem byly k dispozici ve vozidle nebo v jízdní soupravě, kterými je zásilka přepravována.

(6) Provozovatelem jízdní soupravy se pro účely tohoto zákona rozumí provozovatel tažného vozidla této jízdní soupravy.

(7) Policie České republiky a Inspekce silniční dopravy, jde-li o nízkorychlostní kontrolní vážení, a vlastníci pozemních komunikací, jde-li o vysokorychlostní kontrolní vážení, poskytnou Ministerstvu dopravy vždy do 31. května údaje za předchozí kalendářní rok o počtu jimi zajištěných nebo provedených kontrolních vážení a o počtu vozidel nebo jízdních souprav, u nichž bylo při kontrolním vážení zjištěno nedodržení hodnot pro hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy nebo pro rozložení hmotnosti na nápravy nebo skupiny náprav stanovených zákonem o silničním provozu.

§ 38b

(1) Řidič vozidla je povinen na výzvu policisty nebo inspektora silniční dopravy podrobit vozidlo nebo jízdní soupravu nízkorychlostnímu kontrolnímu vážení. Zajížďka k technickému zařízení na nízkorychlostní kontrolní vážení, včetně cesty zpět, nesmí být delší než 50 kilometrů.

(2) Při nízkorychlostním kontrolním vážení je řidič vozidla povinen řídit se pokyny osoby obsluhující zařízení na nízkorychlostní kontrolní vážení a předložit doklady podle § 38a odst. 5, byly-li vydány.

(3) O výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení vydá osoba obsluhující zařízení na nízkorychlostní kontrolní vážení vozidel řidiči doklad. Zjistí-li se při nízkorychlostním kontrolním vážení nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu, předá ten, kdo vážení provedl, doklad obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu bylo nízkorychlostní kontrolní vážení provedeno. Obecní úřad obce s rozšířenou působností doručí tento doklad provozovateli vozidla spolu s oznámením o zahájení řízení o přestupku nebo spolu s příkazem, který je vydáván jako první úkon v řízení.

(4) Překáží-li vozidlo nebo jízdní souprava v provádění nízkorychlostního kontrolního vážení, policista nebo inspektor silniční dopravy vyzve řidiče k odstranění vozidla nebo jízdní soupravy. Nedojde-li k odstranění vozidla nebo jízdní soupravy bezprostředně po výzvě podle věty první, zajistí policista nebo inspektor silniční dopravy odtažení vozidla nebo jízdní soupravy na náklady provozovatele vozidla nebo jízdní soupravy.

(5) Rozsah a způsob provádění nízkorychlostního kontrolního vážení a náležitosti dokladu o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení stanoví prováděcí právní předpis.

§ 38c

(1) Zjistí-li se nízkorychlostním kontrolním vážením nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu, přikáže policista nebo inspektor silniční dopravy řidiči jízdu na nejbližší vhodné místo k odstavení vozidla nebo jízdní soupravy a zakáže pokračování v jízdě do doby, než

a) zjištěné nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu bude odstraněno, nebo

b) užití vozidla nebo jízdní soupravy bude umožněno rozhodnutím o povolení zvláštního užívání nebo opatřením obecné povahy podle § 24b.

(2) Policista nebo inspektor silniční dopravy přikáže řidiči jízdu na nejbližší vhodné místo k odstavení vozidla nebo jízdní soupravy a zakáže pokračování v jízdě rovněž v případě, že řidič odmítl podrobit vozidlo nebo jízdní soupravu nízkorychlostnímu kontrolnímu vážení. Zákaz pokračování jízdy platí do doby provedení nízkorychlostního kontrolního vážení vozidla nebo jízdní soupravy, nejdéle však 48 hodin.

(3) Zakázal-li policista nebo inspektor silniční dopravy pokračování v jízdě, může vozidlu nebo jízdní soupravě zabránit v jízdě použitím technického prostředku.

(4) Zabránění v jízdě se provede na náklady provozovatele vozidla nebo, jde-li o jízdní soupravu, na náklady provozovatele jízdní soupravy.

(5) Jde-li o zákaz pokračování v jízdě podle odstavce 1, policie nebo Inspekce silniční dopravy zajistí uvolnění vozidla nebo jízdní soupravy po splnění podmínky podle odstavce 1 písm. a) nebo b). Jde-li o zákaz pokračování v jízdě podle odstavce 2, policie nebo Inspekce silniční dopravy zajistí uvolnění vozidla nebo jízdní soupravy po splnění podmínky podle odstavce 2 nebo uplynutí lhůty podle odstavce 2. Požadovat provedení nízkorychlostního kontrolního vážení k ověření splnění podmínky podle odstavce 1 písm. a) nebo podle odstavce 2 lze, jen pokud je v místě, kde má být toto vážení provedeno, k dispozici technické zařízení na nízkorychlostní kontrolní vážení.

(6) Zakázat pokračování v jízdě nelze, jde-li o přepravu zvířat podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat během přepravy[39]).

§ 38d

(1) Řidič vozidla je povinen vždy podrobit vozidlo nebo jízdní soupravu vysokorychlostnímu kontrolnímu vážení, které je prováděno na trase vozidla nebo jízdní soupravy, bez ohledu na to, je-li řidič obeznámen s místem, kde dochází k vysokorychlostnímu vážení.

(2) Zjistí-li se při vysokorychlostním kontrolním vážení nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu, vystaví vlastník pozemní komunikace nebo jím pověřená osoba zajišťující vysokorychlostní kontrolní vážení vážní lístek, který doručí obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu bylo vysokorychlostní kontrolní vážení provedeno.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vystaví na základě vážního lístku doklad, který doručí provozovateli vozidla spolu s oznámením o zahájení řízení o přestupku nebo spolu s příkazem, který je vydáván jako první úkon v řízení.

(4) Rozsah a způsob provádění vysokorychlostního kontrolního vážení, náležitosti vážního lístku a dokladu o výsledku vysokorychlostního kontrolního vážení a vzor dokladu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 39

Mimořádné změny dopravního významu

Dojde-li k podstatnému nárůstu zatížení části pozemní komunikace, jejíž stavební stav nebo dopravně technický stav tomuto nárůstu zjevně neodpovídá, je osoba, která nárůst způsobila, povinna uhradit vlastníkovi dotčené části pozemní komunikace náklady spojené s nezbytnou úpravou a opravou takto dotčené části pozemní komunikace. Nedojde-li k dohodě o výši úhrady s vlastníkem dotčené části pozemní komunikace, rozhodne na návrh vlastníka soud.

ČÁST OSMÁ

Inteligentní dopravní systém

§ 39a

(1) Inteligentní dopravní systém je souborem elektronických prostředků, technických zařízení, programového vybavení a jiných nástrojů, které umožňují vyhledávání, shromažďování, zpřístupňování, používání a jiné zpracovávání údajů o pozemních komunikacích, silničním provozu, cestování, logistice a dopravním spojení, a jehož účelem je zvýšení bezpečného a koordinovaného užívání pozemních komunikací a snížení negativních dopadů silničního provozu na životní prostředí.

(2) Poskytovatel služby inteligentního dopravního systému je povinen při poskytování této služby užívat pouze součásti inteligentního dopravního systému, které odpovídají specifikacím stanoveným Evropskou komisí a uveřejněným v Úředním věstníku Evropské unie, a poskytovat služby inteligentního dopravního systému způsobem odpovídajícím těmto specifikacím.

(3) Stanoví-li tak specifikace podle odstavce 2, lze uvádět na trh a do provozu pouze ty součásti inteligentního dopravního systému, pro které bylo provedeno posouzení shody nebo vhodnosti pro použití v souladu s touto specifikací.

(4) Pokud Ministerstvo dopravy zjistí nebo má důvodné podezření, že součást inteligentního dopravního systému není v souladu s požadavkem podle odstavce 2 nebo 3, uloží ochranné opatření podle zvláštního právního předpisu[35]).

(5) Poskytovatel služby inteligentního dopravního systému je povinen zajistit, aby jím poskytované služby byly v souladu s pravidly pro zpracování osobních údajů podle zvláštního právního předpisu[36]).

ČÁST DEVÁTÁ

Státní správa a státní dozor

§ 40

Výkon státní správy

(1) Státní správu ve věcech dálnice, silnice, místní komunikace a veřejné účelové komunikace vykonávají

a) silniční správní úřady, kterými jsou Ministerstvo dopravy, krajský úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností, obecní úřad a újezdní úřad, a

b) celní úřad, Inspekce silniční dopravy a stavební úřad.

(2) Ministerstvo dopravy

a) rozhoduje o zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice nebo silnice I. třídy a o změnách těchto kategorií,

b) rozhoduje o zrušení dálnice nebo silnice I. třídy po dohodě s Ministerstvem obrany,

c) vykonává působnost silničního správního úřadu a podle tohoto zákona ve věcech dálnic,

d) povoluje

1. opakované zvláštní užívání dálnic, silnic a místních komunikací I. a II. třídy na území hlavního města Prahy, popřípadě jiných místních komunikací, nadměrným vozidlem po dobu 1 roku,

2. jednorázové zvláštní užívání silnic nadměrným vozidlem, týká-li se povolení silnic v územních obvodech více krajů, a

3. jednorázové zvláštní užívání silnic nebo místních komunikací, je-li předmětem povolení rovněž zvláštní užívání dálnice nebo zvláštní užívání podle bodu 2,

e) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím orgánu kraje v přenesené působnosti,

f) uplatňuje stanovisko k územně plánovací dokumentaci a územnímu opatření o stavební uzávěře z hlediska řešení dálnic a silnic I. třídy,

g) ukládá ochranná opatření u prvků systému elektronického mýtného a u součástí inteligentního dopravního systému,

h) projednává přestupky podle § 42b odst. 5.

(3) Krajský úřad

a) povoluje

1. jednorázové zvláštní užívání silnic II. a III. třídy nadměrným vozidlem, týká-li se povolení silnic II. a III. třídy v územním obvodu pouze jednoho kraje, a

2. jednorázové zvláštní užívání místních komunikací, je-li předmětem povolení rovněž zvláštní užívání silnice I.

třídy nebo zvláštní užívání podle bodu 1,

b) rozhoduje o zařazení pozemní komunikace do kategorie silnice II. nebo III. třídy a o změně kategorie nebo třídy,

c) rozhoduje o zrušení silnic II. a III. třídy po udělení souhlasu Ministerstvem obrany a Ministerstvem dopravy,

d) vykonává působnost silničního správního úřadu ve věcech silnic I. třídy s výjimkou věcí, ve kterých rozhoduje Ministerstvo dopravy,

e) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím obecního úřadu,

f) uplatňuje stanovisko k zásadám územního rozvoje, územnímu plánu, regulačnímu plánu a územnímu opatření o stavební uzávěře z hlediska řešení silnic II. a III. třídy.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností

a) vykonává působnost silničního správního úřadu ve věcech silnic II. a III. třídy a veřejně přístupných účelových komunikací s výjimkou věcí, o kterých rozhoduje Ministerstvo dopravy nebo krajský úřad,

b) vykonává působnost silničního správního úřadu ve věci povolování zřízení nebo zrušení přejezdu na neveřejné účelové komunikaci,

c) projednává přestupky podle § 42a a 42b ve věcech dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikacích, s výjimkou přestupků, k jejichž projednání je příslušný celní úřad nebo Ministerstvo dopravy; k projednání přestupků podle § 42a odst. 1 písm. r), § 42a odst. 4 písm. c) a § 42b odst. 1 písm. u), v), w) a x) je místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu bylo provedeno kontrolní vážení,

d) uplatňuje stanovisko k územnímu plánu, regulačnímu plánu a územnímu opatření o stavební uzávěře z hlediska řešení místních a účelových komunikací.

(5) Obecní úřad

a) rozhoduje o zařazení pozemní komunikace do kategorie místních komunikací a o vyřazení místní komunikace z této kategorie,

b) vykonává působnost silničního správního úřadu ve věcech místních komunikací s výjimkou věcí, o kterých rozhoduje obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(6) Újezdní úřad vykonává působnost silničního správního úřadu ve věcech veřejně přístupných účelových komunikací na území vojenského újezdu.

(7) Jde-li o věc, jež se má uskutečnit v územním obvodu dvou nebo více silničních správních úřadů, provede řízení a vydá rozhodnutí nejbližší společně nadřízený správní orgán. Tento orgán může stanovit, že řízení provede a rozhodnutí vydá některý ze silničních správních úřadů, v jehož územním obvodu se má věc uskutečnit.

(8) Celní úřad provádí

a) kontrolu úhrady časového poplatku a naplnění důvodu pro osvobození vozidla od zpoplatnění,

b) kontrolu, zda je vozidlo evidováno v systému elektronického mýtného, zda je vybaveno funkčním elektronickým zařízením, zda jsou do tohoto zařízení zadány údaje umožňující správné stanovení mýtného, a kontrolu úhrady mýtného.

(9) Výkon působnosti celních úřadů při výkonu státní správy ve věcech dálnice, silnice, místní komunikace a veřejně přístupné účelové komunikace podle tohoto zákona se považuje za výkon správy daní, s výjimkou řízení o přestupcích. Poskytnutí informací získaných při výkonu působnosti celního úřadu podle tohoto zákona jinému orgánu veřejné moci pro účely výkonu jeho působnosti není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu. Celní úřad projednává přestupky podle § 42a odst. 2, 3 a 7 a § 42b odst. 1 písm. r), s) a t) a odst. 2. K projednání přestupků, které projednává celní úřad, je místně příslušný celní úřad, který přestupek zjistil jako první. Státní fond dopravní infrastruktury oznamuje celnímu úřadu podezření ze spáchání přestupku podle § 42a odst. 7 a § 42b odst. 1 písm. r), s) a t).

(10) Inspekce silniční dopravy provádí nízkorychlostní kontrolní vážení.

(11) Ve věcech týkajících se připojení pozemních komunikací podle § 10, s výjimkou případů, kdy o něm rozhoduje stavební úřad rozhodnutím o povolení záměru podle stavebního zákona, je příslušný

a) Dopravní a energetický stavební úřad, jde-li o připojení týkající se dálnice nebo úpravy či zrušení takového připojení,

b) krajský úřad, jde-li o připojení týkající se silnice I. třídy nebo úpravy či zrušení takového připojení, nebo

c) obecní úřad obce s rozšířenou působností v ostatních případech.

§ 41

Státní dozor

(1) Státní dozor na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích vykonávají silniční správní úřady, celní úřady, Inspekce silniční dopravy a stavební úřady v rozsahu své působnosti. Ministerstvo dopravy vykonává státní dozor v oblasti poskytování evropské služby elektronického mýtného, v oblasti poskytování služby inteligentního dopravního systému a vrchní státní dozor nad výkonem státního dozoru prováděného příslušnými silničními správními úřady a Inspekcí silniční dopravy.

(2) Zjistí-li osoba pověřená výkonem státního dozoru porušení povinností stanovených tímto zákonem, podle potřeby a povahy zjištěných nedostatků může uložit v řízení na místě nebo v řízení zahájeném z moci úřední na základě protokolu o kontrole povinnosti k odstranění těchto nedostatků. Rozhodnutí vydané na základě protokolu o kontrole je prvním úkonem v řízení.

(3) Zjistí-li osoba pověřená výkonem státního dozoru při výkonu dozoru závažné závady ve stavebním stavu nebo v dopravně technickém stavu pozemní komunikace, které bezprostředně ohrožují uživatele nebo pozemní komunikaci, je oprávněna písemně nařídit vlastníku této pozemní komunikace okamžité zastavení nebo omezení jejího užívání a vyrozumí o tom příslušný silniční správní úřad, který je povinen ve lhůtě dvou dnů zahájit příslušné správní řízení.

(4) Pověření k výkonu státního dozoru nebo vrchního státního dozoru ve věcech pozemních komunikací ve formě průkazu vydává správní orgán, do jehož působnosti výkon dozoru spadá. Náležitosti průkazu a jeho vzor stanoví prováděcí právní předpis.

§ 41b

(1) Obec využívá pro účely organizování dopravy na území obce ze základního registru obyvatel údaje v rozsahu

a) příjmení,

b) jméno, popřípadě jména,

c) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

d) adresa místa pobytu,

e) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

f) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(2) Obec využívá pro účely organizování dopravy na území obce ze základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci kromě veřejně přístupných údajů údaje v rozsahu

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení podnikající fyzické osoby nebo zahraniční osoby a

b) adresa místa pobytu v České republice, popřípadě bydliště v zahraničí podnikající fyzické osoby nebo zahraničn osoby.

(3) Z údajů podle odstavců 1 a 2 lze v konkrétním případě využít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

Přestupky

§ 42a

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 19 odst. 1 omezí obecné užívání dálnice, silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace nebo bez povolení podle § 24 nebo v rozporu s tímto povolením neoprávněně zřídí objížďku nebo neoznačí uzavírku nebo objížďku,

b) v rozporu s § 25 odst. 1 až 7 užije bez povolení zvláštního užívání dálnici, silnici nebo místní komunikaci jiným než obvyklým způsobem nebo k jiným účelům, než pro které jsou určeny, anebo nedodrží podmínky stanovené v povolení zvláštního užívání nebo v opatření obecné povahy podle § 24b,

c) jako vlastník věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle § 25 odst. 1 neuposlechne v rozporu s § 25 odst. 8 výzvy k jejímu odstranění,

d) v rozporu s § 25 zřizuje nebo provozuje reklamní zařízení na dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo na silničním pomocném pozemku bez povolení ke zvláštnímu užívání nebo nedodrží podmínky tohoto povolení,

e) v rozporu s § 31 zřizuje nebo provozuje reklamní zařízení v silničním ochranném pásmu bez povolení podle § 31 odst. 1 nebo nedodrží podmínky tohoto povolení,

f) v rozporu s § 10 odst. 1 a 3 připojí sousední nemovitost nebo pozemní komunikaci k dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo upraví takové připojení nebo je zruší,

g) znečistí nebo poškodí dálnici, silnici nebo místní komunikaci, její součást nebo příslušenství, nebo veřejně přístupnou účelovou komunikaci s vozovkou,

h) poškodí veřejně přístupnou účelovou komunikaci bez vozovky takovým způsobem, že znemožní její obecné užívání,

i) na dálnici, silnici nebo místní komunikaci provádí činnost, která je podle § 19 odst. 2 písm. a) až h) zakázána,

j) na veřejně přístupné účelové komunikaci provádí činnost, která je na ní podle § 19 odst. 3 zakázána,

k) bez průtahů neodstraní jí způsobené znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace, ani neprodleně místo takového znečištění alespoň provizorně neoznačí nebo neprodleně takovou závadu neoznámí vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace,

l) neprodleně neoznámí jí způsobené poškození dálnice, silnice nebo místní komunikace vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace anebo neprodleně místo takového poškození alespoň provizorním způsobem neoznačí,

m) v rozporu s § 29 umístí na pozemní komunikaci pevnou překážku nebo ji neodstraní na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem,

n) v rozporu s § 32 provádí stavbu nebo nestavební záměr v silničním ochranném pásmu bez povolení stavebního úřadu nebo v rozporu s tímto povolením,

o) v silničním ochranném pásmu na vnitřní straně oblouku silnice nebo místní komunikace I. nebo II. třídy anebo v rozhledových trojúhelnících prostorů úrovňových křižovatek těchto pozemních komunikací provádí činnost v rozporu s § 33,

p) jako vlastník nemovitosti v sousedství dálnice, silnice nebo místní komunikace nestrpí provedení nezbytných opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li takové nebezpečí výstavbou nebo provozem pozemní komunikace anebo přírodními vlivy,

q) jako vlastník nemovitosti v sousedství dálnice, silnice nebo místní komunikace neučiní na svůj náklad nezbytná opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li takové nebezpečí z jeho jednání, nebo

r) jako provozovatel vozidla nebo jízdní soupravy provozuje vozidlo nebo jízdní soupravu, u nichž bylo kontrolním vážením zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu.

(2) Řidič vozidla v systému časového zpoplatnění se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 21 užije bez úhrady časového poplatku zpoplatněnou pozemní komunikaci vozidlem, které není osvobozeno od zpoplatnění.

(3) Řidič vozidla v systému elektronického mýtného se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 22j

a) užije vozidlo, které není vybaveno funkčním elektronickým zařízením,

b) užije vozidlo, aniž by zadal do elektronického zařízení údaje umožňující stanovení mýtného nebo zadá tyto údaje chybně,

c) užije zpoplatněnou pozemní komunikaci vozidlem, které nebylo zaevidováno u provozovatele systému elektronického mýtného, nebo k zaevidování vozidla poskytne nesprávné údaje,

d) neuposlechne výzvy policisty nebo celníka, aby umožnil kontrolu funkčnosti elektronického zařízení a úhrady mýtného, nebo

e) nakládá neoprávněně s elektronickým zařízením,

f) nezajistí úhradu mýtného.

(4) Řidič vozidla se dopustí přestupku tím, že

a) neuposlechne výzvy policisty nebo inspektora silniční dopravy, aby podrobil vozidlo nízkorychlostnímu kontrolnímu vážení,

b) neuposlechne pokyn osoby obsluhující zařízení na nízkorychlostní kontrolní vážení, nebo

c) řídí vozidlo nebo jízdní soupravu, u nichž bylo nízkorychlostním kontrolním vážením zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu,

d) v rozporu se zákazem podle § 38c odst. 1 pokračuje v jízdě vozidlem nebo jízdní soupravou, u nichž bylo

nízkorychlostním kontrolním vážením zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu.

(5) Fyzická osoba se jako vlastník sítě nebo vedení dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 36 odst. 6

a) neprodleně neuzavře nebo neoznačí příslušnou část pozemní komunikace v případě havárie této sítě nebo tohoto vedení anebo tuto havárii neprodleně neoznámí vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace, nebo

b) neoznámí vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace provedení nezbytných prací k bezprostřednímu odstranění havárie této sítě nebo tohoto vedení anebo neoznačí nebo nezabezpečí místo provádění těchto prací.

(6) Fyzická osoba se jako vlastník nemovitosti v silničním ochranném pásmu dopustí přestupku tím, že na takové nemovitosti strpí umístění reklamního zařízení bez povolení silničního správního úřadu.

(7) Fyzická osoba se jako provozovatel vozidla v systému časového zpoplatnění dopustí přestupku tím, že

a) oznámí osvobození vozidla od zpoplatnění Státnímu fondu dopravní infrastruktury podle § 21b odst. 1, aniž by byly naplněny důvody pro osvobození vozidla od zpoplatnění,

b) jím provozovaným vozidlem, které je osvobozeno od zpoplatnění, je užita zpoplatněná pozemní komunikace, aniž by osvobození vozidla od zpoplatnění bylo podle § 21 odst. 1 písm. b) oznámeno Státnímu fondu dopravní infrastruktury, nebo

c) nesplní oznamovací povinnost podle § 21b odst. 5.

(8) Za přestupek lze uložit pokutu

a) do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b) a r) a odstavce 4,

b) do 300 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e), f), g), i), k), l), m), o) a q),

c) do 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. h), j) a p) a odstavců 5 a 6,

d) do 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. n), odstavce 3 a odstavce 7 písm. a),

e) do 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2,

f) do 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 7 písm. b) a c),

g) příkazem na místě do 1 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 7 písm. b),

h) příkazem na místě do 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavců 2 a 3,

i) příkazem na místě do 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. a), b) a d),

j) příkazem na místě do 15 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. c),

k) příkazem do 30 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. c).

§ 42b

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 19 odst. 1 omezí obecné užívání dálnice, silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace nebo bez povolení podle § 24 nebo v rozporu s tímto povolením neoprávněně zřídí objížďku nebo neoznačí uzavírku nebo objížďku,

b) v rozporu s § 25 odst. 1 až 7 užije bez povolení zvláštního užívání dálnici, silnici nebo místní komunikaci jiným než obvyklým způsobem nebo k jiným účelům, než pro které jsou určeny, anebo nedodrží podmínky stanovené v povolení zvláštního užívání nebo v opatření obecné povahy podle § 24b,

c) jako vlastník věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle § 25 odst. 1 neuposlechne v rozporu s § 25 odst. 8 výzvy k jejímu odstranění,

d) v rozporu s § 25 zřizuje nebo provozuje reklamní zařízení na dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo na silničním pomocném pozemku bez povolení ke zvláštnímu užívání nebo nedodrží podmínky tohoto povolení,

e) v rozporu s § 31 zřizuje nebo provozuje reklamní zařízení v silničním ochranném pásmu bez povolení podle § 31 odst. 1 nebo nedodrží podmínky tohoto povolení,

f) v rozporu s § 10 odst. 1 a 3 připojí sousední nemovitost nebo pozemní komunikaci k dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo upraví takové připojení nebo je zruší,

g) znečistí nebo poškodí dálnici, silnici nebo místní komunikaci, její součást nebo příslušenství, nebo veřejně přístupnou účelovou komunikaci s vozovkou,

h) poškodí veřejně přístupnou účelovou komunikaci bez vozovky takovým způsobem, že znemožní její obecné užívání,

i) na dálnici, silnici nebo místní komunikaci provádí činnost, která je podle § 19 odst. 2 písm. a) až h) zakázána,

j) na veřejně přístupné účelové komunikaci provádí činnost, která je na ní podle § 19 odst. 3 zakázána,

k) bez průtahů neodstraní jí způsobené znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace, ani neprodleně místo takového znečištění alespoň provizorně neoznačí nebo neprodleně takovou závadu neoznámí vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace,

l) neprodleně neoznámí jí způsobené poškození dálnice, silnice nebo místní komunikace vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace anebo neprodleně místo takového poškození alespoň provizorním způsobem neoznačí,

m) v rozporu s § 29 umístí na pozemní komunikaci pevnou překážku nebo ji neodstraní na svůj náklad ve lhůtě

stanovené silničním správním úřadem,

n) v rozporu s § 32 provádí stavbu nebo nestavební záměr v silničním ochranném pásmu bez povolení stavebního úřadu nebo v rozporu s tímto povolením,

o) v silničním ochranném pásmu na vnitřní straně oblouku silnice nebo místní komunikace I. nebo II. třídy anebo v rozhledových trojúhelnících prostorů úrovňových křižovatek těchto pozemních komunikací provádí činnost v rozporu s § 33,

p) jako vlastník nemovitosti v sousedství dálnice, silnice nebo místní komunikace nestrpí provedení nezbytných opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li takové nebezpečí výstavbou nebo provozem pozemní komunikace anebo přírodními vlivy,

q) jako vlastník nemovitosti v sousedství dálnice, silnice nebo místní komunikace neučiní na svůj náklad nezbytná opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li takové nebezpečí z jeho jednání,

r) jako provozovatel vozidla v systému časového zpoplatnění oznámí osvobození vozidla od zpoplatnění Státnímu fondu dopravní infrastruktury podle § 21b odst. 1, aniž by byly naplněny důvody pro osvobození vozidla od zpoplatnění,

s) jím provozovaným vozidlem, které je osvobozeno od zpoplatnění, je užita zpoplatněná pozemní komunikace, aniž by osvobození vozidla od zpoplatnění bylo podle § 21 odst. 1 písm. b) oznámeno Státnímu fondu dopravní infrastruktury,

t) jako provozovatel vozidla v systému časového zpoplatnění nesplní oznamovací povinnost podle § 21b odst. 5,

u) jako provozovatel vozidla nebo jízdní soupravy provozuje vozidlo nebo jízdní soupravu, u nichž bylo kontrolním vážením zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu,

v) jako odesílatel zásilky přepravované v kontejneru nebo výměnné nástavbě v rozporu s § 38a odst. 5 nevydá doklad obsahující údaje o hmotnosti zásilky a hmotnosti kontejneru nebo výměnné nástavby,

w) jako provozovatel vozidla nebo jízdní soupravy v rozporu s § 38a odst. 5 nezajistil, aby byly ve vozidle nebo v jízdní soupravě k dispozici doklady vydané odesílatelem k přepravované zásilce,

x) jako odesílatel zásilky v rozporu s § 38a odst. 5 vydá k přepravované zásilce doklad, v němž uvede nižší hmotnost zásilky, kontejneru nebo výměnné nástavby, než je jejich skutečná hmotnost, pokud je u vozidla nebo jízdní soupravy kontrolním vážením zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu, s výjimkou překročení největších povolených rozměrů vozidel nebo jízdních souprav,

y) jako provozovatel vozidla provozuje vozidlo, s nímž byl porušen zákaz nebo omezení tranzitní nákladní dopravy stanovené místní úpravou provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu[2]).

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel vozidla v systému elektronického mýtného

dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 22i

a) nezajistí zaevidování vozidla do systému elektronického mýtného, k zaevidování poskytne nesprávné údaje nebo nenahlásí bez zbytečného odkladu změnu údajů potřebných k zaevidování,

b) nezajistí instalování zaevidovaného elektronického zařízení do vozidla,

c) nezajistí úhradu mýtného,

d) přikáže, dovolí nebo svěří řízení vozidla v systému elektronického mýtného, které není vybaveno funkčním elektronickým zařízením, po zpoplatněné pozemní komunikaci,

e) užije elektronické zařízení určené na konkrétní vozidlo a zaevidované v systému elektronického mýtného do jiného vozidla v systému elektronického mýtného, nebo

f) nepoučí řidiče jím provozovaných vozidel o způsobu nakládání s elektronickým zařízením a jeho užívání.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník sítě nebo vedení dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 36 odst. 6 neprodleně neuzavře nebo neoznačí příslušnou část pozemní komunikace v případě havárie této sítě nebo tohoto vedení anebo havárii neprodleně neoznámí vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace,

b) v rozporu s § 36 odst. 6 neoznámí vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace provedení nezbytných prací k bezprostřednímu odstranění havárie této sítě nebo tohoto vedení anebo neoznačí nebo nezabezpečí místo provádění těchto prací, nebo

c) v rozporu s § 36 odst. 5 nesplní povinnost zajistit bezúplatně potřebné podklady a odborný dozor při provádění stavebních prací na dálnici, silnici nebo místní komunikaci.

(4) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník nemovitosti v silničním ochranném pásmu dopustí přestupku tím, že na takové nemovitosti strpí umístění reklamního zařízení bez povolení silničního správního úřadu.

(5) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako poskytovatel služby inteligentního dopravního systému dopustí přestupku tím, že užívá součást inteligentního dopravního systému, která neodpovídá specifikacím podle § 39a odst. 2, nebo poskytuje službu inteligentního dopravního systému způsobem neodpovídajícím těmto specifikacím.

(6) Za přestupek lze uložit pokutu

a) do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), u), v) a x) a odstavce 5,

b) do 300 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e), f), g), i), k), l), m), o) a q),

c) do 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. h), j) a p) a odstavců 3 a 4,

d) do 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. n), r), w) a y) a odstavce 2,

e) do 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. s) a t).

§ 43

Společná ustanovení k § 42a a 42b

(1) Jde-li o přestupek podle § 42a odst. 1 písm. r) nebo § 42b odst. 1 písm. u), činí výměra pokuty 9 000 Kč za každou započatou tunu, která překračuje největší povolenou hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy stanovenou zákonem o silničním provozu. Není-li nejvyšší povolená hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy překročena o více než 500 kg, činí výměra pokuty 5 000 Kč. Bylo-li zjištěno překročení největší povolené hmotnosti vozidla i jízdní soupravy, určí se výměra pokuty podle největšího překročení. Bylo-li kontrolním vážením zjištěno nedodržení jiné hodnoty nebo podmínky stanovené zákonem o silničním provozu, věty první a druhá se nepoužijí. Výměra pokuty ukládané příkazem za přestupek podle § 42a odst. 1 písm. r) nebo § 42b odst. 1 písm. u) činí polovinu výměry pokuty podle věty první nebo druhé; v případě podání odporu není dotčena výše pokuty podle věty první nebo druhé.

(2) Přestupky podle tohoto zákona projednává v přenesené působnosti obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo Ministerstvo dopravy podle působnosti stanovené v § 40 odst. 2 písm. i) anebo celní úřad podle působnosti stanovené v § 40 odst. 9. Přestupky podle § 42a odst. 2 a 3 může projednat příkazem na místě Policie České republiky nebo celní úřad. Přestupky podle § 42a odst. 4 může projednat příkazem na místě Policie České republiky nebo Inspekce silniční dopravy. Přestupky podle § 42a odst. 1 písm. a), b), g), h), i), j) a k) může projednat příkazem na místě obecní policie nebo Policie České republiky.

(3) Příjem z pokut uložených za přestupky podle § 42a odst. 1 písm. r) nebo § 42b odst. 1 písm. u) je ze 40 % příjmem vlastníka pozemní komunikace, na níž bylo kontrolní vážení provedeno, v případě pozemní komunikace ve vlastnictví státu je příjmem Státního fondu dopravní infrastruktury, ze 30 % příjmem kraje, v jehož územním obvodu bylo kontrolní vážení provedeno, a z 30 % příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost orgánu, který pokutu uložil. Pokuta uložená za přestupek podle tohoto zákona, která byla předána obecním úřadem obce s rozšířenou působností obecnému správci daně ke správě placení, je z 30 % příjmem státního rozpočtu a ze 70 % příjmem obce, jejíž orgán pokutu uložil, nejedná-li se o pokutu podle § 42a odst. 1 písm. r) nebo § 42b odst. 1 písm. u).

(4) Pokud je provozovatel vozidla nebo jízdní soupravy, u nichž je při nízkorychlostním kontrolním vážení zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu, současně jeho řidičem, odpovídá pouze za přestupek provozovatele vozidla nebo jízdní soupravy.

(5) S výjimkou překročení největších povolených rozměrů vozidel a jízdních souprav není řidič vozidla odpovědný za přestupek podle § 42a odst. 4 písm. c), pokud prokáže, že odesílatel nebo provozovatel vozidla mu vydal k přepravované zásilce doklad, v němž uvedl nižší hmotnost zásilky, než je její skutečná hmotnost, a při převzetí zásilky nemohl provést kontrolu hmotnosti zásilky. Řidič není dále odpovědný za přestupek podle § 42a odst. 4 písm. c), pokud bylo při kontrolním vážení zjištěno pouze nedodržení hodnot pro rozložení hmotnosti na nápravy, skupiny náprav, kola nebo skupiny kol stanovených zákonem o silničním provozu a řidič prokázal, že byl

přepravován pouze sypký materiál, jehož pohybu během přepravy nemohl bez nepřiměřených opatření zabránit.

(6) Pokud správní orgán rozhodne o uložení správního trestu za přestupek spáchaný protiprávním jednáním uvedeným v přímo použitelných předpisech Evropské unie upravujících klasifikaci závažných porušení, která mohou vést ke ztrátě dobré pověsti[28]), dopravci provozujícímu silniční dopravu velkými vozidly pro cizí potřeby podle zákona o silniční dopravě nebo jeho odpovědnému zástupci, zašle kopii pravomocného rozhodnutí dopravnímu úřadu podle zákona o silniční dopravě, v jehož správním obvodu

a) je sídlo dopravce, jde-li o dopravce, který je usazen v České republice, nebo

b) má tento správní orgán sídlo, jde-li o dopravce, který není usazen v České republice.

(7) Nepodaří-li se adresátovi, jehož sídlo nebo pobyt, popřípadě jiná adresa pro doručování je v cizině, doručit oznámení o zahájení řízení o přestupku, příkaz vydávaný jako první úkon v řízení o přestupku nebo jinou písemnost v řízení o přestupku podle tohoto zákona, doručí se mu tato písemnost i další písemnosti v tomto řízení prostřednictvím veřejné vyhlášky; opatrovník se mu neustanovuje. Správní orgán současně učiní pokus vyrozumět adresáta vhodným způsobem o dalších doručovaných písemnostech, pokud jsou jeho sídlo, pobyt, adresa pro doručování nebo elektronická adresa známy.

(8) Vymezení materiálu, který lze považovat za sypký materiál podle odstavce 5, a jeho fyzikálních vlastností stanoví prováděcí právní předpis.

§ 43a

Vybírání kaucí

(1) Celník je oprávněn vybrat kauci v rozmezí od 2 500 Kč do 200 000 Kč od řidiče motorového vozidla

a) který je podezřelý ze spáchání přestupku uvedeného v § 42a odst. 2 a 3 a u kterého je důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřeným náklady, popřípadě nebylo vůbec možné, nebo

b) v případě, že provozovatel tohoto vozidla je podezřelý ze spáchání přestupku uvedeného v § 42b odst. 1 písm. r) nebo § 42b odst. 2 písm. a) až e) a je důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné.

(2) Policista je oprávněn vybrat kauci v rozmezí od 2 500 Kč do 200 000 Kč od řidiče motorového vozidla

a) který je podezřelý ze spáchání přestupku uvedeného v § 42a odst. 2 a 4 a u kterého je důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřeným náklady, popřípadě nebylo vůbec možné, nebo

b) v případě, že provozovatel tohoto vozidla je podezřelý ze spáchání přestupku uvedeného v § 42a odst. 1 písm. r) a § 42b odst. 1 písm. u) a je důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné

vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné.

(3) Inspektor silniční dopravy je oprávněn vybrat kauci v rozmezí od 2 500 Kč do 200 000 Kč od řidiče motorového vozidla

a) který je podezřelý ze spáchání přestupku uvedeného v § 42a odst. 4 a u kterého je důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřeným náklady, popřípadě nebylo vůbec možné, nebo

b) v případě, že provozovatel tohoto vozidla je podezřelý ze spáchání přestupku uvedeného v § 42a odst. 1 písm. r) nebo § 42b odst. 1 písm. u) a je důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné.

(4) Při stanovení výše kauce se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a rozsahu způsobené škody. Výše kauce nesmí překročit nejvyšší výměru pokuty, kterou lze za daný přestupek uložit.

(5) Kauci nelze vybrat od osoby, která požívá imunit a výsad podle zákona nebo mezinárodního práva.

(6) Při výběru kauce policista, celník nebo inspektor silniční dopravy poučí řidiče o důsledku vybrání kauce a podmínkách jejího vracení a vystaví potvrzení o převzetí kauce. V potvrzení musí být uveden důvod uložení kauce, její výše a úřad, který je příslušný k vedení řízení o přestupku.

(7) Jedno vyhotovení potvrzení o převzetí kauce vydá policista, celník nebo inspektor silniční dopravy řidiči, jedno vyhotovení doručí v případě uvedeném v odstavci 1 písm. b), odstavci 2 písm. b) nebo odstavci 3 písm. b) bez zbytečného odkladu provozovateli vozidla a jedno vyhotovení ponechá pro evidenční účely Policie České republiky, celního úřadu nebo Inspekce silniční dopravy.

(8) V případě, že kauci vybral policista nebo inspektor silniční dopravy, Policie České republiky nebo Inspekce silniční dopravy předá jedno vyhotovení potvrzení o převzetí kauce úřadu příslušnému k vedení řízení o přestupku a převede vybranou kauci nejpozději následující pracovní den na bankovní účet tohoto úřadu.

§ 43b

Zabránění v jízdě

(1) Je-li celník, policista nebo inspektor silniční dopravy oprávněn vybrat od řidiče motorového vozidla kauci podle § 43a a řidič kauci na jeho výzvu nesloží, přikáže celník, policista nebo inspektor silniční dopravy řidiči motorového vozidla jízdu na nejbližší místo, které je z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích vhodné k odstavení vozidla, a

a) zabrání mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla nebo odtažením vozidla, nebo

b) zakáže pokračovat v jízdě a zadrží tabulky státní poznávací značky vozidla; pokud je řidič vozidla odmítne na výzvu celníka, policisty nebo inspektora silniční dopravy vydat, tabulky státní poznávací značky odejme.

(2) Náklady spojené s postupem podle odstavce 1 jdou k tíži osoby podezřelé ze spáchání přestupku. Odpovědnost řidiče nebo provozovatele vozidla za vozidlo, náklad nebo přepravované osoby není postupem podle odstavce 1 dotčena. Škoda na vozidle způsobená odejmutím tabulek státní poznávací značky vozidla jde k tíži řidiče.

(3) Při postupu podle odstavce 1 poučí celník, policista nebo inspektor silniční dopravy řidiče o podmínkách uvolnění vozidla nebo vrácení zadržených tabulek státní poznávací značky vozidla a vystaví potvrzení o zabránění v jízdě nebo o zadržení tabulek státní poznávací značky vozidla. V potvrzení uvede důvod zabránění v jízdě nebo zadržení tabulek státní poznávací značky vozidla, důvod uložení kauce a její výši a správní orgán příslušný k vedení řízení o přestupku. Celník, policista nebo inspektor silniční dopravy vydá 1 vyhotovení potvrzení řidiči, 1 vyhotovení zašle bez zbytečného odkladu provozovateli vozidla, nejde-li o tutéž osobu, 1 vyhotovení zašle správnímu orgánu příslušnému k vedení řízení o přestupku a 1 vyhotovení ponechá pro evidenční účely celního úřadu, Policie České republiky nebo Inspekce silniční dopravy.

(4) V případě zabránění v jízdě nebo zadržení tabulek státní poznávací značky lze kauci složit u orgánu, v jehož působnosti byl tento úkon proveden, nebo u správního orgánu příslušného k vedení řízení o přestupku. Orgán, který kauci vybral, o tom vydá řidiči potvrzení; na obsah potvrzení se § 43a odst. 6 použije obdobně. Celní úřad, Policie České republiky nebo Inspekce silniční dopravy zašle potvrzení o převzetí kauce spolu s kaucí nejpozději do 2 pracovních dnů správnímu orgánu, který je příslušný k vedení řízení o přestupku. O složení kauce u správního orgánu příslušného k vedení řízení o přestupku tento správní orgán bezodkladně informuje orgán, v jehož působnosti byl úkon podle odstavce 1 proveden.

(5) Netrvá-li jiný důvod pro zabránění v jízdě nebo zadržení tabulek státní poznávací značky vozidla, celní úřad, Policie České republiky nebo Inspekce silniční dopravy zajistí uvolnění vozidla nebo vrácení tabulek státní poznávací značky vozidla, pokud

a) byla složena kauce,

b) byla věc odložena, řízení o přestupku bylo zastaveno nebo nebyla uložena pokuta v řízení o přestupku, nebo

c) byla zaplacena pokuta uložená v řízení o přestupku a náklady řízení.

(6) Zabránit řidiči v jízdě nebo zakázat mu pokračovat v jízdě nelze, pokud by vozidlo tvořilo překážku provozu na pozemních komunikacích nebo jsou-li ve vozidle převážena živá zvířata.

(7) Nevrátí-li celní úřad, Policie České republiky nebo Inspekce silniční dopravy zadržené tabulky státní poznávací značky vozidla do 3 let ode dne jejich zadržení, řidiči nebo provozovateli vozidla se tyto tabulky již nevrací a celní úřad, Policie České republiky nebo Inspekce silniční dopravy je předá správnímu orgánu příslušnému k vedení registru vozidel nebo cizímu státu, který je vydal.

(8) O zadržení nebo vrácení tabulek státní poznávací značky vozidla zapsaného v registru silničních vozidel informuje celní úřad, Policie České republiky nebo Inspekce silniční dopravy Ministerstvo dopravy způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 43c

Vracení, započtení a propadnutí kaucí

(1) Kauce se vrátí v plné výši, pokud byla věc odložena, řízení o přestupku bylo zastaveno nebo v řízení o přestupku nebyla uložena pokuta; to neplatí, pokud kauce propadá.

(2) Je-li v řízení o přestupku uložena pokuta, rozhodne správní orgán o započtení vybrané kauce na zaplacení uložené pokuty a nákladů řízení. Je-li vybraná kauce vyšší než uložená pokuta a náklady řízení, vrátí se část kauce zbývající po započtení kauce na zaplacení uložené pokuty a nákladů řízení osobě, od níž byla kauce vybrána.

(3) Vrací-li se kauce nebo její část a správnímu orgánu nejsou známy údaje o bankovním účtu, na který lze kauci nebo její část vrátit, vyzve správní orgán bez zbytečného odkladu osobu, od níž byla kauce vybrána, ke sdělení těchto údajů nebo k vyzvednutí kauce nebo její části. Výzva se doručuje do vlastních rukou.

(4) Bez ohledu na to, zda se výzvu podle odstavce 3 podařilo doručit, kauce nebo její část propadá, pokud do 1 roku ode dne odeslání výzvy nebyla vyzvednuta a správnímu orgánu nebyly sděleny potřebné údaje o bankovním účtu, na který ji lze vrátit.

(5) Propadlá kauce je příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost správního orgánu, který je příslušný k vedení řízení o přestupku.

§ 43d

Informační formulář

(1) Pokud je podezřelým z přestupku podle § 42a odst. 2, § 42a odst. 3 nebo § 42b odst. 2 písm. a) až e) řidič nebo provozovatel vozidla, které je registrováno v jiném členském státě Evropské unie, zašle celní úřad této osobě spolu s oznámením o zahájení řízení nebo spolu s příkazem, který je vydáván jako první úkon v řízení, informační formulář v úředním jazyce tohoto členského státu Evropské unie; je-li známo, v jakém jazyce bylo osvědčení o registraci vozidla vydáno, zašle celní úřad informační formulář v tomto jazyce.

(2) Informační formulář musí obsahovat popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, označení přestupku, jehož znaky skutek vykazuje, a vymezení správních trestů, které lze za přestupek uložit. Informační formulář zasílaný spolu s příkazem obsahuje dále vymezení správního trestu, který je příkazem ukládán, a poučení o právu podat proti příkazu odpor. V případě, že jde o skutek zjištěný prostřednictvím automatizovaného technického prostředku, musí informační formulář obsahovat identifikační údaje o tomto prostředku.

(3) Celní úřad poskytne Ministerstvu dopravy vždy do 28. února údaje o počtu zahájených řízení, ve kterých v předchozím kalendářním roce postupoval podle odstavce 1.

(4) Vzor informačního formuláře stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST DESÁTÁ

Závěrečná ustanovení

§ 44

Společná ustanovení

(1) Stanoviska uplatněná k územně plánovací dokumentaci a k územnímu opatření o stavební uzávěře nejsou správním rozhodnutím.

(2) Při převodu dálnice nebo silnice včetně silničního pozemku z vlastnictví státu do vlastnictví kraje nebo obce v souvislosti se změnou kategorie nebo třídy pozemní komunikace podle § 3 odst. 3 a při převodu investiční výstavbou dotčeného pozemku z vlastnictví státu na jiné osoby podle § 38 odst. 1 se nepoužijí předpisy vyžadující k převodům majetku státu na jiné osoby zvláštního souhlasu nebo výjimky[20]). Tyto předpisy se rovněž nepoužijí při převodech silnic, místních nebo účelových komunikací včetně silničních pozemků z vlastnictví krajů nebo obcí do vlastnictví státu v souvislosti se změnou kategorie nebo třídy pozemní komunikace a při převodech silničních pozemků včetně příslušenství stavby dálnice nebo silnice z vlastnictví jiných osob podle § 38 do vlastnictví státu.

§ 44a

Působnosti stanovené krajskému úřadu, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebo obecnímu úřadu podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

§ 44b

Obec je účastníkem v řízeních ve věcech veřejně přístupných účelových komunikací nacházejících se na jejím území i v případě, že není jejich vlastníkem.

§ 45

Přechodná ustanovení

(1) Ustanovení § 10 odst. 3 se nevztahuje na připojení účelových komunikací a sousedních nemovitostí na dálnice a na rychlostní silnice, pokud rozhodnutí příslušného silničního správního úřadu o povolení těchto připojení nabylo právní moci před dnem účinnosti tohoto zákona.

(2) Pokud byla platná územně plánovací dokumentace schválena před 1. červencem 1992 a nebyly proto v její závazné části vymezeny stavby dálnice, silnice a rychlostní místní komunikace jako veřejně prospěšné stavby, jsou tyto stavby veřejně prospěšnými stavbami, pro jejichž uskutečnění lze vyvlastnit pozemky, stavby a práva k nim podle zvláštních předpisů.

(3) Pro vedení, která byla ke dni účinnosti tohoto zákona již uložena v silničních pozemcích nebo na nich, není třeba žádat povolení ke zvláštnímu užívání pozemní komunikace podle § 25 odst. 4 písm. d); tím není dotčeno ustanovení § 29 odst. 4.

§ 46

Zmocňovací ustanovení

(1) Vláda stanoví nařízením výši sazeb mýtného podle § 22 odst. 5 a způsob stanovení výše odměny za poskytování evropské služby elektronického mýtného podle § 22c odst. 8. Vláda může nařízením stanovit nejpřísnější emisní úroveň vozidel a dobu, po kterou se u těchto vozidel podle § 22 odst. 2 písm. a) neukládá příslušná část mýtného, a výši slevy na mýtném, podmínky uplatnění slevy na mýtném a postup při uplatnění slevy na mýtném podle § 22 odst. 3.

(2) Ministerstvo dopravy vydá vyhlášku k provedení § 6 odst. 4, § 8 odst. 3, § 9 odst. 6, § 10 odst. 6, § 12a odst. 3, § 16 odst. 3, § 18g odst. 10, § 18i odst. 4, § 18j odst. 5, § 18m odst. 5, § 18n odst. 6, § 20 odst. 1, § 21a odst. 6, § 22 odst. 5 a 8, § 22a odst. 3, § 22c odst. 2 písm. f), § 22c odst. 7, § 22d odst. 8, § 22i odst. 4, § 22j odst. 1 písm. c), § 22j odst. 3, § 24 odst. 9, § 25 odst. 13, § 25 odst. 15, § 25a odst. 11, § 27 odst. 7, § 29a odst. 8, § 36 odst. 8, § 37 odst. 1, § 38b odst. 5, § 38d odst. 4, § 41 odst. 4, § 43 odst. 8 a § 43d odst. 4.

§ 47

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění zákona č. 27/1984 Sb., zákona č. 213/1993 Sb. a zákona č. 134/1994 Sb., s výjimkou ustanovení § 6 odst. 3, § 6a, 6b a § 24 odst. 1 písm. l), která se zrušují dnem 31. prosince 1997.

2. Vyhláška Federálního ministerstva dopravy č. 35/1984 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích (silniční zákon).

3. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. SM-1976/77-23, kterým se vydávají Směrnice o předcházení škodám a vypořádání škod způsobených bojovou technikou ozbrojených sil na pozemních komunikacích (registrován v částce 24/1977 Sb.), včetně změny vydané dne 10. 4. 1986 pod č.j. 80/86.

4. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. 14 078/82-025 o uzavírkách dálnic (registrován v částce 35/1982 Sb.).

5. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. 23 462/83-25 o používání pozemních komunikací při přesunech bojové techniky ve zvláštním režimu (registrován v částce 32/1983 Sb.).

6. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. 22 130/1984-025 o kontrolním odznaku státního odborného dozoru nad pozemními komunikacemi (registrován v částce 16/1985 Sb.).

7. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. 8 013/1986-025 o údržbě dálnic, silnic a místních komunikací (registrován v částce 5/1986 Sb.).

8. § 82 vyhlášky č. 145/1956 Ú. l., o provozu na silnicích.

§ 48

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1997 s výjimkou ustanovení § 20, 21 a 22, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1998.

Zeman v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

[1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ze dne 17. června 1999 o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/38/ES ze dne 17. května 2006, kterou se mění směrnice 1999/62/ES o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/54/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních bezpečnostních požadavcích na tunely transevropské silniční sítě.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/96/ES ze dne 19. listopadu 2008 o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU ze dne 7. července 2010 o rámci pro zavedení inteligentních dopravních systémů v oblasti silniční dopravy a pro rozhraní s jinými druhy dopravy.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/520 ze dne 19. března 2019 o interoperabilitě elektronických systémů pro výběr mýtného a usnadnění přeshraniční výměny informací týkajících se nezaplacení silničních poplatků v Unii.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1936 ze dne 23. října 2019, kterou se mění směrnice 2008/96/ES o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/362 ze dne 24. února 2022, kterou se mění směrnice 1999/62/ES, 1999/37/ES a (EU) 2019/520, pokud jde o výběr poplatků pro vozidla za užívání určitých pozemních komunikací.

[1a]) § 1 odst. 1 zákona č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích.
§ 1 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách.

[2]) Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

[2a]) Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek.

[2b]) Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

[3]) § 8 odst. 2 a 4, § 46 a násl. zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

[6]) Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon ČNR č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.

[7]) Zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění).

[8]) § 110 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb.

[8a]) § 4 zákona č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky, ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

[8b]) Zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů.

[9]) Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
§ 20 odst. 1 písm. j) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).
§ 16 odst. 1 písm. d) a f), § 26 odst. 1 písm. c), § 26 odst. 3 písm. c), § 29 písm. h) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

[10]) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

[11a]) Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

[11b]) Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel

na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

[11c]) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[11d]) Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

[11e]) Vyhláška č. 197/2001 Sb., o způsobu vnějšího označení a odznacích celní správy, vzorech služebních stejnokrojů a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel celní správy.

[11f]) Zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů.

[11g]) Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

[11h]) Zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[11l]) § 31 a následující občanského zákoníku.
Zákon č. 21/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu a o změně některých zákonů (zákon o ověřování), ve znění pozdějších předpisů.

[11m]) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[12]) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

[12a]) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[13]) Zákon č. 266/1994 Sb.

[13a]) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[14]) Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění zákona č. 38/1995 Sb.
Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě

nebezpečných věcí (ADR).

[14a]) § 2 písm. o) a § 5 odst. 2 písm. h) zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů.

[15]) Např. zákon č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci, zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

[16]) Zákon č. 110/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 222/1994 Sb.

[16a]) Zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 355/1999 Sb.

[18]) Zákon ČNR č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění zákona č. 166/1993 Sb.

[18a]) § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

[18b]) § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., ve znění zákona č. 439/2004 Sb.

[19]) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.

[20]) Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

[21]) Například § 20 odst. 1 písm. j) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), § 16 odst. 1 písm. d) a f), § 26 odst. 1 písm. c), § 26 odst. 3 písm. c), § 29 písm. h) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

[22]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11. prosince 2013 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU, v platném znění.

[23]) Zákon č. 269/1994 Sb., o rejstříku trestů a evidenci přestupků, ve znění pozdějších předpisů.

[24]) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

[25]) Vyhláška č. 418/2008 Sb., kterou s provádí zákon o obecní policii.

[26]) Vyhláška č. 89/2004 Sb., kterou se stanoví vnější označení příslušníka Vězeňské služby České republiky, zvláštní barevné provedení a označení služebních vozidel a prokazování příslušnosti k Vězeňské službě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

[27]) § 2 odst. 1 písm. b) bod 1 zákona č. 344/1992 Sb.

[28]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES, v platném znění.
Nařízení Komise (EU) 2016/403 ze dne 18. března 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009, pokud jde o klasifikaci závažných porušení pravidel Unie, která mohou vést ke ztrátě dobré pověsti podnikatele v silniční dopravě, a kterým se mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES.

[29]) § 48 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 206/2009 Sb.

[31]) EN ISO 9001.

[32]) Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[34]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93.

[35]) § 18a zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 490/2009 Sb. a zákona č. 34/2011 Sb.

[36]) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[39]) § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.
§ 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce.

[41]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/204 ze dne 28. listopadu 2019 o podrobných povinnostech poskytovatelů evropské služby elektronického mýtného, minimálním obsahu přehledu o oblasti evropské služby elektronického mýtného, elektronických rozhraních, požadavcích na prvky interoperability a o zrušení rozhodnutí 2009/750/ES.

[42]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/203 ze dne 28. listopadu 2019 o klasifikaci vozidel,

povinnostech uživatelů evropské služby elektronického mýtného, požadavcích na prvky interoperability a minimálních kritériích způsobilosti oznámených subjektů.

[43]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES, v platném znění.

[44]) Zákon č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci, ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES, v platném znění.

[45]) Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.